



Bruxelles, den 30.11.2022
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Emballage er nødvendig for at beskytte og transportere varer. Fremstilling af emballage er også en vigtig økonomisk aktivitet i EU. Reguleringstilgangen er imidlertid forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket skaber hindringer for, at det indre marked for emballage kan fungere fuldt ud. De forskelle, der for nylig er observeret, vedrører f.eks. mærkningskrav til emballage, tilgange til definitionen af genanvendelig emballage eller genbrugsemballage, tilgange til graduering af gebyrer for udvidet producentansvar og markedsføringsrestriktioner for bestemte emballager. Sådanne forskelle skaber retsusikkerhed for virksomhederne, hvilket fører til lavere investeringer i innovativ og miljøvenlig emballage og nye cirkulære forretningsmodeller.

Emballage er også et centralt miljøproblem. Emballage er en af de største brugere af nye materialer (40 % af den plast og 50 % af det papir, der anvendes i EU, er bestemt til emballage) og tegner sig for 36 % af kommunalt fast affald. Den øgede anvendelse af emballage kombineret med lave genbrugs- og genanvendelsesprocenter hæmmer udviklingen af en kulstoffattig cirkulær økonomi. Emballagemængden er i de senere år steget hurtigere end bruttonationalindkomsten, hvilket fører til kraftigt stigende CO₂- og andre emissioner og overudnyttelse af naturressourcer, tab af biodiversitet og forurening. Data fra Eurostat¹ og markedsdatarapporter² viser, at der er et øget brug af emballage med designegenskaber, som kan hæmme genanvendelse. Emballage er "ikkegenanvendelig", når den ikke kan indsamles særskilt, eller når den udgør en udfordring for de mest avancerede sorterings- og genanvendelsesprocesser i EU. Fra 2012 til 2020 er andelen af ikkegenanvendelig emballage vokset betydeligt. Desuden genanvendes teknisk genanvendelig emballage ofte ikke, fordi de processer, der er nødvendige for indsamling, sortering og genanvendelse, ikke er tilgængelige i praksis eller ikke er omkostningseffektive, eller fordi outputtet ikke er af tilstrækkelig kvalitet til at dække efterspørgslen efter sekundære råstoffer på slutmarkederne. Desuden viser de foreløbige resultater af Kommissionens anden rapport om tidlig varsling, at mange medlemsstater kæmper for at nå de genanvendelsesmål, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 94/62/EF.

I industristrategien for Europa³ understreges det indre markeds betydning for EU's konkurrenceevne og velstand. Barrierer, der forhindrer de erhvervsdrivende og den brede offentlighed i fuldt ud at drage fordel af det indre marked, omfatter restriktive og komplekse nationale regler, begrænset administrativ kapacitet, ufuldstændig gennemførelse af EU-reglerne og utilstrækkelig håndhævelse heraf.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>.

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>.

Rådet glædede sig i sine konklusioner fra december 2020⁴ over, at Kommissionen har til hensigt at sikre, at al emballage kan genbruges eller genanvendes på en økonomisk gennemførlig måde senest i 2030, og at reducere emballage, overemballage og derved emballageaffald. Europa-Parlamentet gentog i sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi⁵ dette mål og opfordrede Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag, der omfatter foranstaltninger til og mål for affaldsreduktion, ambitiøse krav om at reducere overdreven emballage — og foranstaltninger til at forbedre genanvendeligheden og minimere kompleksiteten af emballage, øge indholdet af genanvendt materiale, udfase farlige og skadelige stoffer og fremme genbrug uden at bringe fødevarer- eller hygiejnestandarderne i fare.

Endelig viste konferencen om Europas fremtid, at mennesker og civilsamfundsorganisationer i hele EU opfordrer til en stærk indsats inden for affaldsforebyggelse, håndtering af emballageaffald og cirkulær emballage gennem øget brug af genanvendte materialer.

En cirkulær økonomi for emballage vil bidrage til at afkoble økonomisk udvikling fra brugen af naturressourcer, bidrage til at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og standse tabet af biodiversitet og mindske EU-økonomiens strategiske afhængighed af mange materialer. Den kan desuden have en positiv indvirkning på beskæftigelsen, herunder og navnlig i socialøkonomien, ved at skabe flere "grønne" kvalitetsjob, forudsat at der foretages de nødvendige investeringer i færdigheder⁶, og der tages hensyn til de særlige forhold i medlemsstaterne og regionerne og på forskellige arbejdsområder.

Selv om ændringen af direktiv 94/62/EF i 2018 ikke afhjalp alle svaghederne i dets gennemførelse, indeholdt den tre revisionsklausuler, der gennemføres med dette initiativ.

Dette initiativ ajourfører EU's lovgivningsmæssige ramme for emballage og emballageaffald ved at give medlemsstaterne og virksomhederne tilstrækkelig støtte til at nå affaldsreduktionsmålene. Denne støtte har form af en harmoniseret lovramme, der støtter investeringer, reducerer affald og fremmer genanvendelse af høj kvalitet, som vil gælde på samme måde i alle EU's medlemsstater.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede forordning ajourfører EU's lovgivningsmæssige ramme for emballage og emballageaffald. Som en integreret del af den europæiske grønne pagt⁷ og EU's nye handlingsplan for den cirkulære økonomi vil den bidrage til EU's vækststrategi for en moderne, ressourceeffektiv, ren og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser senest i 2050 og med økonomisk vækst, der er afkoblet fra ressourceforbruget.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/da/pdf>.

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_DA.html.

⁶ Den europæiske dagsorden for færdigheder er en femårsplan, der skal hjælpe enkeltpersoner og virksomheder med at udvikle flere og bedre færdigheder i forbindelse med den grønne omstilling. <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=22832&langId=da>.

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019)640 final/3). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

Forslaget er i fuld overensstemmelse med EU's miljø- og affaldslovgivning, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning⁹, Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter¹⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)¹¹.

Det supplerer også Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overførsel af affald¹², om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af bæredygtige produkter¹³ og Kommissionens meddelelse om en EU-politikramme for biobaseret, bionedbrydelig og komposterbar plast¹⁴.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Initiativet sikrer, at der ikke sker forskelsbehandling mellem produkter, der produceres i EU, og importerede produkter, og er i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser på det handelspolitiske område.

Forslaget har også til formål at harmonisere overvågnings- og rapporteringsforpligtelser, herunder producenternes rapporteringsforpligtelser under ordningerne for udvidet producentansvar, for at begrænse den administrative byrde for medlemsstaterne og de erhvervsdrivende i overensstemmelse med EU's tilgang til bedre regulering¹⁵ og kvalitetskontrollen af rapportering og overvågning¹⁶.

I overensstemmelse med EU's engagement i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, herunder dens 17 mål for bæredygtig udvikling, vil dette initiativ desuden forbedre EU's gennemførelse af SDG 12.5 ved i væsentlig grad at reducere affaldsproduktionen senest i 2030 gennem forebyggelse, reduktion, genanvendelse og genbrug.

Hvad særligt angår plastemballageaffald, supplerer initiativet også egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plast i henhold til afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter. Disse egne indtægter tilskynder medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til at reducere mængden af ikkegenanvendt plastemballageaffald på deres område.

⁸ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁹ EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1.

¹⁰ EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1.

¹¹ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>.

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>.

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en.

¹⁵ SWD(2015) 111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=da](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=da).

COM(2017) 312 final.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I overensstemmelse med den nye tilgang til produkter, der blev bebudet i den europæiske grønne pagt¹ og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, dækker forslaget hele emballagens livscyklus. Den følger tilgangen til "traditionel" lovgivning om det indre marked ved at skabe harmoniserede betingelser for at bringe emballage i omsætning. Ved at tage hensyn til hele emballagens livscyklus udvides denne tilgang for det indre marked imidlertid til også at omfatte udtjente produkter, hvorved der skabes et ægte indre marked for emballage uden hindringer for den frie bevægelighed og med lige produktions-, markedsførings- og affaldsbehandlingsbetingelser i hele EU.

Artikel 114 i TEUF er retsgrundlaget for det gældende direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald. Denne artikel giver EU mulighed for at harmonisere regler og administrative foranstaltninger på tværs af medlemsstaterne. Dette retsgrundlag vil gøre det muligt at behandle en række centrale spørgsmål vedrørende det indre marked, som hindrer en harmoniseret anvendelse af reglerne om emballage, herunder: i) bæredygtighedskrav, ii) harmoniserede kriterier for miljøgraduering af gebyrer under ordningerne for udvidet producentansvar, iii) harmoniserede mærkningskrav og iv) krav vedrørende udtjente produkter for at fuldføre denne livscyklustilgang.

I forslaget reguleres de aspekter, hvor harmonisering vil forebygge markedsforvridninger og hindringer for den frie bevægelighed, men de detaljerede administrative krav overlades til medlemsstaterne. Et af disse aspekter er udvidet producentansvar, hvor harmoniserede regler — herunder om rapportering — vil fjerne hindringerne for erhvervsdrivende, der sælger emballage i flere medlemsstater eller i hele EU som følge af forskellige regler mellem medlemsstaterne imellem. På samme måde er det nødvendigt at etablere en fælles ramme for indsamlings-, pant- og pantordninger for emballage og for genbrugssystemer, både for at nå miljømålene og for at skabe lige vilkår for virksomheder, der er aktive på de respektive markeder. Denne fælles ramme vil få stor indvirkning på genanvendeligheden af emballage og på tilgængeligheden af sekundære råstoffer.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Miljøproblemer og problemer i forbindelse med emballage (dvs. hindringer for det indre marked og den cirkulære økonomi, den voksende mængde emballageaffald og andre problemer) kan ikke i tilstrækkelig grad løses af medlemsstaterne alene. Med en stor handel mellem medlemsstaterne er EU-markedet for emballage i mange henseender ét stort marked og ikke 27 individuelle markeder. Der tages fat på nogle af disse udfordringer i nationale initiativer, men de skaber også yderligere fragmentering af det indre marked.

Der er en klar merværdi ved at fastsætte fælles krav på EU-plan, da dette vil sikre et velfungerende indre marked og dermed lige vilkår for de erhvervsdrivende (f.eks. producenter, leverandører og detailhandlere). Med de krav og mål, der er fastsat på EU-plan, vil omstillingen til bæredygtig emballage være konsekvent på tværs af medlemsstaterne og skabe et effektivt marked.

• Proportionalitetsprincippet

De foreslåede foranstaltninger har til formål at skabe den retssikkerhed, der er nødvendig for at tilskynde til omfattende investeringer i bæredygtige emballageløsninger. De har fokus på hele emballageværdikæden og sikrer samtidig et højt beskyttelsesniveau for miljøet og

menneskers sundhed. Formålet med dette initiativ er at modernisere og styrke de eksisterende lovgivningsmæssige rammer for at opnå stordriftsfordele gennem fælles tilgange og samtidig give industrien og medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet, når det er nødvendigt for at fremme innovation eller på grund af lokale forhold.

For nogle af de foreslåede løsningsmodeller anses en **trinvis tilgang** til at styrke kravene for at være den bedste tilgang til at overholde proportionalitetsprincippet. Forslaget omfatter derfor **en gradvis forøgelse** af ambitionsniveauet og krav såsom bæredygtighedskravet om genanvendelig emballage og genovervejelse af behovet for undtagelser fra koncentrationsgrænserne for problematiske stoffer i visse emballagematerialer.

Overordnet set går de foreslåede foranstaltninger ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre overholdelse af lovgivningen og samtidig garantere beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.

- **Valg af retsakt**

På trods af de konkrete foranstaltninger har den gældende lovgivning ikke formået at nå sine miljømål og mål for det indre marked. Forskellige nationale tilgange til gennemførelse i national ret og ensidige foranstaltninger på emballageområdet i visse medlemsstater har ført til uensartede nationale lovgivningsmæssige rammer. Denne tendens forventes at fortsætte i betragtning af de udfordringer inden for bæredygtig emballage, der er skitseret i konsekvensanalysen, navnlig den voksende mængde emballageaffald, hindringer for emballagens cirkularitet og begrænset brug af genanvendt indhold i plastemballage. Forskellige nationale regler mindsker politikken effektivitet og bringer den effektive etablering af en cirkulær økonomi i fare.

De lovgivningsmæssige mangler i det gældende direktiv (f.eks. dårligt udformede væsentlige krav til emballage og medlemsstaternes vanskeligheder med at håndhæve dem) har gjort det klart, at harmonisering er nødvendig, og at de harmoniserede regler bør udmøntes i en forordning og ikke en revision af det nuværende direktiv. For yderligere at fremme overgangen til en kulstoffattig og cirkulær økonomi og fjerne hindringer for det indre marked er der behov for et nyt omfattende sæt lovgivningsmæssige løsninger, herunder specifikke krav til virksomheder. Overgangen til en forordning, der fastsætter harmoniserede regler, støttes kraftigt af alle interessenter i erhvervslivet.

En forordning vil sikre, at alle 27 medlemsstater opfylder deres forpligtelser på samme tid og på samme måde. De samme krav til alle markedsaktører vil give den nødvendige retssikkerhed, mindske konkurrenceforvridninger og sende klare signaler til ikke-EU-markedsaktører, der har til hensigt at bringe produkter i omsætning i EU. Det vil også give Kommissionen mandat til at udvikle gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at udbygge forordningen, hvis det er nødvendigt, således at der hurtigt kan fastsættes fælles regler.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I en kvalitetskontrol, der blev gennemført i 2014¹⁷, blev der konstateret svagheder i de væsentlige krav til emballage, og det blev anbefalet at gøre dem "mere konkrete og lette at håndhæve", idet det blev bemærket, at en styrkelse af de væsentlige krav ville være "et vigtigt redskab til at opnå bedre miljøpræstationer for emballage". Ændringen af direktiv 94/62/EF i 2018 afhjalp imidlertid ikke disse svagheder direkte, men indførte i stedet tre revisionsklausuler: 1) at undersøge, om det er muligt at skærpe væsentlige krav med henblik på bl.a. at forbedre design til genbrug og fremme genanvendelse af høj kvalitet samt at styrke håndhævelsen heraf, 2) at undersøge, om det er muligt at fastsætte kvantitative mål for genbrug af emballage og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af genbrug af emballage og 3) at evaluere effektiviteten af foranstaltningerne til at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer og undersøge andre mulige måder at nå dette mål på. Revisionsklausulerne gav også Kommissionen mandat til at fremsætte et lovgivningsforslag om disse spørgsmål, hvis det er relevant.

I april 2020 offentliggjorde Kommissionen en evalueringsundersøgelse af effektiviteten af de væsentlige krav til emballage og emballageaffald og forslag til styrkelse¹⁸. De vigtigste resultater af evalueringen bidrog til at definere problemet og udvikle det første sæt foranstaltninger til konsekvensanalysen. Denne undersøgelse indgik i grundlaget for Kommissionens indledende konsekvensanalyse, der blev offentliggjort den 11. juni 2020¹⁹.

Dette forslag omfatter foranstaltninger, der tager fat på de problemer, som blev identificeret i kvalitetskontrollen og i evalueringsundersøgelsen fra 2020, samt andre foranstaltninger identificeret i konsekvensanalysen og den omfattende høring af interessenter.

- **Høringer af interessenter**

Konsekvensanalysen, der ledsager direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, omfattede en grundig høring af interessenter for at sikre, at en bred vifte af organisationers synspunkter blev fremlagt og taget i betragtning. Over 800 organisationer med mere end 1 800 kontaktpunkter bidrog til høringen. Måltrettede og bredere metoder, der blev anvendt til at høre interessenterne, omfattede: indsamling af feedback om den indledende konsekvensanalyse, et offentligt spørgeskema, et spørgeskema til medlemsstaterne, onlineworkshopper og webinarer samt personlige samtaler.

Høringen om den indledende konsekvensanalyse resulterede i 110 svar, og en åben offentlig høring²⁰ genererede 425 svar. Der blev også gennemført en målrettet høring for at styrke evidensgrundlaget, som bl.a. omfattede indhentning af mere specialiseret feedback fra specifikke interessentgrupper på interessentworkshopper. Der blev afholdt seks webinarer for

¹⁷ Europa-Kommissionen (2014), "Ex-post evaluation of Five Waste Stream Directives" — SWD(2014) 209.

¹⁸ <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules_da.

²⁰ Reduktion af emballageaffald — offentlig høring: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules/public-consultation_da.

interessenter i juni 2021 for at præsentere og indsamle feedback om undersøgelsens foreløbige resultater. Mere end 950 enkeltpersoner (fra 250 organisationer) deltog i disse webinarer, og næsten 100 organisationer bidrog med feedback og positionspapirer. Der blev afholdt en yderligere workshop den 30. maj 2022 med 517 deltagere, hvor 50 interessenter kom med indlæg. Sideløbende hermed gennemførte både den konsulent, der bidrog til Kommissionens konsekvensanalyse, og de relevante tjenestegrene i Kommissionen yderligere målrettede høringer af eksperter fra medlemsstaterne, interessenter, NGO'er og forbrugerorganisationer.

De fleste interessenter var af den opfattelse, at den teknologiske, økonomiske og sociale udvikling berettigede oprettelsen af en ny lovramme for emballage. De fleste var også enige om, at der var behov for yderligere harmonisering af eksisterende regler, og opfordrede til, at der blev etableret en europæisk ramme for hele emballagens livscyklus og hele værdikæden. Mange interessenter fandt, at denne ramme bør omfatte strengere bæredygtighedsregler for emballage for at sikre, at EU's indre marked kan fungere, og understregede behovet for en fælles tilgang til definitionen af genanvendelighed af emballage, navnlig tilgangen med kriterier for "design til genanvendelse".

Ifølge repræsentanter for industrien var der især behov for: i) en stabil lovgivningsramme, der skaber sikkerhed for investorerne, ii) lige vilkår, der tilskynder til produktion af bæredygtig emballage og iii) at markederne for genanvendelse kan fungere effektivt for at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af sekundære råstoffer. Repræsentanter for civilsamfundet opfordrede til en effektiv gennemførelse af affaldshierarkiet i emballageværdikæden med foranstaltninger, der tilskynder til forebyggelse og genbrug af emballageaffald.

Detaljerede konklusioner fra høringerne af interessenterne findes i bilag 2 til konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ud over høringen af interessenter blev der anvendt flere andre vigtige informationskilder under udarbejdelsen af konsekvensanalysen.

For at støtte analysen af de forskellige løsningsmodeller tildelte Kommissionen støttekontrakter til to eksterne eksperter²¹. I forbindelse med disse undersøgelser blev der udviklet en "virkningsmodelleringsmetode" og en "baselinemetode". Førstnævnte metode anvendes til at modellere virkningerne af de foreslåede foranstaltninger, dvs. til at modellere ændringerne i massestrømme, finansielle omkostninger samt miljømæssige og sociale (beskæftigelsesmæssige) virkninger. Sidstnævnte metode (baselinemetoden) giver et overblik over forbruget af emballageaffald og affaldsproduktionen og -håndteringen i de 27 EU-medlemsstater. Den omfatter både historiske tendenser baseret på eksisterende data og fremskrivninger frem til 2050. Baselinescenariet er grundlæggende et scenarie med en "uændret politik", dvs. en modellering af fremtidige tendenser, hvor alle relevante politikker og foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan forbliver i kraft, suppleret af Kommissionens

²¹ Med titlen "Assessment of options for reinforcing the Packaging and Packaging Waste Directive's essential requirements and other measures to reduce the generation of packaging waste" og "Support to the finalisation of the legal proposal and the impact assessment for the review of the Packaging Directive, with new and updated policy measures and information for legislative drafting".

eventuelle fremtidige lovgivningsforslag. En anden støtteundersøgelse blev gennemført af Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC) for at analysere virkningerne af foranstaltninger, der kombinerer symboler på affaldsbeholdere med tilsvarende etiketter på emballage (sidstnævnte blev udviklet i forbindelse med de to ovennævnte undersøgelser).

Konsulenten og dennes eksperter arbejdede tæt sammen med de relevante tjenestegrene i Kommissionen i de forskellige faser af undersøgelsen.

Der blev indsamlet yderligere data og bemærkninger gennem målrettede interviews med interessenter og dybdegående høringer af medlemsstaterne.

De første mulige foranstaltninger vedrørende plastbæreposer blev udviklet i forbindelse med "Study on the Implementation of the Plastic Bags Directive combined with the Scoping Study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive"²², og der blev foretaget en konsekvensanalyse af de foreslåede foranstaltninger i den anden støtteundersøgelse.

Endelig blev der udviklet foranstaltninger vedrørende komposterbar emballage i forbindelse med 2020-undersøgelsen "Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy"²³. Denne undersøgelse var også en yderligere inspirationskilde for Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af meddelelsen om en EU-politikramme for biobaseret, bionedbrydelig og komposterbar plast.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Efter imødegåelsen af bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol i dets negative udtalelse af 13. maj 2022 og indførelsen af de nødvendige ændringer og tilføjelser fik konsekvensanalysen en positiv udtalelse med forbehold den 30. september 2022.

I konsekvensanalysen peges der på tre hovedproblemer:

- (1) Stigende produktion af emballageaffald²⁴: Direktiv 94/62/EF har ikke kunnet vende denne tendens på trods af specifikke bestemmelser om minimering af emballage. Væksttendensen er blevet forstærket af nye forbrugsvaner (f.eks. forbrug af mad- og drikkevarer på farten, øget onlinesalg og udbringning).
- (2) Hindringer for genanvendelse og genbrug af emballage omfatter faktorer såsom øget brug af emballagedesignelementer, der er til hinder for genanvendelse, øget krydskontaminering af komposterbare genanvendelsesstrømme, stoffer i emballage, der kan være farlige, og uklar mærkning af emballage til sortering. Som følge heraf

²² *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of Plastic Bags Directive* — Den Europæiske Unions Publikationskontor (europa.eu).

²³ *Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy* — Den Europæiske Unions Publikationskontor (europa.eu).

²⁴ Den samlede produktion af emballageaffald i EU er steget fra 66 mio. ton i 2009 til 78,5 mio. ton i 2019 (en stigning på 19 %, hvilket er højere end for BNI). Den årlige produktion af emballageaffald i 2018 blev anslået til 173 kg pr. indbygger i EU, hvilket er en stigning på 27 kg i forhold til 2009.

er prioriteringen af genbrug og genanvendelse frem for nyttiggørelse og deponering endnu ikke gennemført fuldt ud.

- (3) Lav genanvendelseskvalitet i plastemballage og anvendelse af sekundære råstoffer: begrænser EU's evne til at reducere brugen af nye materialer i ny emballage. Markedssvigt og mangler i den nuværende lovgivningsramme hæmmer rentabiliteten af genanvendelsesaktiviteter og bremser de investeringer i teknologi og forsyningslogistik, der er nødvendige for at sikre, at emballage indsamles, sorteres og genanvendes på et højt kvalitetsniveau.

I betragtning af ovenstående går dette lovgivningsforslags overordnede mål ud på at mindske de negative miljøvirkninger af emballage og emballageaffald og samtidig forbedre det indre markedes funktion. De specifikke mål er: i) at reducere produktionen af emballageaffald, ii) fremme en cirkulær økonomi for emballage på en omkostningseffektiv måde og iii) fremme brugen af genanvendt indhold i emballage.

I konsekvensanalysen var der fokus på alle mulige foranstaltninger indsamlet i forbindelse med tre undersøgelser foretaget af en ekstern konsulent, workshopper for interessenter, en offentlig onlinehøring og målrettede interviews. De forskelligartede, komplekse og ofte indbyrdes forbundne foranstaltninger blev grupperet i tre løsningsmodeller, som sammenlignes med et status quo-scenarie. Løsning 1-3 øger styrken af foranstaltningernes miljømæssige effektivitet, men også den gennemførelsesbyrde og indgriben, der er forbundet hermed, som følger:

- Løsning 1 indeholder foranstaltninger til at øge standardiseringen, og der fastsættes klarere væsentlige krav, som ofte er forudsætninger for foranstaltninger i andre grupper.
- I løsning 2 fastsættes obligatoriske mål for affaldsreduktion, genbrug for visse sektorer og minimumsindhold af genanvendt materiale i plastemballage, krav om at sikre, at al plastemballage kan genanvendes senest i 2030, og harmoniserede produktregler.
- I løsning 3 fastsættes højere obligatoriske mål end i løsning 2 og yderligere produktkrav.

De vigtigste politiske valg for beslutningstagerne i de 27 EU-medlemsstater på de tre interventionsområder er nationale affaldsreduktionsmål, genbrugsmål for erhvervsdrivende i visse sektorer, foranstaltninger til at øge genanvendeligheden og mål for genanvendt indhold i plastemballage. Blandt de understøttende foranstaltninger er obligatoriske returpantssystemer og mærkningsregler, der skal lette forbrugernes sortering, de vigtigste politiske valg.

De foranstaltninger, der er indeholdt i de enkelte løsningsmodeller, fremgår af nedenstående tabel. For at påvise de indbyrdes forbindelser mellem foranstaltningerne er alternative foranstaltninger nummereret på samme måde, f.eks. M2b og M2c. Foranstaltninger vedrørende de **vigtigste politiske valg** er angivet med **fed skrift**.

Løsning 1: Bedre standardisering og klarere væsentlige krav	Løsning 2: Obligatoriske mål og strengere krav	Løsning 3: Vidtrækkende mål og krav
<p>M5: Minimering af tomt rum i emballage i udvalgte sektorer, herunder e-handel</p> <p>M1: Ajourføring af væsentlige krav for at minimere overemballage</p> <p>M10a: Revision af CEN-standarden for definition af genbrugsemballage</p> <p>M19: Præcisering af definitionen af genbrugsaktivitet i forhold til "forberedelse med henblik på genbrug"</p>	<p>M8b: Obligatoriske genbrugsmål for udvalgte emballagegrupper for 2030/2040 i udvalgte sektorer</p> <p>+M19+M10a+M10b: Definitioner og obligatoriske krav til genbrugsemballager, der er fastsat i EU-lovgivningen og standarder for visse +M10c-formater: Definition og obligatoriske standarder for genbrugssystemer</p> <p>M7: Udfasning af undgåelig/unødvendig emballage</p> <p>M2b: Obligatorisk mål om en reduktion af emballageaffald pr. indbygger på 19 % i 2030 i forhold til baselinescenariet +M1+M5</p>	<p>M8c: Obligatoriske høje mål for fremme af genbrug af emballage senest i 2030/2040 i udvalgte sektorer</p> <p>+M10a+M10b+M10c+M19</p> <p>M2c: Obligatorisk mål om en reduktion af emballageaffald pr. indbygger på 23 % i 2030 i forhold til baselinescenariet</p> <p>+M1+M5+M7+M3: Forbud senest fra 2030 af den tungeste emballage for udvalgte artikler baseret på eksisterende lettere alternativer</p>
<p>M21a: Al emballage skal kunne genbruges eller genanvendes senest i 2030 — præcisering af væsentlige krav og definition af genanvendelighed +M21b: Al genbrugsemballage skal kunne genanvendes fra og med 2030.</p> <p>M22a: Kvalitativ definition af genanvendelig emballage</p> <p>M28: Afklaring af bionedbrydelighed og komposterbarhed og ajourføring af de respektive væsentlige krav og standard EN 13432</p> <p>M29a: Mulighed for anvendelse af komposterbar konventionel plast til udvalgte emballagetyper</p>	<p>M22b: Definition af genanvendelig emballage baseret på kriterier for design til genanvendelse suppleret med proceduren for vurdering af genanvendelighed og en negativliste over ikkegenanvendelige emballageegenskaber</p> <p>+M21a+M21b+M22a+M23: Harmonisering af kriterier for graduering af gebyrer i ordninger for udvidet producentansvar</p> <p>M29d: Obligatorisk komposterbarhed for visse af de udvalgte plastemballagetyper og for de resterende typer komposterbare eller konventionelle plasttyper +M28</p>	<p>M22c: Kvantitativ definition af genanvendelig emballage</p> <p>+M21a+M21b+M22a+M23</p> <p>M29b: Obligatorisk komposterbarhed for alle udvalgte plastemballagetyper +M28</p>
<p>M37: Definition af genanvendt indhold og målemetode</p>	<p>M35em: Brede mål for genanvendt indhold i plastemballage baseret på kontaktfølsomhed for 2030 og 2040 +M37</p>	<p>M35eh: Højere ambitioner, brede mål for genanvendt indhold i plastemballage baseret på kontaktfølsomhed for 2030 og 2040 +M37</p>

<p>Mx: Ajourføring af den nuværende materialebaserede mærkning: Fjernelse af alfanumeriske koder for affaldssorteringsanlæg</p> <p>M31: Ajourføring af definitionerne vedrørende farlige stoffer</p> <p>M32a: Udvidelse af oplysningerne om farlige stoffer</p>	<p>Ma&b: Obligatorisk pant- og retursystem og minimumskrav for alle pant- og retursystemer</p> <p>M27c-y: Harmoniseret mærkning af produkter og affaldsbeholdere for at lette forbrugernes sortering (avanceret nordisk piktogramsystem)</p> <p>+Mx+Mk: Begrænsninger i brugen af forvirrende mærker</p> <p>M12-u: Harmoniseret, obligatorisk mærkning af genbrugsemballage</p> <p>M38-j: Mærkningskriterier for genanvendt indhold</p> <p>M32b: Anmeldelse af problematiske stoffer i emballage</p> <p>+M33a: Begrænsninger af stoffer i henhold til REACH +M31</p> <p>M40b: Obligatoriske minimumskriterier for grønne offentlige indkøb for emballering af prioriterede produkter og tjenester</p> <p>M42b: Harmonisering af indberetningssystemet for udvidet producentansvar</p> <p>MPCB: Udvidet indberetningspligt for PCB</p>	<p>Mc: Prioriteret anvendelse af genanvendt emballage fra pant- og retursystemer +Ma&b</p> <p>M26cc: Affaldsindsamlingsordninger som alternativ til pant- og retursystemer +Mx+M12-u+M38-j+M27c-y+Mk</p> <p>M32c: Anmeldelse af alle stoffer i emballage</p> <p>+M33b: Begrænsninger for stoffer i henhold til det reviderede direktiv om emballage og emballageaffald +M31</p> <p>M40c: Obligatoriske minimumskriterier for grønne offentlige indkøb for emballering af alle produkter og tjenester</p> <p>M34b: Obligatorisk indberetningskrav vedrørende genanvendt indhold for al emballage +M42b +MPCB</p>
--	---	--

På grundlag af vurderingen af foranstaltningernes virkninger foretrækker Kommissionen løsning 2.

Der blev imidlertid foretaget en omhyggelig evaluering fra sag til sag for at finde elementer i foranstaltninger uden for løsning 2, hvis integration i den foretrukne løsning ville forbedre miljøpræstationerne og gennemførligheden yderligere, samtidig med at den stadig var forholdsmæssig.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den administrative byrde forbundet med de foreslåede foranstaltninger er forskellig, og den vil primært være knyttet til overvågning og rapportering om overholdelse, både for offentlige myndigheder og for virksomheder.

Samtidig gør dette forslag fuld brug af digitaliseringen for at mindske den administrative byrde. Kommissionen forventes f.eks. at vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastsætter betingelserne for identifikation af emballagens materialesammensætning ved hjælp af digitale mærkningsteknologier. Det anbefales også, at genbrugsemballage skal have QR-koder eller tilsvarende, der kan lette nyttiggørelsen, og harmoniserede specifikke mærker, der informerer forbrugerne korrekt om emballagens genbrugelighed og tilgængeligheden af genbrugssystemer. Desuden bør den harmoniserede mærkning af emballage, der skal lette forbrugernes sortering, forbedre affaldssorteringen, og den indebærer en betydelig forenkling for operatørerne.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De nærmere virkninger for budgettet og de menneskelige og administrative ressourcer, der er nødvendige ifølge forslaget, fremgår af finansieringsoversigten.

Europa-Kommissionen, og mere specifikt Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV), vil få ansvaret for at forhandle forordningen gennem den almindelige fælles beslutningsprocedure og for dens generelle gennemførelse og vedtagelsen af alle de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er omhandlet i forordningen. Andre afdelinger og agenturer, der leverer input, omfatter Eurostat, Det Fælles Forskningscenter (JRC) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA).

De nuværende finansielle simulationer er baseret på tre FTE AD-stillinger til at varetage: i) forhandlingen og den generelle gennemførelse af forordningen og ii) de forskellige forberedelser og udformningen af afledt lovgivning. Disse tekniske opgaver forventes at blive udført af to fuldtidsækvivalente udstationerede nationale eksperter (svarende til én FTE) (i medfør af den forventede tidsplan) og to kontraktansatte. Personaleudgifterne i Kommissionen beløber sig til i alt 6 537 000 EUR baseret på de seneste lønskalaer, som er offentligt tilgængelige.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget indeholder en række bestemmelser, der skal forbedre overvågningen og forståelsen af emballagestrømme. Disse vil supplere de eksisterende beregnings- og indberetningskrav til medlemsstaterne i henhold til Kommissionens beslutning 2005/270/EF²⁵ og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896²⁶. Denne beslutning henholdsvis afgørelse skal erstattes med henblik på at tilføje yderligere indberetningskrav, der er nødvendige for at støtte overvågningen og den fulde gennemførelse af de væsentlige krav vedrørende: 1) plastbæreposer (dvs. opdelt og obligatorisk indberetning og forskellige kategorier af plastbæreposer), 2) indsamlingsprocenten for emballage, der er omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer, og 3) data vedrørende særlige emballagekategorier, som er nødvendige for at udvikle metoden til vurdering af emballagens genanvendelighed.

For at støtte overvågningen af udvidet producentansvar på medlemsstatsniveau og harmonisere kravene til udvidet producentansvar for at gøre dem mere effektive i hele EU indfører dette initiativ også et registreringskrav for erhvervsdrivende (producenter) og deres producentansvarsorganisationer, der for første gang gør emballage tilgængelig på en medlemsstats marked. Dette ledsages af harmoniserede krav om indberetning af data om denne emballage til de nationale myndigheder. Dette vil mindske den administrative byrde for producenter, der i øjeblikket er nødt til at tilpasse sig de stadig mere forskellige nationale krav til indberetning under ordningerne for udvidet producentansvar, og gøre det muligt for medlemsstaterne at opfylde deres rapporteringsforpligtelser og sikre den nødvendige detaljeringsgrad af data til støtte for fremtidige tilpasninger af politikker, navnlig om genanvendelighed af emballage.

Forslaget begrænser rapporteringen af data om mål for genbrug og genpåfyldning til de data, som de forpligtede erhvervsdrivende har indgivet til de kompetente myndigheder. Der er ikke planer om yderligere rapportering til Kommissionen. Beregningsreglerne vil blive vedtaget af Kommissionen i gennemførelsesretsakter.

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Kapitel I indeholder de almindelige bestemmelser.

I *artikel 1* fastlægges denne forordnings genstand. Der indføres krav til emballage i hele dens livscyklus vedrørende miljømæssig bæredygtighed og mærkning, der skal opfyldes, inden emballage bringes i omsætning, samt krav vedrørende udvidet producentansvar, indsamling, behandling og genanvendelse af emballageaffald. Det anføres, at denne forordning bidrager til

²⁵ Kommissionens beslutning 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet som ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/665 af 17. april 2019 (konsolideret version EUT L 112 af 26.4.2019, s. 26).

²⁶ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896 af 19. juni 2018 om fastlæggelse af metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer og om ændring af beslutning 2005/270/EF (EUT L 160 af 25.6.2018, s. 6).

et velfungerende indre marked, samtidig med at den forfølger miljømål vedrørende forebyggelse og mindskelse af de negative virkninger af emballage og emballageaffald på miljøet og menneskers sundhed. Forordningen bidrager således til omstillingen til en cirkulær økonomi i overensstemmelse med affaldshierarkiet.

I *artikel 2* fastsættes det, at denne forordning finder anvendelse på al emballage, uanset hvilket materiale der anvendes, og på alt emballageaffald.

I *artikel 3* fastsættes de definitioner, der er nødvendige med henblik på denne forordning. En række af disse definitioner er overtaget fra den nye lovgivningsmæssige ramme (forordning (EF) nr. 765/2008 og afgørelse 768/2008/EF), det ophævede direktiv om emballage og emballageaffald eller eksisterende EU-lovgivning (såsom affaldsrammedirektivet og forordningen om markedsovervågning). Der indføres et sæt nye definitioner, navnlig for at gennemføre de vigtigste foranstaltninger i dette initiativ med fokus på genanvendelig emballage, brug af genanvendt indhold i plastemballage, genbrugsemballage og forebyggelse af emballageaffald.

I *artikel 4* fastsættes princippet om fri bevægelighed på det indre marked for emballage, som opfylder de bæredygtighedskrav og mærkningskrav, der er fastsat i denne forordning.

Kapitel II indeholder bæredygtighedskrav til emballage.

I *artikel 5* fastsættes krav til stoffer i emballage, navnlig en begrænsning af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der sænker niveauet for denne begrænsning og fastsætter undtagelser herfor.

Ifølge *artikel 6* skal emballage kunne genanvendes, og det fastsættes, hvilke krav der skal opfyldes ved at følge en tottrinstilgang. Pr. 1. januar 2030 skal emballage opfylde kriterierne for design til genanvendelse, og pr. 1. januar 2035 vil kravene blive yderligere tilpasset for at sikre, at genanvendelig emballage også indsamles, sorteres og genanvendes i tilstrækkeligt omfang og effektivt ("genanvendt i større målestok"). Kriterierne for design til genanvendelse og metoden til vurdering af, om emballage genanvendes i større målestok, vil blive fastsat i delegerede retsakter, der skal vedtages af Kommissionen. Den udskudte anvendelse af disse bestemmelser er nødvendig for at vedtage den nødvendige lovgivning, der præciserer kravene om genanvendelighed, og for at give industrien tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye regler. Denne bestemmelse fastsætter desuden reglen om, at finansielle bidrag, som producenterne skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, skal moduleres efter ydeevneklasser for genanvendelighed i henhold til kriterierne for design til genanvendelse, som vil blive ajourført, således at de omfatter tærskler for genanvendelighed i større målestok, der skal gælde fra 2035. Endelig fastsættes der specifikke regler for innovativ emballage, for hvilken kravene om genanvendelighed kun skal dokumenteres i fem år efter, at den bringes i omsætning for første gang. Desuden er indre emballage, der opfylder definitionen af indre emballage i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6, samt kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, der er omfattet af forordning (EU) 2017/745, og til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omfattet af forordning (EU) 2017/746, undtaget fra kravene om genanvendelighed i denne artikel indtil 2034 for at tage hensyn til menneskers og dyrs sundhed og sikkerhed.

I henhold til *artikel 7* skal plastemballage pr. 1. januar 2030 indeholde et vist minimum af genanvendt indhold, som er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. enhed plastemballage. Særlig emballage er blevet undtaget i relevant omfang. Dette indhold bør forhøjes inden den 1. januar 2040, og undtagelserne bør revideres. Kommissionen vil vedtage en gennemførelsesretsakt for at fastlægge metoden til beregning og verifikation af

procentdelen af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, og formatet for den tilhørende tekniske dokumentation. Denne bestemmelse giver også Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at ændre minimumsprocentdelen af genanvendt indhold, der skal nyttiggøres fra plastaffald fra forbrugsleddet.

I *artikel 8*, sammenholdt med definitionen i artikel 3, defineres betingelserne for at kunne betragte emballage som komposterbar, og det fastsættes, at kaffepuder af filterpapir, selvklebende etiketter anbragt på frugt og grøntsager og meget lette plastbæreposer skal være komposterbare senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Anden emballage, med undtagelse af letvægtsplastbæreposer, for hvilke medlemsstaterne er blevet indrømmet fleksibilitet, kan sendes til materialegenanvendelse. Den giver også Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at ændre listen over emballage, der skal være komposterbar.

I henhold til *artikel 9* skal emballagens vægt og volumen minimeres under behørig hensyntagen til emballagens sikkerhed og funktioner. Overholdelsen af denne forpligtelse påvises ved teknisk dokumentation.

I *artikel 10* fastsættes kravene til genbrugsemballage. Et af kravene er f.eks., at emballagen skal udtænkes, udformes og bringes i omsætning med det formål at blive genbrugt eller genpåfyldt et maksimalt antal gange. Genbrugsemballage skal også være en del af et genbrugssystem, der opfylder minimumsbetingelserne i bilag VI til denne forordning.

I *kapitel III* fastsættes mærknings- og oplysningskrav.

I henhold til *artikel 11* skal emballage forsynes med en mærkning, der giver oplysninger om materialesammensætningen, for at gøre det lettere for forbrugerne at sortere emballagen. Affaldsbeholdere skal forsynes med de samme mærker, således at forbrugeren let kan identificere den rette bortskaffelsesrute (*artikel 12*). Harmoniseret mærkning skal også udformes således, at fabrikanten efter eget valg oplyser om indholdet af genanvendt materiale i plastemballage. Genbrugsemballage skal være forsynet med en QR-kode eller en anden type databærer, der giver adgang til de relevante oplysninger, som letter genbrug af emballagen. Kommissionen tillægges beføjelser til ved gennemførelsesretsakter at fastsætte harmoniserede mærkningskrav og formater for emballage og affaldsbeholdere samt for identifikation af emballagens materialesammensætning ved hjælp af digitale mærkningsteknologier.

I *kapitel IV* fastsættes de erhvervsdrivendes forpligtelser, og de fleste af bestemmelserne er standardbestemmelser fra afgørelse 768/2008/EF²⁷. Artikel 14 og 21-28 bør imidlertid bemærkes.

I henhold til *artikel 14* skal leverandører af emballage eller emballagemateriale give fabrikanten al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at fabrikanten kan påvise, at emballagen opfylder kravene.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

I *artikel 21* fastsættes det, at erhvervsdrivende, der leverer produkter til endelige distributører eller slutbrugere i multipakemballage, transportemballage eller e-handelsemballage, skal sikre, at det tomme rum i emballagen i forhold til det eller de emballerede produkter højst er 40 %.

I *artikel 22* fastsættes det, at erhvervsdrivende ikke må bringe emballage i omsætning i de formater og til de formål, der er anført i bilag V til forordningen. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre denne liste gennem vedtagelse af en delegeret retsakt.

I henhold til *artikel 23 og 24* skal den erhvervsdrivende, der bringer genbrugsemballage i omsætning, sikre, at der findes et genbrugssystem for denne emballage. De erhvervsdrivende, der anvender genbrugsemballage, skal også oprette eller deltage i et genbrugssystem for denne emballage. Kravene vedrørende genbrugssystemet og rekonditionering af genbrugsemballage er fastsat i bilag VI til forordningen.

I henhold til *artikel 25* skal erhvervsdrivende, der udbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, give slutbrugerne visse oplysninger og sikre, at genpåfyldningsstationerne opfylder kravene i bilag VI, del C.

Artikel 26 fastsætter en række mål for genbrug og genpåfyldning for forskellige sektorer og emballager. Der fastsættes også undtagelser fra forpligtelsen til at opfylde målene for genbrug og genpåfyldning. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter, der fastsætter mere specifikke mål for genbrug og yderligere undtagelser.

I *artikel 27 og 28* fastsættes reglerne for beregning af, om de forskellige mål for genbrug og genpåfyldning, der er fastsat i artikel 26, er opfyldt, og for rapportering til den kompetente myndighed om disse mål. Kommissionen skal senest den 31. december 2028 vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastsætter detaljerede beregningsregler og -metoder vedrørende de mål, der er fastsat i artikel 26.

I *kapitel V (artikel 29)* fastsættes det, at det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer ikke må overstige 40 sådanne poser pr. person senest den 31. december 2025. Medlemsstaterne kan undtage meget lette plastbæreposer, som er nødvendige af hygiejnehensyn eller anvendes som salgsemballage til fødevarer i løs vægt for at forebygge fødevarespild, fra forpligtelsen til at opfylde målet.

Kapitel VI om emballagens overensstemmelse er hovedsagelig standardbestemmelser fra afgørelse 768/2008/EF om, hvordan emballagens overensstemmelse skal vurderes. Det vedrører:

- anvendelse af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder til prøvning, måling og beregning (*artikel 30*)
- harmoniserede standarder, der giver formodning om overensstemmelse (*artikel 31*)
- Kommissionens mulighed for at vedtage fælles specifikationer, hvis der ikke findes harmoniserede standarder (*artikel 32*)
- proceduren for overensstemmelsesvurdering (*artikel 33*) og
- EU-overensstemmelseserklæringen (*artikel 34*)

Kapitel VII vedrører håndtering af emballage og emballageaffald.

I henhold til *artikel 35* skal medlemsstaterne udpege en kompetent myndighed til at gennemføre og håndhæve de forpligtelser, der følger af artikel 26-29 og kapitel VII.

Artikel 36 vedrører rapporten om tidlig varsling, som Kommissionen skal udarbejde i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur, om fremskridt hen imod opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 38 og 46.

I henhold til *artikel 37* skal medlemsstaterne indføre et kapitel om håndtering af emballage og emballageaffald i deres affaldshåndteringsplaner som krævet i artikel 28 i direktiv 2008/98/EF.

I henhold til *artikel 38* skal hver medlemsstat gradvist reducere mængden af produceret emballageaffald pr. indbygger i forhold til mængden af produceret emballageaffald pr. indbygger i 2018 med 5 % senest i 2030, 10 % senest i 2035 og 15 % senest i 2040. Medlemsstaterne skal gennemføre foranstaltninger såsom økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet med henblik på at forebygge produktion af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning.

I henhold til *artikel 39* skal medlemsstaterne udarbejde et register, som benyttes til at kontrollere, at emballageproducenterne opfylder kravene i kapitel VII. Producenter, producentansvarsorganisationer, hvis en sådan organisation er udpeget af en producent, eller den udpegede repræsentant for det udvidede producentansvar registreres i registret i den medlemsstat, hvor producenten for første gang gør emballagen tilgængelig. Producenter, der ikke er registreret, må ikke gøre emballage tilgængelig på en medlemsstats marked.

I *artikel 40* fastsættes det, at producenter, der for første gang gør emballage tilgængelig på markedet på en medlemsstats område, har et udvidet producentansvar for deres emballage i overensstemmelse med artikel 8 og artikel 8a i direktiv 2008/98/EF.

Artikel 41 vedrører producentansvarsorganisationer. Hvis der er flere producentansvarsorganisationer, skal det sikres, at de opfylder deres forpligtelser på hele en medlemsstats område.

I henhold til *artikel 42* skal producenter eller en udpeget producentansvarsorganisation ansøge om godkendelse fra den kompetente myndighed.

I henhold til *artikel 43* skal medlemsstaterne sikre, at der etableres systemer, som gør det muligt at returnere og/eller indsamle al emballage og alt emballageaffald fra forbrugeren, fra en anden endelig bruger eller fra affaldsstrømmen.

I henhold til *artikel 44* skal der indføres et pant- og retursystem for engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter og for engangsbeholdere til drikkevarer af metal og aluminium med en kapacitet på op til tre liter. Der fastsættes også undtagelser fra denne regel. Pr. 1. januar 2029 skal medlemsstaterne sikre, at alle pant- og retursystemer overholder de minimumskrav, der er fastsat i bilag X. Medlemsstaterne kan ligeledes medtage glas i pant- og retursystemer og bør sikre, at pant- og retursystemer til engangsemballager, navnlig engangsglasflasker til drikkevarer, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, ligeledes er lige tilgængelige for genbrugsemballage.

I henhold til *artikel 45* skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at tilskynde til en forøgelse af antallet af genbrugssystemer. Sådanne foranstaltninger kan f.eks. være anvendelse af returpantssystemer for emballage, som ikke er omfattet af de returpantssystemer, der er foreskrevet i artikel 44.

I *artikel 46* fastsættes genanvendelsesmål for emballageaffald, som medlemsstaterne skal opfylde senest den 31. december 2025 og senest den 31. december 2030, og det er de samme mål som i direktiv 94/62/EF. Hvis medlemsstaterne udsætter fristerne for at opfyldelsen af

2025-målene, skal de indgive en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag XI. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at revidere sin gennemførelsesplan.

I *artikel 47 og 48* fastsættes reglerne for beregning af, om de genanvendelsesmål, der er fastsat i artikel 46, stk. 1, er opfyldt.

I henhold til *artikel 49* skal producenter eller producentansvarsorganisationer stille oplysninger til rådighed om forebyggelse og håndtering af emballageaffald for den emballage, de leverer på en medlemsstats område.

Artikel 50 vedrører medlemsstaternes rapportering for hvert kalenderår til Kommissionen om:

- opfyldelsen af genanvendelsesmålene
- forbruget af meget lette, lette og tykke plastbæreposer
- indsamlingsprocenten for emballage, der er omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer, og
- den emballage, der er bragt i omsætning, og genanvendelsesprocenten for de emballageformater og -typer, der er opført i bilag II, del 3, tabel 3.

I *artikel 51* fastsættes regler for databaser om emballage og om de oplysninger, de skal indeholde.

Kapitel VIII vedrører beskyttelsesprocedurer og er baseret på standardbestemmelser.

Kapitel IX (artikel 57) vedrører grønne offentlige indkøb og mere specifikt Kommissionens mulighed for at vedtage delegerede retsakter for at fastsætte krav til offentlige kontrakter (f.eks. tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier, tildelingskriterier osv.) på grundlag af bæredygtighedskravene i denne forordning.

Kapitel X er et standardkapitel med artikler om delegerede retsakter (*artikel 58*) og om gennemførelsesretsakter (*artikel 59*).

Kapitel XI indeholder ændringer af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904.

Kapitel XII er et standardkapitel, der indeholder afsluttende bestemmelser med artikler om sanktioner (*artikel 62*), om gennemførelse af en evaluering af forordningen otte år efter dens vedtagelse (*artikel 63*) og om ophævelse og overgangsbestemmelser (*artikel 64*).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Produkter skal emballeres for at være beskyttet og lette at transportere fra det sted, hvor de produceres, til det sted, hvor de anvendes eller forbruges. Forebyggelse af hindringer for det indre marked for emballage er afgørende for et velfungerende indre marked for produkter. Fragmenterede regler og vage krav medfører yderligere omkostninger for de erhvervsdrivende.
- (2) Desuden anvendes der store mængder nye materialer i emballage (40 % af den plast og 50 % af det papir, der anvendes i EU, er bestemt til emballage), og emballage tegner sig for 36 % af det kommunale faste affald³. Den store og konstant voksende mængde emballage, der produceres, samt et lavt genbrugsniveau og begrænset genanvendelse udgør betydelige hindringer for opnåelse af en kulstoffattig cirkulær økonomi. Af disse grunde bør der i denne forordning fastsættes regler for hele emballagens livscyklus, der bidrager til et velfungerende indre marked ved at harmonisere nationale foranstaltninger og samtidig forebygge og mindske de

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Eurostat, Packaging waste statistics: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics.

negative virkninger af emballage og emballageaffald på miljøet og menneskers sundhed. Ved at fastsætte foranstaltninger i overensstemmelse med affaldshierarkiet bør den bidrage til omstillingen til en cirkulær økonomi.

- (3) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF⁴ fastsættes krav til medlemsstaterne om emballage, f.eks. væsentlige krav til sammensætningen af og egenskaberne ved genbrugsemballage og genanvendelig emballage samt mål for nyttiggørelse og genanvendelse.
- (4) I en kvalitetskontrol af direktiv 94/62/EF⁵, der blev gennemført i 2014, blev det anbefalet at tilpasse de væsentlige krav for at gøre dem "mere konkrete og lette at håndhæve" og at styrke dem, hvilket blev betragtet som et vigtigt redskab til at opnå bedre miljøpræstationer for emballage.
- (5) I overensstemmelse med den grønne pagt⁶ vil den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi (CEAP)⁷ skærpe de væsentlige krav til emballage med henblik på at sikre, at al emballage kan genbruges og genanvendes i 2030, og Kommissionen vil overveje andre foranstaltninger til at nedbringe (over)emballering og emballageaffald, fremme, at emballage designes med henblik på genbrug og genanvendelse, mindske kompleksiteten i emballagematerialer og indføre krav om genanvendt indhold i plastemballage. Den forpligter Kommissionen til at vurdere gennemførligheden af EU-dækkende mærkning, der letter korrekt frasortering af emballageaffald ved kilden.
- (6) Plastemballage er det mest kulstofintensive materiale, og med hensyn til anvendelse af fossile brændsler er genanvendelse af plastaffald ca. fem gange bedre end forbrænding med energiudnyttelse⁸. Ligesom i EU-strategien for plast⁹ afgives der i CEAP tilsagn om at øge udbredelsen af genanvendt plast og bidrage til en mere bæredygtig anvendelse af plast. Unionens budget og ordningen for egne indtægter bidrager til at reducere forureningen fra plastemballageaffald¹⁰. Med Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter blev der pr. 1. januar 2021 indført et nationalt bidrag, som er proportionalt med mængden af ikkegenanvendt plastemballageaffald i hver medlemsstat. Disse egne indtægter indgår i incitamenterne til at mindske

⁴ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁵ Europa-Kommissionen (2014), "Ex-post evaluation of Five Waste Stream Directives" — SWD (2014) 209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter.

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022), "Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies", endnu ikke offentliggjort.

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (COM(2018) 28 final).

¹⁰ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

forbruget af engangspplast, fremme genanvendelse og sætte skub i den cirkulære økonomi.

- (7) Rådet understregede i sine konklusioner fra december 2020¹¹, at revisionen af direktiv 94/62/EF for at nå disse mål bør ajourføre og fastlægge mere konkrete, effektive og let gennemførlige bestemmelser med henblik på at fremme bæredygtig emballage i det indre marked og minimere emballagens kompleksitet for at fremme økonomisk gennemførlige løsninger og forbedre genbrugeligheden og genanvendeligheden samt minimere problematiske stoffer i emballagemateriale, navnlig med henblik på fødevareemballagematerialer, og sørge for mærkning af emballage på en letforståelig måde for at oplyse forbrugerne om dens genanvendelighed, og om hvor den skal bortskaffes for at lette sortering og genanvendelse.
- (8) Europa-Parlamentet gentog i sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi¹² målet om, at al emballage kan genbruges eller genanvendes på rentabel vis i 2030, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag, der omfatter foranstaltninger til og mål for affaldsreduktion og ambitiøse væsentlige krav i direktivet om emballage og emballageaffald med henblik på at reducere overdreven emballage, herunder inden for e-handel, forbedre genanvendeligheden og minimere kompleksiteten af emballage, øge indholdet af genanvendt materiale, udfase farlige og skadelige stoffer og fremme genbrug.
- (9) Denne forordning supplerer forordning [miljøvenligt design for bæredygtige produkter]¹³, hvor emballage ikke behandles som en specifik produktkategori. Det bør dog erindres, at for så vidt angår specifikke produkter kan der i delegerede retsakter vedtaget på grundlag af forordning [miljøvenligt design for bæredygtige produkter] fastsættes yderligere eller mere detaljerede krav til deres emballage, navnlig i forbindelse med emballageminimering, når design eller redesign af produkter kan føre til emballage med mindre miljøvirkninger.
- (10) Denne forordning bør finde anvendelse på al emballage, der bringes i omsætning i Unionen, og på alt emballageaffald, uanset emballagetype eller anvendt materiale. Af hensyn til den juridiske klarhed bør definitionen af emballage i det tidligere direktiv 94/62/EF omstruktureres, uden at substansen ændres. Salgsemballage, multipakemballager og transportemballager bør defineres særskilt for at undgå overlappning af terminologi. Salgsemballage svarer derfor til primæremballage, multipakemballager til sekundær emballage og transportemballager til tertiær emballage.
- (11) En artikel, der udgør en integrerende del af et produkt, og som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og hvor alle elementer

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/da/pdf>.

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_DA.html.

¹³ https://ec.europa.eu/info/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_da.

er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen, bør ikke betragtes som emballage, da dens funktioner er uløseligt forbundet med, at den udgør en del af produktet. I lyset af forbrugernes adfærd i forbindelse med bortskaffelse af te- og kaffeposer samt single-serve-enheder til kaffe eller te, der i praksis bortskaffes sammen med restproduktet og således forurener komposterbare strømme og genanvendelsesstrømme, bør disse specifikke artikler imidlertid behandles som emballage. Dette er i overensstemmelse med målet om at øge den særskilte indsamling af bioaffald som krævet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹⁴. For at sikre sammenhæng med hensyn til finansielle og operationelle forpligtelser vedrørende udtjente produkter bør alle single-serve-enheder, der anvendes til kaffe- eller teprodukter, også behandles som emballage.

- (12) I overensstemmelse med affaldshierarkiet, jf. artikel 4, nr. 2), i direktiv 2008/98/EF, og i overensstemmelse med livscyklustankegangen med henblik på at sikre det bedste samlede miljøresultat har foranstaltningerne i denne forordning til formål at reducere mængden af emballage, der bringes i omsætning, målt i volumen og vægt, og forebygge produktion af emballageaffald, navnlig gennem emballageminimering, undgåelse af emballage, hvor det ikke er nødvendigt, og øget genbrug af emballage. Desuden har foranstaltningerne til formål at øge brugen af genanvendt indhold i emballage, navnlig i plastemballage, hvor brugen af genanvendt indhold er meget begrænset, samt sikre højere genanvendelsesprocenter for al emballage og høj kvalitet af de deraf følgende sekundære råstoffer, samtidig med at andre former for nyttiggørelse og endelig bortskaffelse reduceres.
- (13) Emballage bør udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller genanvendes på et højt kvalitetsniveau, og således at dens indvirkning på miljøet minimeres i løbet af hele dens livscyklus og livscyklussen for de produkter, som den er designet til.
- (14) I overensstemmelse med målene i handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹⁵ og kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje¹⁶ og for at sikre en forsvarlig forvaltning af kemikalier i deres samlede livscyklus og omstillingen til en giftfri og cirkulær økonomi og i betragtning af emballagens relevans i dagligdagen skal denne forordning omhandle indvirkningen på menneskers sundhed og på miljøet og på bæredygtigheden generelt, herunder cirkularitet, som skyldes indvirkningen af problematiske stoffer på hele emballagens livscyklus, fra fremstilling til brug og bortskaffelse, herunder affaldshåndtering.
- (15) Under hensyntagen til de videnskabelige og teknologiske fremskridt bør emballage udformes og fremstilles på en sådan måde, at indholdet af visse tungmetaller og

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø (COM(2020) 667 final).

andre problematiske stoffer i sammensætningen begrænses. Som anført i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje skal problematiske stoffer anvendes mindst muligt og i størst muligt omfang substitueres, og der skal foretages en udfasning af de mest skadelige stoffer til ikkevæsentlige samfundsmæssige anvendelsesformål, navnlig i forbrugerprodukter. Derfor bør problematiske stoffer som bestanddele i emballagemateriale eller af emballagekomponenterne minimeres med det formål at sikre, at emballage og materialer, der genanvendes af emballage, ikke skader menneskers sundhed eller miljøet i hele deres livscyklus.

- (16) I overensstemmelse med handlingsplanen for nulforurening¹⁷ bør Unionens politikker baseres på princippet om, at der træffes forebyggende foranstaltninger ved kilden. Kommissionen understreger i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006¹⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008¹⁹ bør styrkes som hjørnesten i reguleringen af kemikalier i Unionen, og at de bør suppleres med sammenhængende tilgange til vurdering og håndtering af kemikalier i eksisterende sektorspecifikke lovgivning. Derfor begrænses brugen af stoffer i emballage og emballagekomponenter ved kilden og behandles primært i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i forordningens afsnit VIII, for at beskytte menneskers sundhed og miljøet i alle faser af stoffets livscyklus, herunder affaldsfasen. Det bør derfor erindres, at bestemmelserne i nævnte forordning finder anvendelse på vedtagelse eller ændring af begrænsninger for stoffer, der fremstilles med henblik på anvendelse eller anvendes ved fremstilling af emballage eller emballagekomponenter, samt for stoffer, der bringes i omsætning, indeholdt i emballage eller emballagekomponenter. For så vidt angår emballage, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004²⁰, bør det erindres, at forordningen finder anvendelse for at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne af emballerede fødevarer.
- (17) Ud over de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og, hvis det er relevant for emballage i kontakt med fødevarer, bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1935/2004 bør de eksisterende begrænsninger

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter opretholdes af hensyn til sammenhængen.

- (18) Undtagelser fra koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter er fastsat i Kommissionens afgørelse 2001/171/EF²¹ og Kommissionens afgørelse 2009/292/EF²², som er vedtaget i medfør af direktiv 94/62/EF, og de bør også opretholdes i denne forordning. For at ændre eller ophæve dem og om nødvendigt fastsætte yderligere undtagelser fra koncentrationerne for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter eller for at ændre koncentrationsgrænseværdien for disse metaller i denne forordning for at tilpasse den til den tekniske og videnskabelige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter imidlertid delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (19) Denne forordning bør ikke gøre det muligt at begrænse stoffer af hensyn til kemikaliesikkerheden eller fødevarerikkerheden, dog med undtagelse af de begrænsninger for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom, der allerede er fastsat på grundlag af direktiv 94/62/EF, og som fortsat bør være omfattet af denne forordning, da sådanne begrænsninger er omfattet af anden EU-lovgivning. Den bør dog tillade begrænsning, primært af andre årsager end kemikaliesikkerhed eller fødevarerikkerhed, af stoffer, der er til stede i emballage og emballagekomponenter eller anvendes i deres fremstillingsprocesser, og som har en negativ indvirkning på emballagens bæredygtighed, navnlig på dens cirkularitet, især genbrug eller genanvendelse.
- (20) Design af emballage til genanvendelse, når den er blevet til emballageaffald, er en af de mest effektive foranstaltninger til at forbedre emballagens cirkularitet og øge genanvendelsesprocenten for emballage og brugen af genanvendt indhold i emballage. Kriterierne for emballagedesign til genanvendelse er blevet fastsat for en række emballager under frivillige brancheordninger eller af nogle medlemsstater med henblik på graduering af gebyrer for udvidet producentansvar. For at forebygge hindringer for det indre marked og give industrien lige vilkår og med henblik på at fremme emballagens bæredygtighed er det vigtigt at fastsætte obligatoriske krav vedrørende emballagens genanvendelighed ved at harmonisere kriterierne og metoden til vurdering af emballagens genanvendelighed baseret på metoden for design til genanvendelse på EU-plan. For at opfylde det mål, der er fastsat i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, om, at al plastemballage bør kunne genbruges eller genanvendes på rentabel vis i 2030, bør der fastsættes ydeevneklasser for emballagens genanvendelighed på grundlag af kriterier for design

²¹ Kommissionens beslutning 2001/171/EF af 19. februar 2001 om betingelserne for undtagelse af glasemballage fra de grænseværdier for tungmetaller, der er fastsat i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 62 af 2.3.2001, s. 20).

²² Kommissionens beslutning 2009/292/EF af 24. marts 2009 om betingelserne for, at plastkasser og -paller kan undtages fra de bestemmelser om koncentrationsniveauer for tungmetaller, der er fastlagt i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 79 af 25.3.2009, s. 44).

til genanvendelse for emballagekategorierne opført i bilag II. Emballage skal dog først opfylde disse kriterier pr. 1. januar 2030 for at give de erhvervsdrivende tilstrækkelig tid til at tilpasse sig.

- (21) Da vurderingen af design til genanvendelse ikke i sig selv sikrer, at emballage genanvendes i praksis, er det nødvendigt at fastlægge en ensartet metode og ensartede kriterier for vurdering af emballagens genanvendelighed i praksis baseret på de nyeste processer og infrastrukturer for særskilt indsamling, sortering og genanvendelse, der faktisk er tilgængelige i Unionen. Indberetninger herom fra medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de erhvervsdrivende bør indgå i fastsættelsen af tærskelværdier for genanvendelighed "i større målestok", og ydeevneklasserne for genanvendelighed for de specifikke emballagematerialer og -kategorier bør ajourføres på dette grundlag.
- (22) For at fastsætte harmoniserede regler for emballagedesign med henblik på at sikre, at emballagen kan genanvendes, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen med henblik på at fastsætte detaljerede kriterier for emballagedesign til genanvendelse for hvert emballagemateriale og hver emballagekategori samt for vurderingen af emballagens genanvendelighed i større målestok, herunder for emballagekategorier, der ikke er opført i denne forordning. For at give de erhvervsdrivende og medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at indsamle og indberette de data, der er nødvendige for at fastlægge metoden til genanvendelse "i større målestok", bør fabrikanterne sikre, at emballage genanvendes i større målestok fra 2035. Dette bør sikre, at emballagen opfylder kriterierne for design til genanvendelse og også genanvendes i praksis på grundlag af de nyeste processer for særskilt indsamling, sortering og genanvendelse.
- (23) For at stimulere innovation inden for emballage er det hensigtsmæssigt at tillade, at emballage med innovative egenskaber, der medfører en betydelig forbedring af emballagens kernefunktion og har påviselige miljømæssige fordele, indrømmes en begrænset yderligere frist på fem år til at opfylde genanvendelseskravene. De innovative egenskaber bør forklares i den tekniske dokumentation, der ledsager emballagen.
- (24) For at beskytte menneskers og dyrs sundhed og sikkerhed bør kravene om genanvendelighed på grund af de emballerede produkters art og de dermed forbundne krav ikke finde anvendelse på indre emballage som defineret i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF²³ og i artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6²⁴, som er i direkte kontakt med lægemidlet, samt kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, der er

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745²⁵, og til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746²⁶. Disse undtagelser bør gælde indtil den 1. januar 2035.

- (25) Nogle medlemsstater træffer foranstaltninger til at fremme emballagens genanvendelighed gennem graduering af gebyrer for udvidet producentansvar. Sådanne initiativer på nationalt plan kan skabe lovgivningsmæssig usikkerhed for de erhvervsdrivende, navnlig når de leverer emballage i flere medlemsstater. Samtidig er graduering af gebyrer for udvidet producentansvar et effektivt økonomisk instrument til at tilskynde til et mere bæredygtigt emballagedesign, der øger emballagens genanvendelighed, samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. Det er derfor nødvendigt at harmonisere kriterierne for graduering af gebyrer for udvidet producentansvar på grundlag af den opnåede grad af genanvendelighed gennem en vurdering af genanvendelighed uden at fastsætte de faktiske beløb for sådanne gebyrer. Da kriterierne bør relateres til kriterierne for emballagens genanvendelighed, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage sådanne harmoniserede kriterier og samtidig fastsætte detaljerede kriterier for design til genanvendelse for hver emballagekategori.
- (26) For at sikre emballagens cirkularitet bør emballagen udformes og fremstilles på en sådan måde, at det i højere grad er muligt at erstatte nye materialer med genanvendte materialer. Den øgede brug af genanvendte materialer støtter udviklingen af den cirkulære økonomi med velfungerende markeder for genanvendte materialer, mindsker omkostninger, afhængighed og negative miljøvirkninger i forbindelse med anvendelsen af primære råstoffer og sikrer en mere ressourceeffektiv anvendelse af materialer. Med hensyn til de forskellige emballagematerialer har plastemballage det laveste input af genanvendte materialer. For at løse disse problemer på den mest hensigtsmæssige måde er det nødvendigt at øge udbredelsen af genanvendt plast ved at fastsætte obligatoriske mål for genanvendt indhold i plastemballage på forskellige niveauer afhængigt af kontaktfølsomheden²⁷ af de forskellige anvendelser af

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

²⁷ Kontaktfølsom emballage henviser til plastemballage til produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer (EUT L 338 13.11.2004, s. 4), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (omarbejdning) (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv

plastemballage og sikre, at målene bliver bindende senest i 2030. For at sikre emballagens cirkularitet gradvist bør der gælde øgede mål fra 2040.

- (27) Det bør præciseres, at papirmateriale fra papirmasseprocessen ikke anses for at være omfattet af definitionen af plast i artikel 3, nr. 43).
- (28) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed i overensstemmelse med kravene i EU-lovgivningen og for at undgå enhver risiko for forsyningssikkerheden og sikkerheden af lægemidler og medicinsk udstyr bør der fastsættes undtagelser fra kravet om et minimumsindhold af genanvendt materiale i plastemballage for indre emballage som defineret i artikel 1, nr. 23), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6 samt for kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, der er omfattet af forordning (EU) 2017/745, og for kontaktfølsom emballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omfattet af forordning (EU) 2017/746. Denne undtagelse bør også gælde for ydre emballage til humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler som defineret i artikel 1, nr. 24), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 26), i forordning (EU) 2019/6 i tilfælde, hvor emballagen skal opfylde specifikke krav for at bevare lægemidlets kvalitet.
- (29) For at forebygge hindringer for det indre marked og sikre en effektiv gennemførelse af forpligtelserne bør de erhvervsdrivende sikre, at plastdelen af hver emballageenhed indeholder en vis minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet.
- (30) Der bør være et incitament for de erhvervsdrivende til at øge indholdet af genanvendt materiale i emballagens plastdel. Det mest hensigtsmæssige middel til at opnå dette er at sikre en graduering af gebyrer for udvidet producentansvar baseret på procentdelen af genanvendt indhold i emballage. Gebyrgradueringen bør baseres på fælles regler for beregning og verifikation af indholdet af genanvendt materiale i en sådan emballage.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af reglerne for beregning og verifikation — pr. emballageenhed af plastaffald fra forbrugsleddet — af andelen af genanvendt indhold, som er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, og for fastlæggelsen af formatet for den tekniske dokumentation bør Kommissionen

2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/4 af 11. december 2018 om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 og ophævelse af Rådets direktiv 90/167/EØF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁸.

- (32) Med hensyn til plastemballage, undtagen hvis den er fremstillet af polyethylenterephthalat (PET), vil det være berettiget at revurdere tilgængeligheden af passende genanvendelsesteknologier for sådan plastemballage i tilstrækkelig god tid inden datoen for anvendelse af de relaterede krav om genanvendt indhold, også med hensyn til status for godkendelse i henhold til de relevante EU-regler og installationen i praksis af en sådan teknologi. På grundlag af denne vurdering kan der være behov for at dispensere fra kravene om genanvendt indhold for den pågældende specifikke kontaktfølsomme plastemballage eller for at revidere undtagelserne. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen.
- (33) For at tage hensyn til de risici, der er forbundet med en mulig utilstrækkelig forsyning af specifikt plastaffald til genanvendelse, som kan føre til uforholdsmæssigt høje priser eller negative virkninger for sundhed, sikkerhed og miljø, bør Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med traktatens artikel 290 at ændre målene for obligatorisk indhold af genanvendt materiale i plastemballage midlertidigt. Ved evalueringen af begrundelsen for en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere velbegrundede anmodninger fra fysiske og juridiske personer.
- (34) For andre materialer end plast, f.eks. glas eller aluminium, er tendensen til at erstatte primære råstoffer med genanvendte materialer tydelig og forventes at fortsætte på grund af udviklingen i det retlige og økonomiske miljø og forbrugernes forventninger. Kommissionen bør ikke desto mindre nøje overvåge brugen af genanvendt indhold i andre emballagematerialer end plast og vurdere, om det er hensigtsmæssigt at foreslå yderligere foranstaltninger, herunder fastsættelse af mål for øget brug af genanvendt indhold i anden emballage end plastemballage.
- (35) Bioaffaldsstrømmen er ofte forurenset med konventionelt plast, og materialegenanvendelsesstrømmene er ofte forurenset med komposterbar plast. Denne krydskontaminering fører til spild af ressourcer og sekundære råstoffer af lavere kvalitet og bør forebygges ved kilden. Da den korrekte bortskaffelsesrute for komposterbar plastemballage bliver stadig mere forvirrende for forbrugerne, er det berettiget og nødvendigt at fastsætte klare og fælles regler for brugen af komposterbar plastemballage, der kun kræver, at den bruges, når det er en klar fordel for miljøet eller menneskers sundhed. Dette er især tilfældet, når brugen af komposterbar emballage bidrager til indsamling eller bortskaffelse af bioaffald.
- (36) I forbindelse med et antal begrænsede anvendelser af emballage af bionedbrydelige plastpolymerer er der en påviselig miljømæssig fordel ved at bruge komposterbar emballage, som tilføres komposteringsanlæg, herunder anaerobe nedbrydningsanlæg

²⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

under kontrollerede forhold. Hvis der er passende affaldsindsamlingsordninger og affaldsbehandlingsinfrastrukturer til rådighed i en medlemsstat, bør der desuden være begrænset fleksibilitet med hensyn til at beslutte, om der skal stilles krav om brug af komposterbar plast til letvægtsplastbæreposer på medlemsstatens område. For at undgå forvirring blandt forbrugerne om korrekt bortskaffelse og i betragtning af de miljømæssige fordele ved cirkularitet med hensyn til CO₂ bør al anden plastemballage bruges til materialegenanvendelse, og designet af en sådan emballage bør sikre, at emballagen ikke påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme.

- (37) Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt som følge af den teknologiske og lovgivningsmæssige udvikling, der påvirker bortskaffelsen af komposterbar plast, og på de særlige betingelser, der sikrer, at brugen af sådanne materialer er til gavn for miljøet og menneskers sundhed, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre eller udvide listen over komposterbar emballage.
- (38) For at lette vurderingen af overensstemmelsen med kravene til komposterbar emballage er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om formodning om overensstemmelse for komposterbar emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012²⁹, med henblik på at fastsætte detaljerede tekniske specifikationer for disse krav og i overensstemmelse med den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling tage hensyn til de parametre, herunder komposteringstider og tilladt indhold af forurenende stoffer, der afspejler de faktiske forhold i biobehandlingsanlæg, herunder anaerobe nedbrydningsprocesser.
- (39) Det bør erindres, at al komposterbar emballage i form af materialer bestemt til kontakt med fødevarer skal opfylde kravene i forordning (EF) nr. 1935/2004.
- (40) Emballage bør udformes på en sådan måde, at dens volumen og vægt minimeres, samtidig med at den bevarer sin evne til at opfylde emballagens funktioner. Emballageproducenten bør vurdere emballagen i forhold til de ydeevnekriterier, der er anført i bilag IV til denne forordning. I lyset af formålet med denne forordning om at reducere produktionen af emballage og emballageaffald og forbedre emballagens cirkularitet i hele det indre marked er det hensigtsmæssigt at præcisere og skærpe de eksisterende kriterier yderligere. Listen over ydeevnekriterier for emballage som anført i den eksisterende harmoniserede standard EN 13428:2000³⁰ bør derfor ændres. Selv om markedsføring og forbrugeraccept fortsat er relevante for emballagedesign, bør de ikke være en del af ydeevnekriterier, der i sig selv begrunder en forøgelse af emballagens volumen eller vægt. Dette bør dog ikke

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

³⁰ Emballage — Krav til fremstilling og sammensætning — Emballageminimering.

kompromittere produktspecifikationerne for håndværk og industriprodukter samt fødevarer og landbrugsprodukter, der er registreret og beskyttet i henhold til EU's ordning for beskyttelse af geografiske betegnelser som led i Unionens mål om at beskytte kulturarven og traditionel knowhow. På den anden side kan genanvendelighed, brugen af genanvendt indhold og genbrug berettige en forøgelse af emballagens vægt eller volumen, og dette bør føjes til ydeevnekriterierne. Emballage med dobbeltvægge, falske bunde og andre egenskaber, der kun har til formål at øge produktets opfattede volumen, bør ikke bringes i omsætning, da den ikke opfylder kravet om emballageminimering. Den samme regel bør gælde for overflødig emballage, der ikke er nødvendig for at sikre emballagens funktion.

- (41) For at opfylde kravene om emballageminimering bør der lægges særlig vægt på at begrænse tomme rum og multipak- og transportemballage, herunder e-handelsemballage.
- (42) For at lette vurderingen af overensstemmelsen med kravene om emballageminimering er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om formodning om overensstemmelse for emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at fastsætte detaljerede tekniske specifikationer for disse krav og fastsætte målbare designkriterier, herunder, hvis det er relevant, maksimumsgrænser for vægt eller tomme rum for specifikke emballager samt for standarddesign af emballage, der opfylder kravet om emballageminimering.
- (43) For at fremme cirkularitet og bæredygtig anvendelse af emballage bør der tilskyndes til indførelse af genbrugsemballage og genbrugssystemer. Med henblik herpå er det nødvendigt at præcisere begrebet genbrugsemballage og sikre, at det ikke kun er knyttet til emballagedesignet, som bør muliggøre et maksimalt antal ture eller cyklusser og opfyldelsen af sikkerheds-, kvalitets- og hygiejnekravene ved tømning, aflæsning, genpåfyldning eller genlastning, men også til etableringen af genbrugssystemer, der opfylder mindstekravene i denne forordning. For at lette vurderingen af overensstemmelsen med kravene om genbrugsemballage er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om formodning om overensstemmelse for emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at fastsætte detaljerede tekniske specifikationer for disse krav og definere kriterier og formater for genbrugsemballage, herunder minimumsantallet af ture eller cyklusser, standarddesign samt krav for genbrugssystemer, herunder hygiejnekrav.
- (44) Det er nødvendigt at informere forbrugerne og sætte dem i stand til at bortskaffe emballageaffald på passende vis, herunder komposterbare letvægtsplastbæreposer og meget lette plastbæreposer. Det gøres mest hensigtsmæssigt ved at indføre et harmoniseret mærkningssystem baseret på materialesammensætningen af affald til sortering ledsaget af tilsvarende etiketter på affaldsbeholdere.
- (45) For at gøre det lettere for forbrugerne at sortere og bortskaffe emballageaffald bør der indføres et system med harmoniserede symboler, som skal anbringes på både emballage og affaldsbeholdere, således at forbrugerne kan matche symbolerne med henblik på bortskaffelse. Symbolerne bør muliggøre en hensigtsmæssig affaldshåndtering, da de bør give forbrugerne oplysninger om emballagens komposteringsegenskaber, navnlig for at undgå forvirring blandt forbrugerne om, at komposterbar emballage ikke i sig selv er egnet til hjemmekompostering. Denne tilgang bør forbedre den særskilte indsamling af emballageaffald og føre til

genanvendelse af højere kvalitet af emballageaffald og sikre en vis grad af harmonisering af indsamlingssystemerne for emballageaffald i det indre marked. Det er også nødvendigt at harmonisere de symboler, der er knyttet til de obligatoriske pant- og retursystemer. Da transportemballage ikke indsamles gennem kommunale affaldsindsamlingsystemer, bør anvendelsen af disse symboler ikke være obligatorisk for transportemballage med undtagelse af e-handelsemballage.

- (46) Mærkning af genanvendt indhold i emballage bør ikke være obligatorisk, da disse oplysninger ikke er afgørende for at sikre en korrekt behandling af udtjent emballage. Fabrikkerne vil dog skulle opfylde målene for genanvendt indhold i denne forordning, og de kan vælge at angive disse oplysninger på deres emballage for at informere forbrugerne herom. For at sikre, at disse oplysninger formidles på en harmoniseret måde i hele Unionen, bør der indføres et harmoniseret mærke til angivelse af indholdet af genanvendt materiale.
- (47) For at informere slutbrugerne om genbrugelighed og tilgængeligheden af genbrugs- og indsamlingssystemer for genbrugsemballage bør en sådan emballage være forsynet med en QR-kode eller en anden databærer, der giver sådanne oplysninger. QR-koden bør også gøre det lettere at spore og beregne ture og cyklusser. Genbrugsemballage bør være tydeligt identificeret på salgsstedet.
- (48) Der bør ikke være mange forskellige mærker på emballagen. For at undgå dette, hvis anden EU-lovgivning kræver, at oplysninger om det emballerede produkt skal være digitalt tilgængelige via en databærer, bør de oplysninger, der er påkrævet for emballagen i henhold til denne forordning, og de oplysninger, der er påkrævet for det emballerede produkt, være tilgængelige via samme databærer. Denne databærer bør opfylde kravene i denne forordning eller anden gældende EU-lovgivning. Hvis det emballerede produkt er omfattet af forordning [miljøvenligt design for bæredygtige produkter] eller anden EU-lovgivning, der kræver et digitalt produktpas, bør dette digitale produktpas navnlig også anvendes til at give de relevante oplysninger i henhold til denne forordning.
- (49) For at støtte gennemførelsen af målene i denne forordning bør forbrugerne beskyttes mod vildledende og forvirrende oplysninger om emballagens egenskaber og den korrekte behandling af udtjent emballage, for hvilke der er udviklet harmoniserede mærker i henhold til denne forordning. Det bør være muligt at identificere emballage, der er omfattet af ordningen for udvidet producentansvar, ved hjælp af et akkrediteringssymbol i hele ordningens område. Dette symbol bør være klart og utvetydigt for forbrugerne eller brugerne med hensyn til emballagens genanvendelighed. I denne forbindelse kan det antages, at logoet Det Grønne Punkt, som i nogle medlemsstater anvendes til at angive, at en producent har ydet et finansielt bidrag til en national ordning for nyttiggørelse af emballage³¹, vildlede forbrugerne til at tro, at emballage med et sådant symbol altid kan genanvendes.
- (50) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af mærkningskravene bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med traktatens

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>.

artikel 291 delegeres til Kommissionen med henblik på yderligere at forbedre affaldssorteringen, fastsætte betingelserne for identifikation af emballagens materialesammensætning ved hjælp af digitale mærkningsteknologier og fastsætte detaljerede harmoniserede specifikationer for mærkningskravene for emballage og affaldsbeholdere i denne forordning. Ved udarbejdelsen af disse specifikationer bør Kommissionen tage hensyn til videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder. I betragtning af det nye system bør Kommissionens beslutning 97/129/EF³² ophæves 42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, og dens indhold bør indarbejdes i denne gennemførelsesretsakt.

- (51) De erhvervsdrivende bør sikre, at emballagen opfylder kravene i denne forordning. De bør træffe passende foranstaltninger til at sikre en sådan opfyldelse i forhold til deres respektive roller i forsyningskæden for at sikre den frie bevægelighed for emballage i det indre marked og forbedre dens bæredygtighed.
- (52) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om design- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren i medfør af nærværende forordning. Denne overensstemmelsesvurdering bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.
- (53) Det bør sikres, at leverandører af emballage eller emballagemateriale giver fabrikanten al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at fabrikanten kan påvise, at emballagen og emballagematerialet opfylder kravene. Denne information og dokumentation bør gives enten i papirform eller elektronisk.
- (54) For at beskytte det indre markeds funktion er det nødvendigt at sikre, at emballage fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, er i overensstemmelse med denne forordning, uanset om den importeres som selvstændig emballage eller i et emballeret produkt. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at fabrikanterne har gennemført passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer for denne emballage. Importørerne bør derfor sikre, at den emballage, de bringer i omsætning, opfylder disse krav, og at den af fabrikanterne udarbejdede dokumentation er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol.
- (55) Når en importør bringer emballage i omsætning, bør vedkommende på emballagen anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt sin postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem denne kan kontaktes. Der bør fastsættes undtagelser i tilfælde, hvor emballagen ikke tillader sådanne angivelser.
- (56) Da distributøren gør emballage tilgængelig på markedet, efter at den er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu for så vidt angår de gældende krav i denne forordning. Distributøren bør også

³² Kommissionens beslutning af 28. januar 1997 om fastlæggelse af identifikationssystemet for emballagematerialer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28).

sikre, at dennes håndtering af emballagen ikke indvirker negativt på emballagens opfyldelse af disse krav.

- (57) Da distributører og importører er tæt på markedet og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at emballagen opfylder kravene, bør de inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at deltage aktivt ved at give disse myndigheder alle de nødvendige oplysninger om det pågældende produkt.
- (58) Enhver importør eller distributør, der enten bringer emballage i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer et sådant produkt på en sådan måde, at overensstemmelsen med denne forordning kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig fabrikantens forpligtelser.
- (59) Sikring af et emballagens sporbarhed i hele forsyningskæden gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore erhvervsdrivende, der har bragt emballage, som ikke opfylder kravene, i omsætning eller gjort den tilgængelig på markedet. De erhvervsdrivende bør derfor være forpligtet til at opbevare oplysningerne om deres transaktioner i en vis periode.
- (60) Problemet med affaldsproduktion forbundet med overdreven emballage kan ikke løses fuldt ud ved at fastsætte forpligtelser vedrørende emballagedesign. For visse emballagetyper bør de erhvervsdrivende pålægges forpligtelser til at reducere det tomme rum, når de bruger en sådan emballage. I forbindelse med multipak-, transport- og e-handelsemballage, der anvendes til levering af produkter til endelige distributører eller slutbrugere, bør det tomme rum ikke overstige 40 %. I overensstemmelse med affaldshierarkiet bør det være muligt for erhvervsdrivende, der anvender salgsemballage som e-handelsemballage, at blive undtaget fra denne forpligtelse.
- (61) For at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau i det indre marked samt et højt niveau for fødevarerikkerhed og -hygiejne og for at lette opfyldelsen af målene for forebyggelse af emballageaffald bør unødvendig eller undgåelig emballage ikke kunne bringes i omsætning. Listen over sådanne emballager findes i bilag V til denne forordning. For at tilpasse listen til den tekniske og videnskabelige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre listen.
- (62) For at fremme målet om cirkularitet og bæredygtig anvendelse af emballage er det nødvendigt at begrænse risikoen for, at emballage, der markedsføres som genbrugsemballage, ikke genbruges i praksis, og at sikre, at forbrugerne returnerer genbrugsemballage. Det gøres mest hensigtsmæssigt ved at forpligte erhvervsdrivende, der anvender genbrugsemballage, til at sikre, at der indføres et genbrugssystem, således at denne emballage kan cirkulere, rotere og anvendes gentagne gange. For at sikre de størst mulige fordele ved sådanne systemer bør der fastsættes minimumskrav for åbne og lukkede kredsløbssystemer. Bekræftelse af genbrugsemballages overensstemmelse med et eksisterende genbrugssystem bør også indgå i den tekniske dokumentation for sådan emballage.
- (63) Genbrugsemballage skal være sikker for brugerne. Erhvervsdrivende, der udbyder deres produkter i genbrugsemballage, skal derfor sikre, at genbrugsemballage, inden den anvendes igen, gøres til genstand for rekonditionering, for hvilken der bør fastsættes krav.

- (64) Genbrugsemballage bliver til affald som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, når indehaveren bortskaffer den, agter at bortskaffe den eller er forpligtet til at bortskaffe den. Genbrugsemballage, der er genstand for rekonditionering, betragtes normalt ikke som affald.
- (65) For at tilskynde til affaldsforebyggelse bør der indføres et nyt begreb "genpåfyldning". Genpåfyldning bør betragtes som en specifik affaldsforebyggelsesforanstaltning, der bidrager til og er nødvendig for opfyldelsen af målene for genbrug og genpåfyldning. Beholdere, der ejes af forbrugeren, og som har en emballagefunktion i forbindelse med genpåfyldning, f.eks. genbrugsbægre, -krus, -flasker eller -æsker, er imidlertid ikke emballage i denne forordnings forstand.
- (66) Hvis erhvervsdrivende udbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, bør de sikre, at deres genpåfyldningsstationer opfylder visse krav for at sikre forbrugernes sundhed og sikkerhed. Hvis forbrugerne anvender deres egne beholdere, bør de erhvervsdrivende i denne forbindelse derfor oplyse om betingelserne for sikker genpåfyldning og anvendelse af disse beholdere. For at tilskynde til genpåfyldning bør de erhvervsdrivende ikke levere emballage, som er gratis eller ikke indgår i et pant- og retursystem på genpåfyldningsstationerne.
- (67) For at reducere den stigende andel af engangsemballage og den voksende mængde emballageaffald, der produceres, er det nødvendigt at fastsætte kvantitative mål for genbrug og genpåfyldning af emballage i sektorer, som vurderes at have det største potentiale for reduktion af emballageaffald, nemlig føde- og drikkevarer som takeaway, hårde hvidevarer og transportemballage. Dette blev vurderet på grundlag af faktorer såsom eksisterende genbrugssystemer, nødvendigheden af at anvende emballage og muligheden for at opfylde funktionskravene til indeslutning, ryddelighed, sundhed, hygiejne og sikkerhed. Der blev også taget hensyn til forskelle i produkterne og deres produktions- og distributionssystemer. Fastsættelsen af målene forventes at støtte innovation og øge andelen af genbrugs- og genpåfyldningsløsninger. Anvendelse af engangsemballage til føde- og drikkevarer, der fyldes og forbruges på hoteller og restauranter i HORECA-sektoren, bør ikke være tilladt.
- (68) For at sikre ligebehandling af erhvervsdrivende og øge deres effektivitet bør der fastsættes mål for genbrug og genpåfyldning for de erhvervsdrivende. I forbindelse med mål for drikkevarer bør de også fastsættes for fabrikanterne, da disse aktører kan kontrollere de emballager, der anvendes til de produkter, de udbyder. Målene bør beregnes som en procentdel af salget i genbrugsemballage i et genbrugssystem eller ved genpåfyldning eller i forbindelse med transportemballage som en procentdel af anvendelserne. Målene bør være materialeneutrale. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af mål for genbrug og genpåfyldning bør beføjelsen til at vedtage en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med traktatens artikel 291 om metoden til beregning heraf delegeres til Kommissionen.
- (69) Visse anvendelser af engangsemballager til transport er unødvendige, da der findes en lang række velfungerende genanvendelige alternativer. For at sikre, at sådanne alternativer reelt anvendes, bør erhvervsdrivende, som transporterer produkter mellem forskellige lokaliteter hos den samme erhvervsdrivende eller mellem den erhvervsdrivende og de tilknyttede virksomheder eller partnervirksomheder, pålægges kun at anvende genbrugstransportemballage i forbindelse med emballageformater såsom paller, foldbare plastbokse, plastkasser, mellemstore beholdere til bulkvarer, både stive og fleksible, eller tromler. Den samme forpligtelse

bør af de samme grunde gælde for erhvervsdrivende, der transporterer produkter inden for en medlemsstat.

- (70) Det kan være en udfordring for mindre erhvervsdrivende at nå målene for genbrug og genpåfyldning. Visse erhvervsdrivende bør derfor fritages fra forpligtelsen til at opfylde målene for genbrug af emballage, hvis de bringer emballage under en vis volumen i omsætning, opfylder definitionen af mikrovirksomhed i Kommissionens henstilling 2003/361³³, eller hvis deres salgsareal, herunder alle oplagrings- og forsendelsesområder, er under et vist areal. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 bør delegeres til Kommissionen med henblik på at fastsætte mål for genbrug og genpåfyldning af andre produkter, fastsætte yderligere undtagelser for andre erhvervsdrivende eller undtage specifikke emballager, der er omfattet af genbrugs- eller genpåfyldningsmålene, i forbindelse med alvorlige hygiejne-, fødevarerikkerheds- eller miljøproblemer, der forhindrer opfyldelsen af disse mål.
- (71) For at gøre det muligt at kontrollere overholdelsen af målene for genbrug og genpåfyldning er det nødvendigt, at de respektive erhvervsdrivende rapporterer til de kompetente myndigheder. Erhvervsdrivende bør indberette de relevante data for hvert kalenderår fra den 1. januar 2030. Medlemsstaterne bør gøre disse data offentligt tilgængelige.
- (72) I betragtning af det fortsat høje forbrug af plastbæreposer, den ineffektive udnyttelse af ressourcer og risikoen for, at de henkastes som affald, er det hensigtsmæssigt at opretholde bestemmelser, der tager sigte på at opnå en varig reduktion af forbruget af plastbæreposer som allerede fastsat i direktiv 94/62/EF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/720³⁴. I betragtning af de nuværende divergerende tilgange og begrænsede indberetningskrav vedrørende plastbæreposer er det vanskeligt at vurdere, om de forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, har nået målet om en "varig" reduktion af forbruget af sådanne poser, og om de ikke har øget forbruget af andre typer plastbæreposer. Det er derfor nødvendigt at harmonisere en definition af varig reduktion af forbruget og fastsætte et fælles mål samt indføre nye indberetningskrav.
- (73) I lyset af resultaterne af evalueringsundersøgelsen af plastbæreposer³⁵ er det nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for at reducere forbruget af letvægtsplastbæreposer og vurdere mulige substitutionsvirkninger med meget lette plastbæreposer og tykkere plastbæreposer på over 50 mikron.

³³ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (meddelt under nummer C(2003) 1422) (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/720 af 29. april 2015 om ændring af direktiv 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer (EUT L 115 af 6.5.2015, s. 11).

³⁵ *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive, Eunomia (2021)*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022.

- (74) Medlemsstaternes foranstaltninger til at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer på deres område kan omfatte anvendelse af nationale reduktionsmål, opretholdelse eller indførelse af økonomiske instrumenter samt markedsføringsrestriktioner, forudsat at disse restriktioner er forholdsmæssige og ikke diskriminerende. Sådanne foranstaltninger kan variere afhængigt af miljøbelastningen fra letvægtsplastbæreposer, når de nyttiggøres eller bortskaffes, deres komposteringssegenskaber, deres holdbarhed eller den specifikke tilsigtede brug heraf.
- (75) For at sikre en effektiv og harmoniseret anvendelse af de bæredygtighedskrav, der er fastsat i denne forordning, bør overholdelsen af disse krav måles ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der bygger på de seneste alment anerkendte metoder.
- (76) For at sikre, at der ikke er nogen handelshindringer på det indre marked, bør kravene til emballagens bæredygtighed, herunder til problematiske stoffer i emballage, komposterbar emballage, emballageminimering, genbrugsemballage og genbrugssystemer harmoniseres på EU-plan. For at lette vurderingen af overensstemmelsen med sådanne krav, herunder metoder til prøvning, måling eller beregning, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om formodning om overensstemmelse for emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at fastsætte detaljerede tekniske specifikationer for disse krav, navnlig krav om, at emballagens og de emballerede produkters livscyklus skal afspejle spektret af den gennemsnitlige forbrugeradfærd, og at de skal være robuste for at forhindre forsætlig og uforsætlig omgåelse.
- (77) I mangel af harmoniserede standarder bør anvendelsen af fælles tekniske specifikationer anvendes som en alternativ løsning for at lette fabrikantens forpligtelse til at overholde bæredygtighedskravene, f.eks. hvis der er unødige forsinkelser i udarbejdelsen af en harmoniseret standard. Det bør desuden være muligt at anvende denne løsning, hvis Kommissionen har begrænset eller trukket referencerne til relevante harmoniserede standarder tilbage i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1025/2012. Overholdelse af fælles tekniske specifikationer vedtaget af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter bør også give anledning til formodning om overensstemmelse.
- (78) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af fælles tekniske specifikationer bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 291 delegeres til Kommissionen med henblik på at fastlægge, ændre eller ophæve fælles tekniske specifikationer for kravene til bæredygtighed, mærkning og genbrugssystemer og vedtage metoder til prøvning, måling eller beregning.
- (79) For at sikre sammenhæng med anden EU-lovgivning bør overensstemmelsesvurderingsproceduren være den interne produktionskontrolmodul,

der er omfattet af denne forordning og baseret på modulerne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF³⁶.

- (80) Det bør ikke angives på CE-mærkningen på emballagen, at emballagen opfylder kravene i denne forordning, men kun, at det emballerede produkt er i overensstemmelse med den gældende EU-produktlovgivning, hvis det er relevant. Ifølge EU-produktlovgivningen skal CE-mærkningen vedrørende produktet typisk anbringes enten på selve produktet eller på dets emballage. Krav om, at det i CE-mærkningen på emballagen skal angives, at kravene i denne forordning er opfyldt, kan føre til forvirring og misforståelser i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt mærkningen henviser til selve emballagen eller det emballerede produkt, og i sidste ende til usikkerhed om de pågældende emballerede produkters faktiske sikkerhed og overensstemmelse.
- (81) Emballagens overensstemmelse med kravene i denne forordning bør i stedet fremgå af EU-overensstemmelseserklæringen.
- (82) Fabrikkerne bør udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring for at give oplysninger om emballagens overensstemmelse med denne forordning. Fabrikkerne kan i henhold til anden EU-lovgivning også pålægges at udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring. For at sikre effektiv adgang til oplysninger med henblik på markedsovervågning bør der udarbejdes en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle EU-retsakter. For at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende bør det være muligt, at denne enkelte EU-overensstemmelseserklæring udgøres af et dossier bestående af relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.
- (83) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008³⁷ tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og for kontrol af produkter fra tredjelande. Nævnte forordning bør finde anvendelse på emballage, der er omfattet af denne forordning, for at sikre, at emballage, der er omfattet af fri bevægelighed for varer inden for Unionen, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed, sikkerhed og miljø.
- (84) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på lang sigt. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

- (85) På trods af kravene til og målene for emballageminimering i direktiv 94/62/EF er produktionen af emballageaffald steget i absolutte tal og pr. indbygger, og tendenserne tyder på et yderligere kraftigt fald i genbrug og genpåfyldning af emballage, som forstærkes af det voksende forbrug af mad- og drikkevarer på farten og e-handel. I takt med udviklingen af produkter, materialer og forbrugsmønstre har der været en betydelig stigning i brugen af engangsemballage, navnlig engangsplastprodukter. Dette hænger sammen med detaillandskabet, herunder større distributionsnet og fremstilling og emballageprodukter på højhastighedspakkelinjer, der udøver et kombineret nedadgående pristryk på markedet for genbrug og genpåfyldning.
- (86) For at overvåge og kontrollere, at producenter og producentansvarsorganisationer opfylder forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar vedrørende indsamling og behandling af affald fra deres produkter, skal medlemsstaterne udpege en eller flere kompetente myndigheder.
- (87) For at sikre, at medlemsstaterne gennemfører deres forpligtelser bedre, mere rettidigt og mere ensartet, og for at foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der opretholdes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber. Udvidelsen af dette system, som i henhold til direktiv 94/62/EF har omfattet opfyldelsen af genanvendelsesmål, bør også omfatte mål for reduktion af emballageaffald, som medlemsstaterne skal opfylde senest i 2030 og 2035.
- (88) Da håndtering af emballage og emballageaffald generelt er et vigtigt element i affaldshåndteringen, bør medlemsstaterne afsætte et særskilt kapitel til dette spørgsmål i de affaldshåndteringsplaner, der udarbejdes i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelserne fastsat i direktiv 2008/98/EF. Der bør lægges særlig vægt på foranstaltninger til forebyggelse og genbrug af affald.
- (89) Denne forordning bygger på de regler og generelle principper for affaldshåndtering, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF.
- (90) Affaldsforebyggelse er den mest effektive metode til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige virkninger. Det er derfor vigtigt, at de erhvervsdrivende træffer passende foranstaltninger til at reducere affaldsproduktionen ved at fjerne overdreven emballage og begrænse brugen af bestemte emballager, forlænge emballagens levetid, redesigne produkter, således at der ikke anvendes eller anvendes mindre emballage, herunder ved salg i løs vægt, og ved at skifte fra engangsemballage til genbrugsemballage.
- (91) For at opnå en ambitiøs og varig reduktion af den samlede produktion af emballageaffald bør der fastsættes mål for reduktion af emballageaffald pr. indbygger, der skal nås senest i 2030. Opfyldelsen af målet om en reduktion på 5 % i 2030 i forhold til 2018 bør medføre en samlet absolut reduktion på ca. 19 % i gennemsnit i hele Unionen i 2030 i forhold til baselinescenariet for 2030. Medlemsstaterne bør reducere produktionen af emballageaffald med 10 % i forhold til 2018 senest i 2035. Dette skønnes at reducere emballageaffaldet med 29 % i forhold til baselinescenariet for 2030. For at sikre, at reduktionsindsatsen fortsætter efter 2030, bør der for 2035 fastsættes et reduktionsmål på 10 % fra 2018, hvilket vil betyde en reduktion på 29 % i forhold til baselinescenariet, og for 2040 bør der fastsættes et reduktionsmål på 15 % fra 2018, hvilket betyder en reduktion på 37 % i forhold til baselinescenariet.

- (92) Medlemsstaterne kan nå disse mål ved hjælp af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet, herunder foranstaltninger, der skal gennemføres gennem ordninger for udvidet producentansvar, og ved at fremme etablering og effektiv drift af genbrugssystemer og tilskynde erhvervsdrivende til at tilbyde slutbrugerne yderligere muligheder for genpåfyldning. Sådanne foranstaltninger bør vedtages parallelt med og som supplement til andre foranstaltninger i henhold til denne forordning, der tager sigte på reduktion af emballage og emballageaffald, såsom krav om emballageminimering, mål for genbrug og genpåfyldning, volumentærskler og foranstaltninger til at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer. En medlemsstat kan under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser og bestemmelserne i denne forordning vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i denne forordning.
- (93) For at gennemføre forurenere betaler-princippet bør forpligtelserne vedrørende håndtering af emballageaffald pålægges producenter, som omfatter enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder ved aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU³⁸, for første gang gør emballagen tilgængelig på en medlemsstats område i erhvervsmæssigt øjemed under sit eget navn eller varemærke.
- (94) For at kontrollere, at producenterne opfylder deres finansielle og organisatoriske forpligtelser til at sikre håndteringen af affald fra den emballage, de for første gang gør tilgængelig på en medlemsstats marked, skal et register oprettes i og forvaltes af den kompetente myndighed i hver medlemsstat, og producenterne bør forpligtes til at lade sig registrere.
- (95) Registreringskravene bør i videst muligt omfang harmoniseres i hele Unionen for at lette registreringen, navnlig hvis producenterne gør emballage tilgængelig i forskellige medlemsstater. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af registreringskravene bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 291 med henblik på at fastlægge et fælles format for registrering og indberetning til registret med nærmere angivelse af de data, der skal indberettes.
- (96) I overensstemmelse med forurenere betaler-princippet, jf. traktatens artikel 191, stk. 2, er det afgørende, at producenter, der bringer emballage og emballerede produkter i omsætning på EU-markedet, påtager sig ansvaret for håndteringen heraf, når de er udtjente. Det bør erindres, at ordninger for udvidet producentansvar som fastsat i direktiv 94/62/EF skal være indført senest den 31. december 2024, da de er det mest hensigtsmæssige middel til at opnå dette og kan have en positiv påvirkning af miljøet, fordi de mindsker produktion af emballageaffald og øger indsamlingen og genanvendelsen heraf. Der er store forskelle på den måde, hvorpå de er oprettet,

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

deres effektivitet og omfanget af producenternes ansvar. Reglerne vedrørende udvidet producentansvar fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør derfor generelt finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter af emballage og suppleres med yderligere specifikke bestemmelser, hvor dette er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

- (97) Producenterne bør kunne opfylde disse forpligtelser kollektivt gennem producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producenterne eller producentansvarsorganisationerne bør være underlagt medlemsstaternes godkendelse, og de bør dokumentere, at de har finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med det udvidede producentansvar. Medlemsstaterne kan, når de fastsætter administrative og proceduremæssige regler for godkendelse af producenter med hensyn til individuel overholdelse og producentansvarsorganisationer med hensyn til kollektiv overholdelse, differentiere processerne for individuelle producenter og producentansvarsorganisationer for at begrænse den administrative byrde for individuelle producenter. Det bør erindres, at medlemsstaterne kan godkende flere producentansvarsorganisationer, da konkurrence mellem dem kan føre til større fordele for forbrugerne. Når medlemsstaterne fastsætter foranstaltninger, der sikrer, at der indgås ordninger med distributører, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der håndterer affald, bør de desuden tillade foreløbige eller lignende aftaler og kræve, at der først indgås bindende aftaler inden for en rimelig frist efter godkendelsen.
- (98) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065³⁹ fastsætter regler om erhvervsdrivendes sporbarhed, som mere specifikt indeholder forpligtelser for udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, der udbyder emballage til forbrugere i Unionen. For at forhindre, at udbydere af onlineplatforme ikke opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar bør det præciseres, hvordan sådanne udbydere bør opfylde disse forpligtelser med hensyn til de registre over emballageproducenter, der er oprettet i henhold til denne forordning. I denne forbindelse bør udbydere af onlineplatforme, som er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel 3, afdeling 4, i forordning (EU) 2022/2065, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, indhente oplysninger fra disse producenter om deres overholdelse af reglerne om udvidet producentansvar i denne forordning. Sporbarhedsreglerne for udbydere, der sælger emballage online, er omfattet af håndhævelsesreglerne i forordning (EU) 2022/2065.
- (99) Medlemsstaterne bør fastsætte foranstaltninger for udvidet producentansvar i henhold til denne forordning i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2008/98/EF og denne forordning.
- (100) Medlemsstaterne bør oprette retur- og indsamlingssystemer for emballageaffald med henblik på at kanalisere emballagen til det mest hensigtsmæssige

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

affaldshåndteringsalternativ i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Systemerne bør være åbne for deltagelse af alle interesserede kredse, navnlig erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, og bør oprettes under hensyntagen til miljøet og forbrugersundhed, -sikkerhed og -hygiejne. Retur- og indsamlingssystemer bør også kunne anvendes til emballage fra importerede produkter i henhold til ikkediskriminerende bestemmelser.

- (101) Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til fremme af genanvendelse, der opfylder kvalitetsstandarderne for brug af genanvendte materialer i relevante sektorer. Denne forpligtelse er særlig relevant i betragtning af den minimumsprocentsats, der er fastsat for genanvendt indhold i plastemballage.
- (102) Det er påvist, at velfungerende pant- og retursystemer sikrer en meget høj indsamlingsprocent, navnlig for drikkeflasker og -dåser. For at støtte opfyldelsen af det mål for særskilt indsamling af engangsplastflasker til drikkevarer, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/904, og for at øge den høje indsamlingsprocent for drikkevarebeholdere af metal yderligere bør medlemsstaterne indføre pant- og retursystemer. Disse systemer vil bidrage til at øge udbuddet af sekundære råstoffer af god kvalitet, der egner sig til genanvendelse i lukkede kredsløb, og reducere mængden af henkastet affald fra drikkevarebeholdere.
- (103) Pant- og retursystemer bør være obligatoriske for engangsplastflasker til drikkevarer og drikkevarebeholdere af metal. Medlemsstaterne kan også beslutte at medtage anden emballage i disse systemer, navnlig engangsflasker af glas, og bør sikre, at pant- og retursystemer for engangsemballager, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, også er tilgængelige for genbrugsemballage, hvis det er teknisk og økonomisk muligt. De bør også overveje at indføre pant- og retursystemer for genbrugsemballage. I sådanne situationer bør en medlemsstat under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser og bestemmelserne i denne forordning kunne vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i denne forordning.
- (104) I betragtning af produkternes art og forskellene i deres produktions- og distributionssystemer bør pant- og retursystemer dog ikke være obligatoriske for emballage til vin, aromatiserede vinprodukter, spiritus og mælk og mejeriprodukter opført i del XVI i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁴⁰. Medlemsstaterne kan indføre pant- og retursystemer, der også omfatter anden emballage.
- (105) Alle pant- og retursystemer bør opfylde de generelle minimumskrav, der er fastsat i denne forordning. Disse krav vil bidrage til at sikre større sammenhæng og højere returprocenter i medlemsstaterne. De er blevet fastlagt på grundlag af interessenternes synspunkter, ekspertanalyser og bedste praksis fra de eksisterende pant- og retursystemer. Kravene er udformet således, at de giver mulighed for

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

innovation, samtidig med at de giver en vis fleksibilitet til at tilpasse sig lokale forhold.

- (106) Medlemsstaterne og alle de relevante interessenter, der er involveret i indførelsen af pant- og retursystemer, bør tilstræbe, at disse systemer interopererer bedst muligt, og samarbejde om at gøre det lettere for forbrugerne at returnere emballage, navnlig i grænseområder, hvor det er påvist, at den manglende interoperabilitet medfører lavere returprocenter
- (107) Medlemsstater, der har opnået en indsamlingsprocent på 90 % for de udvalgte emballagetyper uden et pant- og retursystem i to på hinanden følgende kalenderår forud for denne forpligtelses ikrafttræden, kan anmode om tilladelse til ikke at indføre et pant- og retursystem.
- (108) Som en specifik foranstaltning til forebyggelse af produktion af emballageaffald bør medlemsstaterne aktivt tilskynde til genbrugs- og genpåfyldningsløsninger. De bør støtte etableringen af systemer til genbrug og genpåfyldning og overvåge deres funktion og overholdelse af hygiejnestandarderne. Medlemsstaterne opfordres også til at træffe andre foranstaltninger såsom indførelse af pant- og retursystemer for genbrugsemballager, anvendelse af økonomiske incitamenter eller fastsættelse af krav til de endelige distributører om at gøre en vis procentdel af andre produkter end dem, der er omfattet af genbrugs- og genpåfyldningsmål, tilgængelige i genbrugsemballage eller ved genpåfyldning, forudsat at sådanne krav ikke vil fragmentere det indre marked og skabe handelshindringer.
- (109) Direktiv 94/62/EF blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852⁴¹, hvori der fastsættes genanvendelsesmål, som medlemsstaterne skal nå senest i 2025 og 2030. Disse mål og reglerne for deres beregning bør bibeholdes. Der bør desuden indføres foranstaltninger, der gør det lettere at nå disse mål, f.eks. bæredygtighedskrav til emballage, navnlig bestemmelser om emballagens genanvendelighed. Det bør derfor ikke være muligt at udskyde fristerne for opfyldelse af 2030-genanvendelsesmålene.
- (110) I henhold til direktiv 94/62/EF skal Kommissionen revidere 2030-genanvendelsesmålene for emballage med henblik på at opretholde eller, hvis det er relevant, øge dem. Det er imidlertid endnu ikke hensigtsmæssigt at ændre de mål, der er fastsat for 2030, da det er dokumenteret, at nogle medlemsstater stadig har vanskeligt ved at nå de eksisterende mål. Der bør derfor indføres foranstaltninger, som tilskynder producenterne til at markedsføre mere genanvendelig emballage og dermed gøre det lettere for medlemsstaterne at nå genanvendelsesmålene. Fremover bør mere genanvendelig emballage sammen med en større detaljeringsgrad af data om emballagestrømmene indberettes til Kommissionen. Dette vil gøre det muligt for Kommissionen at revidere målene og eventuelt opretholde eller øge dem. For at tage hensyn til virkningen af de foranstaltninger, der har til formål at forbedre emballagens genanvendelighed, bør revisionen ikke finde sted før den planlagte

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141).

generelle evaluering af forordningen, dvs. otte år efter dens ikrafttræden. I forbindelse med denne revision bør der også lægges vægt på muligheden for at indføre nye mål på et mere detaljeret grundlag end de nuværende mål.

- (111) Beregningen af genanvendelsesmålene bør baseres på vægten af det emballageaffald, der tilføres i genanvendelsesprocessen. Medlemsstaterne bør sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt emballageaffald. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af emballageaffald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse den administrative byrde bør medlemsstaterne ikke desto mindre på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen kunne fastsætte vægten af genanvendt emballageaffald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation korrigeret for de gennemsnitlige tabsandele, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. Tab af materialer, der finder sted, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medtages i de affaldsmængder, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler for beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder, såsom husholdninger eller erhverv, de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved emballageaffald rent faktisk omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
- (112) Når beregning af genanvendelsesprocenten anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt emballageaffald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selv om outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, forudsat det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede bionedbrydelige emballageaffald. I andre tilfælde bør omforarbejdning af bionedbrydeligt emballageaffald til materialer, som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes eller som skal anvendes i en hvilken som helst anden proces, der har samme formål som nyttiggørelse af affald, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, ikke regnes med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene, hvilket er i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse.
- (113) Når emballageaffaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces forud for den egentlige oparbejdningsproces, bør de anses for genanvendte, forudsat de er beregnet til efterfølgende omforarbejdning til produkter, materialer eller stoffer, uanset om det er til deres oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som

brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal avendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

- (114) Medlemsstaterne bør kunne medregne genanvendelse af metaller, der er blevet udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1004⁴² om fastsættelse af regler for beregningen, verifikationen og rapportering af data om affald i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.
- (115) I forbindelse med emballageaffald, der eksporteres fra Unionen til genanvendelse, finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁴³ anvendelse.
- (116) Da genbrug indebærer, at der ikke bringes ny emballage i omsætning, bør genbrugsemballage, der bringes i omsætning for første gang, og træemballage, som repareres med henblik på genbrug, tages i betragtning med henblik på opnåelse af de respektive mål for emballagegenanvendelse. Medlemsstaterne bør kunne benytte denne mulighed til at beregne de justerede genanvendelsesmål ved at medregne højst 5 procentpoint af den gennemsnitlige andel i de foregående tre år af genbrugsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og genbrugt som led i et genbrugssystem.
- (117) Producenter og producentansvarsorganisationer bør aktivt medvirke til at sikre, at slutbrugerne, navnlig forbrugerne, oplyses om forebyggelse og håndtering af emballageaffald. Disse oplysninger bør omfatte tilgængeligheden af genbrugsordninger for emballage, betydningen af etiketter på emballage og andre anvisninger om bortskaffelse af emballageaffald. Producenterne bør også oplyse, at slutbrugerne spiller en vigtig rolle i indsatsen for at sikre en miljømæssigt optimal håndtering af emballageaffald. Ved formidling af oplysninger til alle slutbrugere og rapportering om emballage bør der anvendes moderne informationsteknologier. Oplysningerne bør formidles på traditionel vis, f.eks. via plakater både indendørs og udendørs og via medier på de sociale medier, eller på mere innovative måder, f.eks. gennem elektronisk adgang til websteder via QR-koder, der er anbragt på emballagen.
- (118) Medlemsstaterne bør give Kommissionen oplysninger om opfyldelsen af genanvendelsesmålene for hvert kalenderår. For at evaluere effektiviteten af foranstaltningerne til at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer bør der også indberettes data om forbruget af meget lette plastbæreposer og tykke plastbæreposer for at gøre det muligt at vurdere, om forbruget af disse poser er steget som reaktion

⁴² Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1004 af 7. juni 2019 om fastsættelse af regler for beregningen, verifikationen og rapportering af data om affald i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 2384 (EUT L 163 af 20.6.2019, s. 66).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

på reduktionsforanstaltningerne rettet mod letvægtsplastbæreposer. Det bør være frivilligt for medlemsstaterne at fremlægge data om det årlige forbrug af meget tykke bæreposer. For at gøre det muligt at vurdere, om de obligatoriske pant- og retursystemer, som medlemsstaterne skal indføre, er effektive, eller om medlemsstaternes undtagelser fra forpligtelsen til at etablere disse systemer er berettigede, er det vigtigt at indhente oplysninger om indsamlingsprocenten for sådan emballage gennem medlemsstaternes rapportering.

- (119) For at fastlægge metoden til vurdering af genanvendelighed i større målestok bør medlemsstaterne også indberette data om genanvendelsesprocenterne for emballageaffald pr. emballagemateriale og -type, mængden af særskilt indsamlet emballageaffald pr. emballagemateriale, mængden af emballageaffald, der er bragt i omsætning, pr. materiale- og emballagetype og den installerede sorterings- og genanvendelseskapacitet. Indberetningen bør ske årligt.
- (120) Medlemsstaterne bør indberette data til Kommissionen elektronisk og forelægge dem en kvalitetskontrolrapport. Desuden bør data om genanvendelsesmål ledsages af en rapport, som beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at etablere et effektivt system for kvalitetskontrol og sporbarhed af emballageaffald.
- (121) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af rapporteringsforpligtelserne bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 291 delegeres til Kommissionen med henblik på at fastsætte regler for beregning og verifikation af data om opfyldelse af genanvendelsesmålene, særskilte indsamlingsprocenter for emballage, der er omfattet af pant- og retursystemet, og data, der er nødvendige for at fastlægge metoden til vurdering af genanvendelighed i større målestok. Denne gennemførelsesretsakt bør også indeholde regler for bestemmelse af mængden af produceret emballageaffald samt fastlægge formatet for indberetning af data. Den bør også fastlægge metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer pr. person og formatet for indberetning af disse data, da dette er nødvendigt for at støtte overvågningen og den fulde gennemførelse af de væsentlige krav vedrørende plastbæreposer, navnlig for at sikre en opdelt og obligatorisk indberetning for forskellige kategorier af plastbæreposer. Denne gennemførelsesretsakt bør erstatte Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896⁴⁴ og beslutning 2005/270/EF⁴⁵.
- (122) For at bidrage til, at medlemsstaterne og Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af målene i denne forordning, bør medlemsstaterne oprette databaser om emballage og sikre, at de er velfungerende.
- (123) En effektiv håndhævelse af bæredygtighedskravene er afgørende for at sikre lige konkurrence og for at sikre, at denne forordnings forventede fordele og bidrag til

⁴⁴ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896 af 19. juni 2018 om fastlæggelse af metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer og om ændring af beslutning 2005/270/EF (EUT L 160 af 25.6.2018, s. 6).

⁴⁵ Kommissionens beslutning 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EUT L 86 af 5.4.2005, s. 6).

opfyldelsen af Unionens mål med hensyn til klima, energi og cirkularitet nås. Derfor bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁴⁶ om fastlæggelse af en horisontal ramme for markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, finde anvendelse på emballage, for hvilken der er fastsat bæredygtighedskrav i henhold til nærværende forordning.

- (124) Emballage bør kun bringes i omsætning, hvis den ikke udgør en kendt risiko for miljøet og menneskers sundhed. For bedre at tilpasse sig den specifikke karakter af bæredygtighedskrav og for at sikre, at markedsovervågningsindsatsen fokuserer på manglende overholdelse af sådanne krav, bør emballage, der udgør en risiko, i denne forordning defineres som emballage, der ved ikke at opfylde et bæredygtighedskrav, eller fordi en ansvarlig erhvervsdrivende ikke opfylder et bæredygtighedskrav, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af de relevante krav.
- (125) Der bør være en procedure, hvorved de berørte parter underrettes om påtænkte foranstaltninger vedrørende emballage, der udgør en risiko. Den bør også gøre det muligt for markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende at handle på et tidligt tidspunkt med hensyn til sådan emballage. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 291 med henblik på at afgøre, om nationale foranstaltninger vedrørende produkter, der ikke opfylder kravene, er berettigede eller ej.
- (126) Markedsovervågningsmyndighederne bør have ret til at kræve, at de erhvervsdrivende træffer korrigerende tiltag, hvis det konstateres, at emballagen enten ikke opfylder bæredygtigheds- og mærkningskravene, eller at den erhvervsdrivende har overtrådt andre regler om at bringe emballage i omsætning eller gøre den tilgængelig på markedet. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af kravet om, at erhvervsdrivende skal træffe korrigerende tiltag, bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 291 med henblik på at træffe afgørelse om, hvorvidt en national foranstaltning er berettiget eller ej.
- (127) Hvis der er bekymring for risikoen for menneskers sundhed, må markedsovervågningsmyndighederne ikke evaluere en risiko for menneskers eller dyrs sundhed forbundet med emballagematerialet, hvis den overføres til emballagematerialets emballerede indhold, men skal i stedet advare de myndigheder, der har kompetence til at kontrollere risiciene og er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625⁴⁷, forordning (EU) 2017/745, forordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EF eller forordning (EU) 2019/6.

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af

- (128) Offentlige udbud tegner sig for 14 % af EU's BNP. For at bidrage til målet om at opnå klimaneutralitet, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og omstillingen til en cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen, der om nødvendigt kan udøve denne beføjelse, hvor det er relevant, til at kræve, at ordregivende myndigheder og enheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁹ tilpasser deres udbud til specifikke kriterier eller mål for grønne offentlige indkøb. Sammenlignet med en frivillig tilgang bør obligatoriske kriterier eller mål sikre, at den løftestangseffekt, som offentlige midler har på efterspørgslen efter emballage med bedre resultater, maksimeres. Kriterierne bør være gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende.
- (129) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved denne forordning, og som ikke vedrører afgørelsen om, hvorvidt foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i forbindelse med ikkeoverensstemmende emballage, er begrundede eller ej, bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (130) Med hensyn til emballage, der indføres på EU-markedet, bør samarbejde på markedet mellem markedsovervågningsmyndigheder og erhvervsdrivende prioriteres. Selv om interventionerne kan vedrøre enhver emballage, der indføres på EU-markedet, bør der i interventioner iværksat af myndigheder udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020 derfor primært være fokus på emballage, der er omfattet af forbud pålagt af markedsovervågningsmyndigheder. Hvis de pålægger sådanne forbud, og disse ikke er begrænset til det nationale område, bør markedsovervågningsmyndighederne meddele de myndigheder, der er udpeget til at kontrollere emballage, der indføres på EU-markedet, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere sådan emballage, der ikke opfylder kravene, ved grænserne, herunder oplysninger om de emballerede produkter og de erhvervsdrivende, for at muliggøre en risikobaseret tilgang for produkter, der indføres på EU-markedet. I sådanne tilfælde vil toldmyndighederne sigte mod at identificere og stoppe denne emballage ved grænserne.
- (131) For at optimere og lette kontrolprocessen ved Unionens ydre grænser er det nødvendigt at muliggøre en automatiseret dataoverførsel mellem informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS) og toldsystemerne. Der

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

bør skelnes mellem to forskellige dataoverførsler i betragtning af deres respektive formål. For det første bør forbud pålagt af markedsovervågningsmyndigheder efter identifikation af emballage, der ikke opfylder kravene, meddeles toldmyndighederne via ICSMS til brug for myndigheder, der er udpeget til at udføre kontrol ved de ydre grænser, til at identificere emballage, som eventuelt kunne omfattes af et sådant forbud. Det elektroniske toldrisikoforvaltningssystem (CRMS), der er omhandlet i artikel 36 i Kommissionens forordning (EU) 2015/2447⁵⁰, bør anvendes til de første dataoverførsler, uden at dette berører en eventuel fremtidig udvikling af toldrisikoforvaltningsmiljøet. For det andet vil sagsstyring, når toldmyndighederne identificerer emballage, der ikke opfylder kravene, bl.a. være nødvendig for at overføre meddelelsen om suspenderingen, markedsovervågningsmyndighedernes konklusion og resultatet af de foranstaltninger, som toldmyndighederne har truffet. EU's kvikskranke på toldområdet støtter denne anden dataoverførsel mellem ICSMS og de nationale toldsystemer.

- (132) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forbindelsen til kommunikation mellem markedsovervågningsmyndighederne og toldmyndighederne bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 291 med henblik på at præcisere procedurereglerne og detaljerne i gennemførelsesordningerne, herunder funktioner, dataelementer og databehandling samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og dataansvar for denne forbindelse.
- (133) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290, bør den gennemføre relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og disse høringer bør gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁵¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter. Ved udarbejdelsen af disse delegerede retsakter bør Kommissionen tage hensyn til videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder.
- (134) For at sikre, at produktkravene i direktiv (EU) 2019/904 kan overvåges og håndhæves, og at de er underlagt passende markedsovervågning, bør forordning (EU) 2019/1020 ændres for at medtage direktiv (EU) 2019/904 i sit anvendelsesområde. Kravene vedrørende indholdet af genanvendt plast i drikkeflasker af plast bør pr. 1. januar 2030 udgå af direktiv (EU) 2019/904, da dette spørgsmål udelukkende reguleres ved denne forordning. De tilsvarende rapporteringsforpligtelser bør også udgå.

⁵⁰ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

⁵¹ (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

- (135) For at øge offentlighedens tillid til emballage, der bringes i omsætning, navnlig med hensyn til overholdelse af bæredygtighedskravene, bør erhvervsdrivende, der bringer emballage, der ikke opfylder kravene, i omsætning, eller som ikke opfylder deres forpligtelser, pålægges sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af denne forordning.
- (136) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af denne forordning og dens indvirkning på den miljømæssige bæredygtighed af emballage og det indre markeds funktion.
- (137) Det er nødvendigt at sikre, at erhvervsdrivende får tilstrækkelig tid til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for dens anvendelse. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes, indtil det med rimelighed kan forventes, at disse forberedelser er afsluttet. Der bør lægges særlig vægt på at gøre det lettere for SMV'er at overholde deres forpligtelser og krav i henhold til denne forordning, herunder gennem vejledning fra Kommissionen, der gør det lettere for de erhvervsdrivende at overholde deres forpligtelser og krav med fokus på SMV'er.
- (138) For at opfylde disse forpligtelser og etablere en ambitiøs, men harmoniseret ramme for emballage er det nødvendigt at vedtage en forordning, der fastsætter krav til emballage i hele dens livscyklus. Direktiv 94/62/EF bør derfor ophæves.
- (139) For at give medlemsstaterne mulighed for at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger vedrørende de kompetente myndigheders tilrettelæggelse af godkendelsesprocedurerne, samtidig med at kontinuiteten for de erhvervsdrivende bevares, bør anvendelsen af dette direktiv udskydes.
- (140) Direktiv 94/62/EF bør ophæves med virkning fra den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse. Af hensyn til en gnidningsløs overgang og kontinuitet, indtil Kommissionen vedtager nye regler i henhold til denne forordning, og for at sikre kontinuitet i anvendelsen af ordningen for Unionens egne indtægter med hensyn til egne indtægter fra ikkegenanvendt plastemballageaffald bør visse forpligtelser i henhold til nævnte direktiv vedrørende mærkning, genanvendelsesmål og overførsel af data til Kommissionen dog fortsat gælde i en vis periode.
- (141) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre den miljømæssige bæredygtighed af emballage og sikre den frie bevægelighed i det indre marked for emballage, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1 *Genstand*

1. Ved denne forordning indføres krav til emballage i hele dens livscyklus vedrørende miljømæssig bæredygtighed og mærkning, der skal opfyldes, inden emballage bringes i omsætning, samt krav vedrørende udvidet producentansvar, indsamling, behandling og genanvendelse af emballageaffald.
2. Denne forordning bidrager til et velfungerende indre marked ved at harmonisere nationale foranstaltninger vedrørende emballage og emballageaffald for at undgå handelshindringer, forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Unionen og samtidig forebygge eller mindske de negative virkninger af emballage og emballageaffald på miljøet og menneskers sundhed på grundlag af et højt miljøbeskyttelsesniveau.
3. Denne forordning bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi ved at fastsætte foranstaltninger i overensstemmelse med affaldshierarkiet i henhold til artikel 4 i direktiv 2008/98/EF.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning finder anvendelse på al emballage, uanset hvilket materiale der anvendes, og på alt emballageaffald, uanset om dette affald anvendes i eller stammer fra industrien, anden fremstillingsvirksomhed, detailhandel eller distribution, kontorer, servicesektoren eller husholdninger.
2. Denne forordning indskrænker ikke kravene til emballage i EU-lovgivningen, herunder kravene til sikkerhed, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med de emballerede produkter eller kravene vedrørende transport, og den berører heller ikke bestemmelserne i direktiv 2008/98/EF om håndtering af farligt affald.

Artikel 3 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- (1) "emballage": artikler af ethvert materiale, der er beregnet til pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter, og som kan opdeles i emballageformater ud fra deres funktion, materiale og design, herunder:
 - (a) artikler, der er nødvendige for at indeholde, støtte eller bevare produktet i hele dets levetid uden at udgøre en integrerende del af produktet, og som er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen med produktet
 - (b) komponenter og supplerende elementer til en artikel som omhandlet i litra a), som er integreret i artiklen

- (c) supplerende elementer til en artikel som omhandlet i litra a), der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion uden at være en integreret del af produktet og er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen med produktet
- (d) artikler, der er udformet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet, forudsat at de opfylder en emballagefunktion
- (e) engangsartikler, der sælges, påfyldes eller er udformet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet, forudsat at de opfylder en emballagefunktion
- (f) te- eller kaffeposer, der anvendes til te- eller kaffeprodukter og er bestemt til anvendelse eller bortskaffelse sammen med produktet
- (g) single-serve-enhed for kaffe eller te, der anvendes til at indeholde kaffe- eller teprodukter og er bestemt til anvendelse eller bortskaffelse sammen med produktet
- (2) "salgsemballage": emballage udformet på en sådan måde, at den udgør en salgsenhed bestående af produkter og emballage for den endelige bruger eller forbruger på salgsstedet
- (3) "multipakemballage": emballage udformet således, at den udgør en samling af et vist antal salgsenheder på salgsstedet, uanset om den sælges som sådan til slutbrugeren eller kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet eller skabe en lager- eller distributionsenhed, og som den kan fjernes fra produktet, uden at dette ændrer produktets egenskaber
- (4) "transportemballage": emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipakemballager, herunder e-handelsemballage, men ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere, gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås
- (5) "e-handelsemballage": transportemballage, der anvendes til levering af produkter i forbindelse med onlinesalg eller andre former for fjernsalg til slutbrugeren
- (6) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af emballage med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- (7) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af en emballage på EU-markedet
- (8) "erhvervsdrivende": fabrikanter, leverandører af emballage, importører, distributører, endelige distributører og udbydere af distributionstjenester
- (9) "fabrikant": enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller emballage under sit eget navn eller varemærke eller får emballage udformet eller fremstillet og anvender denne emballage til pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter under sit eget navn eller varemærke uden først at være bragt i omsætning
- (10) "producent": enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder ved aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU, for første gang gør emballagen tilgængelig på en medlemsstats område i erhvervsmæssigt øjemed under sit eget navn eller varemærke
- (11) "leverandør": enhver fysisk eller juridisk person, der leverer emballage eller emballagemateriale til en fabrikant, som anvender emballagen til pakning,

beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter under sit eget navn eller varemærke

- (12) "importør": enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som bringer emballage eller et emballeret produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- (13) "distributør": enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør emballage eller et emballeret produkt tilgængeligt på markedet
- (14) "bemyndiget repræsentant": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning
- (15) "udpeget repræsentant for det udvidede producentansvar": en juridisk eller fysisk person, der er etableret i en medlemsstat, hvor producenten for første gang gør emballage tilgængelig på markedet, bortset fra den medlemsstat, hvor producenten er etableret, og som er udpeget af producenten i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2008/98/EF med henblik på at opfylde denne producents forpligtelser i henhold til kapitel VII i denne forordning
- (16) "endelig distributør": den distributør, der leverer emballerede produkter eller produkter til genpåfyldning til slutbrugeren
- (17) "forbruger": enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession
- (18) "slutbruger": enhver fysisk eller juridisk person, der er bosiddende eller etableret i Unionen, og til hvem et produkt er gjort tilgængeligt enten som forbruger eller som erhvervsmæssig slutbruger som led i dennes industrielle eller erhvervsmæssige aktiviteter, og som ikke længere gør dette produkt yderligere tilgængeligt på markedet i den form, det er blevet leveret
- (19) "kompositemballage": en emballageenhed, der består af to eller flere forskellige materialer, bortset fra materialer, der anvendes til etiketter, lukninger og forsegling, som ikke kan adskilles ved håndkraft og derfor udgør en enkelt integreret enhed
- (20) "emballageaffald": enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald fastlagt i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF, bortset fra spildprodukter fra produktion
- (21) "forebyggelse af emballageaffald": foranstaltninger, der træffes, før emballage eller emballagemateriale er blevet til emballageaffald, og som reducerer mængden af emballageaffald, således at der kræves mindre eller ingen emballage til at indeholde, beskytte, håndtere, levere eller præsentere produkter
- (22) "genbrug": enhver operation, hvor genbrugsemballage bruges igen til samme formål, som det var udformet til
- (23) "engangsemballage": emballage, der ikke er genbrugsemballage
- (24) "cyklus": det omløb, genbrugsemballage gennemløber fra det tidspunkt, hvor den bringes i omsætning sammen med de produkter, den er beregnet til at indeholde, beskytte, håndtere, levere eller præsentere, til det tidspunkt, hvor den er klar til at blive genbrugt i et genbrugssystem, således at den på ny kan leveres til slutbrugerne sammen med produkterne

- (25) "tur": overførsel af emballage fra påfyldning eller pålæsning til tømning eller aflæsning som led i en cyklus eller særskilt
- (26) "genbrugssystem": organisatoriske, tekniske eller finansielle ordninger, der muliggør videreanvendelse i et lukket eller åbent kredsløbssystem. Pant- og retursystemer, når de sikrer, at emballage indsamles med henblik på genbrug, betragtes som en del af et "genbrugssystem"
- (27) "rekonditionering": en operation, der er nødvendig for at gøre genbrugsemballage funktionsdygtig igen henblik på genbrug
- (28) "genpåfyldning": en proces, hvorved en slutbruger påfylder sin egen beholder, der opfylder en emballagefunktion, med et eller flere produkter, der udbydes af den endelige distributør i forbindelse med en handelstransaktion
- (29) "genpåfyldningsstation": et sted, hvor en endelig distributør udbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, til slutbrugere
- (30) "HORECA-sektoren": overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed i henhold til NACE rev. 2 — statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter⁵²
- (31) "design til genanvendelse": design af emballage, herunder individuelle emballagekomponenter, med henblik på at sikre, at den kan genanvendes, ved brug af de nyeste indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser
- (32) "genanvendt i større målestok": indsamlet, sorteret og genanvendt ved brug af de nyeste infrastrukturer og processer, der dækker mindst 75 % af Unionens befolkning, herunder emballageaffald, der eksporteres fra Unionen og opfylder kravene i artikel 47, stk. 5
- (33) "emballagekategori": en kombination af materiale og specifikt emballagedesign, som er afgørende for genanvendelighed ved brug af de nyeste indsamlings- og genanvendelsesprocesser og relevant for definitionen af kriterierne for design til genanvendelse
- (34) "integreret komponent": en emballagekomponent, der kan adskille sig fra emballageenhedens hoveddel og kan være af et andet materiale, men er integreret i emballageenheden og dens funktion og ikke behøver at være adskilt fra emballageenhedens hoveddel for at forbruge produktet og typisk bortskaffes samtidig med emballageenheden, selv om den ikke nødvendigvis bortskaffes på samme måde
- (35) "særskilt komponent": en emballagekomponent, der adskiller sig fra emballageenhedens hoveddel og kan være af et andet materiale, og som skal adskilles fuldstændigt og permanent fra emballageenhedens hoveddel for at få adgang til produktet og typisk bortskaffes før og ikke sammen med emballageenheden

⁵²

[NACE Rev. 2 - Statistical classification of economic activities - Products Manuals and Guidelines - Eurostat \(europa.eu\)](#), [Accommodation and food service statistics - NACE Rev. 2 - Statistics Explained \(europa.eu\)](#).

- (36) "emballageenhed": en samlet enhed, herunder integrerede eller særskilte komponenter, der tilsammen har en emballagefunktion såsom pakning, beskyttelse, håndtering, levering, opbevaring, transport og præsentation af produkter, og herunder uafhængige enheder af multipak- eller transportemballage, der bortskaffes inden ankomst til salgsstedet
- (37) "innovativ emballage": en form for emballage, der er fremstillet ved hjælp af nye materialer og design- eller produktionsprocesser, der sikrer en betydelig forbedring af emballagens funktioner, herunder pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter, og påviselige miljøfordele, med undtagelse af emballage, der er resultatet af en ændring af eksisterende emballage med det ene formål at forbedre præsentationen og markedsføringen af produkter
- (38) "sekundære råstoffer": materialer, der er fremkommet ved genanvendelsesprocesser, og som kan substituere primære råstoffer
- (39) "plastaffald fra forbrugsleddet": plastaffald, der produceres fra plastprodukter, som er bragt i omsætning
- (40) "kontaktfølsom emballage": emballage, der er bestemt til at blive anvendt til ethvert emballageformål, som er omfattet af forordning: (EF) nr. 1831/2003, (EF) nr. 1935/2004, (EF) nr. 767/2009, (EF) nr. 2009/1223, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4, (EU) 2019/6, direktiv 2001/83/EF eller direktiv 2008/68/EF
- (41) "komposterbar emballage": emballage, der kan nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af den færdige kompost til slut nedbrydes til kuldioxid, mineralsalte, biomasse og vand, jf. artikel 47, stk. 4, og som ikke hindrer den særskilte indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, hvori den indføres under industrielt kontrollerede forhold
- (42) "engangsplastflasker til drikkevarer": drikkeflasker opført i del F i bilaget til direktiv (EU) 2019/904
- (43) "plast": et materiale bestående af en polymer som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EF) nr. 1907/2006, hvortil der kan være tilsat tilsætningsstoffer eller andre stoffer, og som kan fungere som strukturel hovedbestanddel i emballage, med undtagelse af naturlige polymerer, der ikke er kemisk modificerede
- (44) "plastbæreposer": bæreposer med eller uden hank fremstillet af plast, som udleveres til forbrugere på salgsstedet for produkter
- (45) "letvægtsplastbæreposer": plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 50 mikron
- (46) "meget lette plastbæreposer": plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 15 mikron
- (47) "tykke plastbæreposer": plastbæreposer med en vægtykkelse på mellem 50 og 99 mikron
- (48) "meget tykke plastbæreposer": plastbæreposer med en vægtykkelse på mere end 99 mikron
- (49) "affaldsbeholdere": beholdere, spande og poser, der anvendes til oplagring og indsamling af affald
- (50) "pant": en fast beløb, der ikke er en del af prisen på et emballeret eller fyldt produkt og indsamles fra slutbrugeren ved køb af et sådant emballeret eller fyldt produkt,

som er omfattet af et pant- og retursystem i en given medlemsstat, og som kan indløses, når slutbrugeren returnerer den pantbærende emballage til et indsamlingssted etableret til dette formål

- (51) "pant- og retursystem": et system, hvor slutbrugeren afkræves pant ved køb af et emballeret eller fyldt produkt omfattet af dette system, som slutbrugeren kan indløse, når den pantbærende emballage returneres til et indsamlingssted etableret til dette formål
- (52) "teknisk specifikation": et dokument, der fastsætter tekniske krav, som et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde
- (53) "harmoniseret standard": en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- (54) "overensstemmelsesvurdering": en procedure til påvisning af, om bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene i denne forordning er opfyldt
- (55) "producentansvarsorganisation": en juridisk enhed, der finansielt eller finansielt og operationelt organiserer opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af flere producenter
- (56) "livscyklus": de konsekutive og indbyrdes forbundne faser for emballage fra anskaffelse af råvarer eller frembringelse ud fra naturlige ressourcer til den endelige bortskaffelse
- (57) "emballage, der udgør en risiko": emballage, der ved ikke at opfylde et krav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning, bortset fra kravene i artikel 56, stk. 1, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af dette krav
- (58) "emballage, der udgør en alvorlig risiko": emballage, der udgør en risiko, for hvilket graden af den relevante manglende overensstemmelse eller den dermed forbundne skade på grundlag af en vurdering anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af den manglende overensstemmelse ikke er umiddelbare
- (59) "onlineplatform": onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EU) nr. 2022/2065
- (60) "affald": affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, med undtagelse af genbrugsemballage, der gøres til genstand for rekonditionering

Definitionerne af "problematisk stof" og "databærer" i artikel [2, nr. 28) og 30)] i forordning [miljøvenligt design for bæredygtige produkter] finder anvendelse

Definitionerne af "affaldshåndtering", "indsamling", "særskilt indsamling", "ordning for udvidet producentansvar", "forberedelse med henblik på genbrug" og "genanvendelse" i artikel 3, nr. 9), 10), 11), 21), 16) og 17), i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse

Definitionerne af "markedsovervågning", "markedsovervågningsmyndighed", "udbyder af distributionstjenester", "korrigerende tiltag", "tilbagekaldelse", "tilbagetrækning" og "risiko" i artikel 3, nr. 3), 4), 11), 16), 22), 23) og 18), i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

Bilag I indeholder en vejledende liste over produkter, der falder ind under definitionen af emballage i nr. 1).

Artikel 4
Fri bevægelighed

1. Emballage må kun bringes i omsætning, hvis den opfylder kravene i denne forordning.
2. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at emballage, der opfylder bæredygtighedskravene i artikel 5-10 i denne forordning, bringes i omsætning.
3. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at emballage, der opfylder mærknings- og oplysningskravene i artikel 11 i denne forordning, bringes i omsætning.
4. Hvis medlemsstaterne vælger at opretholde eller indføre nationale bæredygtighedskrav eller oplysningskrav ud over dem, der er fastsat i denne forordning, må disse krav ikke stride mod kravene i denne forordning, og medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at emballage, der opfylder kravene i denne forordning, bringes i omsætning på grund af manglende overholdelse af disse nationale krav.
5. Ud over mærkningskravene i artikel 11 kan medlemsstaterne fastsætte yderligere mærkningskrav med henblik på at identificere ordningen for udvidet producentansvar eller et andet pant- og retursystem end det, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.
6. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer og udstillinger og lignende arrangementer forevises emballage, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at denne emballage ikke overholder denne forordning og ikke er til salg, før den er blevet bragt i overensstemmelse hermed.

Kapitel II
Bæredygtighedskrav

Artikel 5
Krav til stoffer i emballage

1. Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at indholdet og koncentrationen af problematiske stoffer som bestanddele af emballagematerialet eller af emballagekomponenterne minimeres, herunder med hensyn til deres tilstedeværelse i emissioner fra og resultater af affaldshåndtering såsom sekundære råstoffer, aske eller andre materialer til endelig bortskaffelse.
2. Uden at det berører begrænsningerne for kemikalier i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 eller, hvor det er relevant, begrænsningerne og de særlige foranstaltninger vedrørende emballage bestemt til kontakt med fødevarer i forordning (EF) nr. 1935/2004, må summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom fra stoffer, der er til stede i emballage eller emballagekomponenter, ikke overskride 100 mg/kg.
3. Det skal påvises i den tekniske dokumentation udarbejdet i overensstemmelse med bilag VII, at kravene i stk. 2 er opfyldt.
4. De krav om genanvendelighed, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5, må ikke begrænse forekomsten af stoffer i emballage eller emballagekomponenter af årsager, der primært vedrører kemikaliesikkerhed. De skal, hvor det er relevant, omhandle problematiske stoffer, som har en negativ

indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i den emballage, hvori de forekommer, og skal, hvor det er relevant, identificere de pågældende specifikke stoffer og de dertil knyttede kriterier og begrænsninger.

5. For at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre denne forordning for at:
 - (a) sænke summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom fra stoffer, der er til stede i emballage eller emballagekomponenter som omhandlet i stk. 2
 - (b) fastsætte, under hvilke betingelser det i stk. 2 nævnte koncentrationsniveau ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt fastsætte, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet i dette stykke. Sådanne delegerede retsakter skal være tidsbegrænsede, indeholde bestemmelser om passende mærknings- og oplysningskrav og indeholde krav om regelmæssig rapportering for at sikre, at undtagelsen regelmæssigt tages op til revision.

Artikel 6 *Genanvendelig emballage*

1. Al emballage skal kunne genanvendes.
2. Emballage betragtes som genanvendelig, hvis den opfylder følgende krav:
 - (a) den er designet til genanvendelse
 - (b) den indsamles effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1 og 2
 - (c) den sorteres i definerede affaldsstrømme, uden at det påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme
 - (d) den kan genanvendes, således at de deraf følgende sekundære råstoffer er af tilstrækkelig kvalitet til at substituere de primære råstoffer
 - (e) den kan genanvendes i større målestok.Litra a) anvendes pr. 1. januar 2030, og litra e) anvendes pr. 1. januar 2035.
3. Pr. 1. januar 2030 skal genanvendelig emballage opfylde kriterierne for design til genanvendelse fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 4, og pr. 1. januar 2035 ligeledes kravene om genanvendelighed i større målestok fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til stk. 6. Hvis en sådan emballage er i overensstemmelse med disse delegerede retsakter, anses den for at være i overensstemmelse med stk. 2, litra a) og e).
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at supplere denne forordning for at fastsætte kriterier for design til genanvendelse og ydeevneklasser for genanvendelighed baseret på de kriterier og parametre, der er opført i tabel 2 i bilag II for emballagekategorierne opført i tabel 1 i nævnte bilag, samt regler vedrørende graduering af de finansielle bidrag, som producenterne skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar fastsat i artikel 40, stk. 1, baseret på ydeevneklassen for emballagens genanvendelighed og for plastemballage procentdelen af genanvendt indhold. I kriterierne for design til genanvendelse tages

højde for de nyeste indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser, og alle emballagekomponenter omfattes.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre tabel 1 i bilaget for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling inden for materiale- og produktdesign og infrastruktur for indsamling, sortering og genanvendelse.

5. Pr. 1. januar 2030 betragtes emballage ikke som genanvendelig, hvis den svarer til ydeevneklasse E i henhold til de kriterier for design til genanvendelse, der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 4 for den emballagekategori, som emballagen tilhører.

Disse kriterier skal som minimum baseres på de parametre, der er opført i tabel 2 i bilag II.

6. Kommissionen fastsætter for hver emballagetype opført i tabel 1 i bilag II metoden til at vurdere, om emballagen kan genanvendes i større målestok. Denne metode skal som minimum bygge på følgende elementer:

- (a) mængden af emballage, der bringes i omsætning i Unionen som helhed og i hver medlemsstat
- (b) mængden af særskilt indsamlet emballageaffald pr. emballagemateriale opført i tabel 1 i bilag II i Unionen som helhed og i hver medlemsstat
- (c) genanvendelsesprocenter for emballageaffald pr. emballagetype opført i tabel 1 i bilag II i Unionen som helhed og i hver medlemsstat eller, hvis sådanne data om genanvendelsesprocenter for emballageaffald pr. emballagetype ikke kan gøres tilgængelige, antagelser baseret på gennemsnitlige tabsandele som omhandlet i artikel 47, stk. 3
- (d) installeret infrastrukturkapacitet til sortering og genanvendelse i Unionen som helhed for hver emballagetype opført i tabel 1 i bilag II.

7. I de i stk. 3 omhandlede kriterier og krav fastsættes:

- (a) den måde, hvorpå resultatet af vurderingen af genanvendelighed i ydeevneklasser A til E for genanvendelighed som beskrevet i tabel 3 i bilag II udtrykkes på grundlag af den procentdel af emballageenheden udtrykt i vægt, der kan genanvendes i henhold til stk. 1
- (b) detaljerede kriterier for design til genanvendelse for hvert emballagemateriale og hver emballagekategori opført i tabel 1 i bilag II
- (c) en beskrivelse for hver emballagekategori opført i tabel 1 i bilag II af betingelserne for overholdelse af de respektive ydeevneklasser
- (d) gradueringen af de finansielle bidrag, som producenterne skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som omhandlet i artikel 40 på grundlag af emballagens ydeevneklasse
- (e) metoden til vurdering af genanvendelighed i større målestok for hver emballagekategori opført i tabel 1 i bilag II med henblik på fastsættelse af ajourførte ydeevneklasser for genanvendelighed fra 2035.

8. Det påvises i den tekniske dokumentation vedrørende emballagen som omhandlet i bilag VII, at kravene i stk. 2 og 3 er opfyldt.

Hvis en emballageenhed omfatter integrerede komponenter, skal vurderingen af overensstemmelse med kriterierne for design til genanvendelse og med kravene om genanvendelighed i større målestok omfatte alle integrerede komponenter.

Hvis en emballageenhed omfatter særskilte komponenter, foretages vurderingen af overensstemmelse med kriterierne for design til genanvendelse og med kravene om genanvendelighed i større målestok særskilt for de enkelte særskilte komponenter.

Alle komponenter i en emballageenhed skal være forenelige med de nyeste indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser og må ikke være til hinder for, at emballageenhedens hoveddel kan genanvendes.

9. Pr. 1. januar 2030 og uanset stk. 2 og 3 kan innovativ emballage bringes i omsætning i en periode på højst 5 år efter udgangen af det kalenderår, hvor den er blevet bragt i omsætning.

Hvis der gøres brug af denne undtagelse, ledsages innovativ emballage af teknisk dokumentation som omhandlet i bilag VII, der påviser dens innovative karakter og viser, at den er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, stk. 34, i denne forordning.

Efter udløbet af den periode, der er omhandlet i første afsnit, ledsages emballagen af den tekniske dokumentation, der er omhandlet i stk. 8.

10. Indtil den 31. december 2034 finder denne artikel ikke anvendelse på følgende:
- (a) indre emballage som defineret i artikel 1, nr. 23), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6
 - (b) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, som er omfattet af forordning (EU) 2017/745
 - (c) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, som er omfattet af forordning (EU) 2017/746
11. De finansielle bidrag, som producenterne skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som omhandlet i artikel 40, gradueres på grundlag af ydeevneklassen for genanvendelighed som fastsat i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4 og 6, og, for så vidt angår plastemballage, også i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6.

Artikel 7

Minimumsindhold af genanvendt materiale i plastemballage

1. Pr. 1. januar 2030 skal plastdelen i emballage indeholde følgende minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballageenhed:
- (a) 30 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af polyethylenterephthalat (PET) som hovedbestanddel
 - (b) 10 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af andre plastmaterialer end polyethylenterephthalat (PET), undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
 - (c) 30 % for engangsplastflasker til drikkevarer
 - (d) 35 % for anden emballage end den, der er omhandlet i litra a), b) og c).

2. Pr. 1. januar 2040 skal plastdelen i emballage indeholde følgende minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballageenhed:
 - (a) 50 % for kontaktfølsom plastemballage, undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
 - (b) 65 % for engangsplastflasker til drikkevarer
 - (c) 65 % for anden plastemballage end den, der er omhandlet i litra a) og b).
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på følgende:
 - (a) indre emballage som defineret i artikel 1, nr. 23), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6
 - (b) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, som er omfattet af forordning (EU) 2017/745
 - (c) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, som er omfattet af forordning (EU) 2017/746
 - (d) ydre emballage som defineret i artikel 1, nr. 24), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 26), i forordning (EU) 2019/6 i tilfælde, hvor denne emballage er nødvendig for at opfylde specifikke krav for at bevare lægemidlets kvalitet.
4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på komposterbar plastemballage.
5. Det påvises i de tekniske oplysninger vedrørende emballagen som omhandlet i bilag VII, at kravene i stk. 1 og 3 er opfyldt.
6. Senest den 1. januar 2030 differentieres de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som omhandlet i artikel 40, på grundlag af procentdelen af genanvendt indhold, der anvendes i emballagen.
7. Senest den 31. december 2026 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger metoden til beregning og verifikation af procentdelen af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. enhed af plastemballage og formatet for den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VII. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.
8. Pr. 1. januar 2029 skal beregningen og verifikationen af procentdelen af genanvendt indhold i emballage i henhold til stk. 1 være i overensstemmelse med reglerne i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 7.
9. Senest den 1. januar 2028 vurderer Kommissionen behovet for undtagelser fra den minimumsprocentdel, der er fastsat i stk. 1, litra b) og d), for specifik plastemballage eller for revisionen af den undtagelse, der er fastsat i stk. 3 for specifik plastemballage.

På grundlag af denne vurdering tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre denne forordning for at:

 - (a) fastsætte undtagelser fra anvendelsesområdet, tidspunktet eller niveauet for den minimumsprocentdel, der er fastsat i stk. 1, litra b) og d), for specifik plastemballage og, hvis det er relevant

(b) revidere de undtagelser, der er fastsat i stk. 3

hvis der ikke findes egnede genanvendelsesteknologier til genanvendelse af plastemballage, fordi de ikke er godkendt i henhold til de relevante EU-regler eller ikke er installeret i tilstrækkeligt omfang i praksis.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre stk. 1 og 2 ved at tilpasse minimumsprocentstørrelserne for genanvendt materiale i overensstemmelse hermed, hvis det er berettiget som følge af manglen på eller uforholdsmæssigt høje priser på specifikt genanvendt plast, der kan have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed, fødevarerforsynings sikkerheden eller miljøet, der gør det uforholdsmæssigt vanskeligt at overholde de minimumsprocentdele af genanvendt indhold, der er fastsat i stk. 1 og 2. Ved evalueringen af begrundelsen for en sådan justering vurderer Kommissionen anmodninger fra fysiske eller juridiske personer, der skal ledsages af relevante oplysninger og data om markedssituationen for dette plastaffald fra forbrugsleddet og den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende de dermed forbundne risici for menneskers eller dyrs sundhed, for fødevarer sikkerheden eller for miljøet.
11. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 8 år efter denne forordnings ikrafttræden*] revurderer Kommissionen situationen med hensyn til brugen af genanvendt emballagemateriale i anden emballage end plast og vurderer på dette grundlag, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte foranstaltninger eller mål for at øge brugen af genanvendt indhold i sådan anden emballage, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsforslag.

Artikel 8

Komposterbar emballage

1. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] skal den emballage, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra f) og g), selvkøbende etiketter anbragt på frugt og grøntsager og meget lette plastbæreposer være komposterbare under industrielt kontrollerede forhold i biobehandlingsanlæg.
2. Hvis der er passende affaldsindsamlingsordninger og affaldsbehandlingsinfrastrukturer til rådighed til at sikre, at den emballage, der er omhandlet i stk. 1, indgår i håndteringen af organiske affaldsstrømme, har medlemsstaterne beføjelse til at kræve, at letvægtsplastbæreposer kun gøres tilgængelige på deres marked for første gang, hvis det kan påvises, at disse letvægtsplastbæreposer udelukkende er fremstillet af bionedbrydelige plastpolymerer, som er komposterbare under industrielt kontrollerede forhold.
3. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] skal anden emballage end den, der er omhandlet i stk. 1 og 2, herunder emballage af bionedbrydelige plastpolymerer, kunne bruges til materialegenanvendelse, uden at det påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme.
4. Det påvises i de tekniske oplysninger vedrørende emballagen som omhandlet i bilag VII, at kravene i stk. 1-3 er opfyldt.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 1

og 2 ved at tilføje andre emballagetyper til den emballagetype, der er omfattet af disse stykker, hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt som følge af den teknologiske og lovgivningsmæssige udvikling, der påvirker bortskaffelsen af komposterbar emballage, og på de betingelser, der er fastsat i bilag III.

Artikel 9 Emballageminimering

1. Emballage skal udformes således, at dens vægt og volumen reduceres til det minimum, der er nødvendigt for at sikre emballagens funktioner, under hensyntagen til det materiale, som emballagen er fremstillet af.
2. Emballage, der ikke er nødvendig for at opfylde nogen af de ydeevnekriterier, der er fastsat i bilag IV, og emballage med egenskaber, der kun har til formål at øge produktets opfattede volumen, herunder dobbelte vægge, falske bunde og unødvendige lag, må ikke bringes i omsætning, medmindre emballagedesignet er omfattet af geografiske oprindelsesbetegnelser, der er beskyttet i henhold til EU-lovgivningen.
3. Tomme rum skal reduceres til det minimum, der er nødvendigt for at sikre emballagens funktion som følger:
 - (a) for salgsemballage i forhold til det emballerede produkts samlede volumen og egenskaber
 - (b) for multipak- og transportemballage, herunder e-handelsemballage, i forhold til produkterne i multipak- eller transportemballages samlede volumen og salgsemballage.

Med henblik på at vurdere overholdelsen af dette stykke betragtes rum fyldt med papirstrimler, luftpuder, bobleplast, flamingofyld, skumfyld, træuld, polystyren, styrofoam eller andre fyldmaterialer som tomt rum.

4. Overholdelse af kravene i stk. 1 og 2 påvises i den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII, som skal indeholde følgende elementer:
 - (a) en redegørelse for de tekniske specifikationer, standarder og betingelser, der er anvendt til at vurdere emballagen i forhold til de ydeevnekriterier og den metode, der er fastsat i bilag IV
 - (b) identifikation af de designkrav, der er til hinder for en yderligere reduktion af emballagens vægt eller volumen for hvert af disse ydeevnekriterier
 - (c) alle prøvningsresultater, undersøgelser eller andre relevante kilder, der er anvendt til at vurdere emballagens nødvendige minimumsvolumen eller -vægt.

For genbrugsemballage tages der ved vurderingen af overholdelse af kravene i stk. 1 hensyn til genbrugsemballages funktion, jf. artikel 10.

Artikel 10 Genbrugsemballage

1. Emballage anses for at kunne genbruges, hvis den opfylder følgende betingelser:
 - (a) den er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med det formål at blive genbrugt eller genpåfyldt

- (b) den er blevet udtænkt og udformet med henblik på at gennemgå så mange ture eller cyklusser som muligt under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser
 - (c) den kan tømmes eller aflæsses, uden at emballagen beskadiges på en måde, der forhindrer, at den genbruges
 - (d) den kan tømmes, aflæsses, genpåfyldes eller genlastes, samtidig med at de gældende sikkerheds- og hygiejnekrav overholdes
 - (e) den kan rekonstrueres i overensstemmelse med bilag VI, del B, samtidig med at den bevarer sin evne til at opfylde den funktion, den blev udtænkt til
 - (f) den kan tømmes, aflæsses, genpåfyldes eller genlastes, samtidig med at det emballerede produkts kvalitet og sikkerhed opretholdes, og der gives mulighed for at anbringe mærkning og give oplysninger om produktets egenskaber og selve emballagen, herunder alle relevante anvisninger og oplysninger til sikring af produktets sikkerhed, korrekte anvendelse, sporbarhed og holdbarhed
 - (g) den kan tømmes, aflæsses, genpåfyldes eller genlastes uden risiko for de involverede personers sundhed og sikkerhed
 - (h) den opfylder de specifikke krav til genanvendelig emballage, når den bliver til affald, jf. artikel 6.
2. Det påvises i de tekniske oplysninger vedrørende emballagen som omhandlet i bilag VII, at kravene i stk. 1 er opfyldt.

Kapitel III

Mærknings- og oplysningskrav

Artikel 11

Mærkning af emballage

1. Fra [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] skal emballagen forsynes med en mærkning, der giver oplysninger om materialesammensætningen. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse på transportemballage. Den finder imidlertid anvendelse på e-handelsemballage.
- Emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer som omhandlet i artikel 44, stk. 1, forsynes ud over den mærkning, der er omhandlet i første afsnit, med en harmoniseret mærkning fastsat i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 5.
2. Fra [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 48 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] skal emballage være forsynet med en etiket om emballagens genbrugelighed og en QR-kode eller en anden type digital databærer, der giver yderligere oplysninger om emballagens genbrugelighed, herunder om tilgængeligheden af genbrugs- og indsamlingssystemer, og som gør det lettere at spore emballagen og beregne ture og cyklusser. Genbrugsemballage skal desuden være tydeligt identificeret og adskilt fra engangsemballage på salgsstedet.
3. Hvis en emballageenhed, der er omfattet af artikel 7, er forsynet med en mærkning, der giver oplysninger om andelen af genanvendt indhold, skal denne mærkning opfylde specifikationerne i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 5, og være baseret på metoden i artikel 7, stk. 7. Hvis en enhed af

plastemballage er forsynet med en mærkning, der giver oplysninger om andelen af biobaseret plastindhold, skal denne mærkning opfylde specifikationerne i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 5.

4. Mærkninger som omhandlet i stk. 1-3 og QR-koden eller en anden form for digital databærer som omhandlet i stk. 2 anbringes, påtrykkes eller indgraveres på emballagen på en synlig, klart læselig og uudslettelig måde. Hvis dette ikke er muligt eller hensigtsmæssigt på grund af emballagens art og størrelse, anbringes de på multipakemballagen.

Hvis EU-lovgivning kræver, at oplysninger om det emballerede produkt skal gives via en databærer, anvendes en enkelt databærer til at give de påkrævede oplysninger for både det emballerede produkt og emballagen.

5. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af en harmoniseret mærkning og specifikationer for mærkningskrav og -formater for mærkning af emballage, jf. stk. 3-1, og mærkning af affaldsbeholdere som omhandlet i artikel 12. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.
6. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af metoden til identifikation af emballagens materialesammensætning som omhandlet i stk. 1 ved hjælp af digitale mærkningsteknologier. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.
7. Uden at det berører krav vedrørende andre harmoniserede EU-mærker, må erhvervsdrivende ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre forbrugere eller andre slutbrugere med hensyn til bæredygtighedskravene til emballage, andre emballageegenskaber eller muligheder for håndtering af emballageaffald, for hvilke der er fastsat krav om harmoniseret mærkning i denne forordning.
8. Emballage, der er omfattet af en ordning for udvidet producentansvar eller et andet pant- og retursystem end det, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, kan identificeres ved hjælp af et tilsvarende symbol på hele det område, hvor ordningen eller systemet finder anvendelse. Dette symbol skal være klart og utvetydigt og må ikke vildlede forbrugerne eller brugerne med hensyn til emballagens genanvendelighed eller genbrugelighed.

Artikel 12

Mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald

Senest den 1. januar 2028 skal mærker, der muliggør særskilt indsamling af hver materialespecifik fraktion af emballageaffald, som skal bortskaffes i særskilte beholdere, anbringes, påtrykkes eller indgraveres på alle affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald på en synlig, klart læselig og uudslettelig måde.

Kapitel IV

Erhvervsdrivendes forpligtelser ud over forpligtelserne i kapitel V og VII

Artikel 13

Fabrikantens forpligtelser

1. Når emballage bringes i omsætning, sikrer fabrikanten, at emballagen er i overensstemmelse med følgende:
 - (a) er udformet og produceret i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 5-10
 - (b) er mærket i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 11.
2. Inden fabrikanten bringer emballage i omsætning, gennemfører eller får denne gennemført den i artikel 33 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure og udarbejder den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII.

Når emballagens overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 33, udarbejder fabrikanten en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 34.
3. Fabrikanten opbevarer den i bilag VII omhandlede tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år efter, at emballagen er bragt i omsætning.
4. Fabrikanten sikrer i kraft af procedurer, at serieproduktionen af emballage fortsat er i overensstemmelse med de gældende krav. Fabrikanten tager i fornødent omfang hensyn til ændringer i emballagens design eller egenskaber samt til ændringer i harmoniserede standarder, fælles tekniske specifikationer eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at dokumentere emballagens overensstemmelse med de gældende krav, eller som anvendes til at kontrollere dens overensstemmelse. Hvis fabrikanten konstaterer, at emballagens overensstemmelse kan være berørt, foretager denne en fornyet vurdering i overensstemmelse med overensstemmelsesvurderingsproceduren i artikel 33 og bilag VII eller får vurderingen foretaget på egne vegne.
5. Fabrikanten sikrer, at emballagen er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, ved hjælp af hvilken den kan identificeres, eller, hvis dette på grund af emballagens størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af et dokument, der ledsager det emballerede produkt.
6. Fabrikanten anfører sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt sin postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem denne kan kontaktes, på emballagen eller på en QR-kode eller anden databærer. Hvis dette ikke er muligt, gives de krævede oplysninger som en del af oplysningerne via QR-koden omhandlet i artikel 11, stk. 2, eller den databærer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4, eller i et dokument, der ledsager det emballerede produkt. Postadressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Sådanne oplysninger skal være klare, forståelige og læselige.
7. Fabrikanten sikrer, at de oplysninger, der gives i overensstemmelse med stk. 5 og 6, er klare, forståelige og tydelige og ikke erstatter, tilslører eller kan forveksles med

oplysninger, der skal gives i henhold til anden EU-lovgivning om mærkning af det emballerede produkt.

8. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at emballage, han har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med et eller flere af de gældende krav i artikel 5-11, træffer han omgående de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende emballage i overensstemmelse eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage. Fabrikanten underretter omgående markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor denne har gjort emballagen tilgængelig, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er truffet.
9. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver fabrikanten denne myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise, at emballagen, herunder den tekniske dokumentation, opfylder kravene, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Denne information og dokumentation gives enten i papirform eller elektronisk. Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den nationale myndighed. Fabrikanten samarbejder med den nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af kravene i artikel 5-10.

Artikel 14

Oplysningsforpligtelser for leverandører af emballage eller emballagematerialer

1. Enhver leverandør af emballage eller emballagematerialer giver fabrikanten al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at fabrikanten kan påvise, at emballagen og emballagematerialerne, herunder den nødvendige tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og artikel 5-10, opfylder kravene i denne forordning, på et eller flere for fabrikanten letforståelige sprog. Denne information og dokumentation gives enten i papirform eller elektronisk.
2. Hvor det er relevant, skal den dokumentation og information, der er foreskrevet i den lovgivning, som finder anvendelse på kontaktfølsom emballage, indgå i den information og dokumentation, der skal gives til fabrikanten i henhold til stk. 1.

Artikel 15

Bemyndigede repræsentanters forpligtelser

1. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.
Forpligtelserne i henhold til artikel 13, stk. 1, og forpligtelsen til at udarbejde den nødvendige tekniske dokumentation som omhandlet i bilag VII og artikel 5-10 må ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
2. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, denne har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til:
 - (a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i 10 år efter, at emballagen er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder

- (b) atsamarbejde med de nationale myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes med hensyn til manglende overholdelse af reglerne for emballagen, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt
- (c) på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning at give myndigheden al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise, at emballagen opfylder kravene, på et for denne myndighed let forståeligt sprog
- (d) efter anmodning fra en kompetent national myndighed at stille relevante dokumenter til rådighed senest 10 dage efter modtagelsen af en sådan anmodning
- (e) at bringe fuldmagten til ophør, hvis fabrikanten handler i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 16
Importørens forpligtelser

1. Importøren må kun bringe emballage, der opfylder kravene i artikel 5-11, i omsætning.
2. Inden emballage bringes i omsætning, sikrer importørerne:
 - (a) at den i artikel 33 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure er blevet gennemført, og at fabrikanten har udarbejdet den nødvendige tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og artikel 5-10
 - (b) at emballagen er mærket i overensstemmelse med artikel 11
 - (c) at emballagen er ledsaget af den krævede dokumentation
 - (d) at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 13, stk. 5 og 6.

Hvis en importør finder eller har grund til at antage, at emballagen ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 5-11, må importøren først bringe emballagen i omsætning, efter at det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav.

3. Importøren anfører sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt sin postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem denne kan kontaktes, på emballagen. Hvis dette ikke er muligt, skal de krævede oplysninger gives via databæreren eller i et dokument, der ledsager det emballerede produkt. Kontaktoplysningerne skal være klare, forståelige og læselige.
4. Importøren sikrer, at de oplysninger, der gives i henhold til stk. 3, er klare, forståelige og læselige og ikke erstatter, tilslører eller kan forveksles med oplysninger, der skal gives i henhold til anden EU-lovgivning om mærkning af det emballerede produkt.
5. Importøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for emballage, som denne har ansvaret for, ikke bringer dens overensstemmelse med de gældende krav i artikel 5-11 i fare.
6. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at emballage, han har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 5-11, træffer han omgående de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den

pågældende emballage i overensstemmelse eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage.

7. Importøren underretter omgående markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort emballagen tilgængelig, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om de trufne afhjælpende foranstaltninger.
8. Importører opbevarer i ti år efter, at emballagen er blevet bragt i omsætning, en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikrer, at den nødvendige tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og artikel 5-10 kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.
9. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver importøren denne myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise, at emballagen, herunder den tekniske dokumentation, opfylder de gældende krav i artikel 5-11, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Denne information og dokumentation gives enten i papirform eller elektronisk. Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den nationale myndighed.
10. Importøren samarbejder med den kompetente nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af kravene i artikel 5-11.

Artikel 17

Distributørens forpligtelser

1. Distributøren handler, når denne gør emballage tilgængelig på markedet, med fornøden omhu med hensyn til kravene i denne forordning.
2. Distributøren kontrollerer, før denne gør emballagen tilgængelig på markedet:
 - (a) at producenten, der er omfattet af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for emballagen, er registreret i det producentregister, der er omhandlet i artikel 40
 - (b) at emballagen er mærket i overensstemmelse med artikel 11
 - (c) at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i artikel 13, stk. 5 og 6, samt artikel 16, stk. 3.
3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at emballage, før denne gør den tilgængelig på markedet, ikke opfylder kravene i artikel 5-11, eller at fabrikanten ikke opfylder disse gældende krav, må distributøren ikke gøre emballagen tilgængelig på markedet, før den er blevet bragt i overensstemmelse med kravene, eller fabrikanten opfylder kravene.

Distributørerne sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for emballage, som de har ansvaret for, ikke bringer dens overensstemmelse med kravene i artikel 5-11 i fare.
4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at emballage, han har gjort tilgængelig på markedet med det emballerede produkt, ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 5-11, sikrer han, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende emballage i

overensstemmelse eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage.

Distributøren underretter omgående markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort emballagen tilgængelig, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om de trufne afhjælpende foranstaltninger.

5. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver distributøren denne myndighed al den information og dokumentation, som distributøren har adgang til, og som er relevant for at påvise, at emballagen opfylder de gældende krav i artikel 5-11, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Denne information og dokumentation gives enten i papirform eller elektronisk.

Distributøren samarbejder med den nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af kravene i artikel 5-11.

Artikel 18

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

Udbydere af distributionstjenester sikrer, at forholdene under oplagring, håndtering, emballering, adressering og forsendelse for den emballage, som de håndterer, ikke bringer emballagens overensstemmelse med kravene artikel 5-11 i fare.

Artikel 19

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses i denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. artikel 14, når denne bringer emballage i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer en emballage, der allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan påvirke overensstemmelsen med de relevante krav i denne forordning.

Artikel 20

Identifikation af erhvervsdrivende

1. Erhvervsdrivende skal efter anmodning herom give markedsovervågningsmyndighederne oplysninger om følgende:
 - (a) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som har leveret emballage til dem
 - (b) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som de har leveret emballage til.
2. Erhvervsdrivende skal i ti år efter, at de har fået leveret eller har leveret emballagen, kunne forelægge de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Artikel 21

Forpligtelser i forbindelse med overdreven emballage

1. Erhvervsdrivende, der leverer produkter til en endelig distributør eller en slutbruger i multipakemballage, transportemballage eller e-handelsemballage, sikrer, at maksimalt 40 % er tomt rum.
2. I forbindelse med denne beregning gælder følgende:

- (a) et tomt rum er forskellen mellem multipakemballagens, transportemballagens eller e-handelsemballagens samlede volumen og salgsemballagens volumen
- (b) ved tomt rum forstås forholdet mellem det tomme rum som defineret i litra a) i dette stykke og multipakemballagens, transportemballagens eller e-handelsemballagens samlede volumen.

Rum fyldt med papirstrimler, luftpuder, bobleplast, flamingofyld, skumfyld, træuld, polystyren, styrofoam eller andre fyldmaterialer betragtes som tomt rum.

3. Erhvervsdrivende, der anvender salgsemballage som e-handelsemballage, fritages for forpligtelsen i stk. 1. De skal dog sikre, at denne salgsemballage opfylder kravene i artikel 9.

Artikel 22

Begrænsninger i anvendelsen af bestemte emballager

1. Erhvervsdrivende må ikke bringe emballage i omsætning i de formater og til de formål, der er anført i bilag V.
2. Uanset stk. 1 må erhvervsdrivende ikke bringe emballage i omsætning i de formater og med de formål, der er anført i bilag V, punkt 3, pr. 1. januar 2030.
3. Medlemsstaterne kan undtage erhvervsdrivende fra bilag V, punkt 3, hvis de opfylder definitionen af mikrovirksomhed i overensstemmelse med reglerne i Kommissionens henstilling 2003/361 pr. [Publikationskontoret: *Indsæt dato = datoen for denne forordnings ikrafttræden*], og hvis det ikke er teknisk muligt at undlade at anvende emballage eller få adgang til den infrastruktur, der er nødvendig for, at et genbrugssystem kan fungere.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på at ændre bilag V for at tilpasse det til den tekniske og videnskabelige udvikling med det formål at reducere mængden af emballageaffald. Ved vedtagelsen af disse delegerede retsakter overvejer Kommissionen mulighederne for at begrænse brugen af bestemte emballager for at reducere mængden af produceret emballageaffald og samtidig sikre en samlet positiv miljøpåvirkning og tilgængeligheden af alternative emballageløsninger, der opfylder kravene i lovgivningen om kontaktfølsom emballage, samt deres evne til at forhindre mikrobiologisk kontaminering af det emballerede produkt.

Artikel 23

Forpligtelser i forbindelse med genbrugsemballage

1. Erhvervsdrivende, der bringer genbrugsemballage i omsætning, sikrer, at der findes et genbrugssystem for sådan emballage, som opfylder kravene i artikel 24 og bilag VI.
2. Beskrivelsen af systemets opfyldelse af disse krav udarbejdes som en del af den tekniske dokumentation for genbrugsemballage, der skal gives i henhold til artikel 10, stk. 2. Med henblik herpå anmoder fabrikanten de relevante skriftlige bekræftelser fra deltagerne i systemet, jf. bilag VI.

Artikel 24
Forpligtelser i forbindelse med genbrugssystemer

1. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage, deltager i et eller flere genbrugssystemer og sikrer, at genbrugssystemer, som genbrugsemballagen er en del af, opfylder kravene i bilag VI, del A.
2. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage, rekonditionerer denne emballage i overensstemmelse med bilag VI, del B, inden de på ny udbyder den til brug for slutbrugerne.

Artikel 25
Forpligtelser i forbindelse med genpåfyldning

1. Erhvervsdrivende, som udbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, oplyser slutbrugerne om følgende:
 - (a) de typer beholdere, der kan anvendes til at købe de udbudte produkter ved genpåfyldning
 - (b) hygiejnestandarderne for genpåfyldning
 - (c) slutbrugerens ansvar med hensyn til sundhed og sikkerhed i forbindelse med brugen af de beholdere, der er omhandlet i litra a).

Disse oplysninger ajourføres regelmæssigt og vises tydeligt på salgsstedet eller stilles på anden vis til rådighed for slutbrugerne.

2. Erhvervsdrivende, der muliggør genpåfyldning, sikrer, at genpåfyldningsstationerne opfylder de krav, der er fastsat i bilag VI, del C, og alle krav fastsat i anden EU-lovgivning for salg af produkter ved genpåfyldning.
3. Erhvervsdrivende, der muliggør genpåfyldning, sikrer, at emballage, der udbydes til slutbrugerne på genpåfyldningsstationerne, ikke leveres gratis, og at den indgår i et pant- og retursystem.
4. Erhvervsdrivende kan afvise at genpåfylde en beholder leveret af slutbruger, hvis slutbruger ikke overholder de krav, som den erhvervsdrivende har oplyst om i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 26
Mål for genbrug og genpåfyldning

1. Pr. 1. januar 2030 sikrer erhvervsdrivende, der for første gang gør store husholdningsapparater opført i punkt 2 i bilag II til direktiv 2012/19/EU tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, at 90 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugstransportemballage, der indgår i et genbrugssystem.
2. Den endelige distributør, der gør et produkt tilgængeligt på markedet på en medlemsstats område i salgsemballage for kolde eller varme drikkevarer, der påfyldes i en beholder på salgsstedet som takeaway, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 skal 20 % af disse drikkevarer gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning
 - (b) pr. 1. januar 2040 skal 80 % af disse drikkevarer gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning.

3. En endelig distributør, der udøver sin forretningsaktivitet i HORECA-sektoren, og som på en medlemsstats område gør takeaway i form af tilberedte fødevarer, der er beregnet til umiddelbar fortæring uden behov for yderligere tilberedning og typisk fortæres fra beholderen, tilgængelige på markedet på en medlemsstats område i salgsemballage, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 skal 10 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning
 - (b) pr. 1. januar 2040 skal 40 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning.
4. Fabrikanten og den endelige distributør, der på en medlemsstats område gør alkoholholdige drikkevarer i form af øl, kulsyreholdige alkoholholdige drikkevarer, andre gærede drikkevarer end vin, aromatiserede vinprodukter og frugtvin, produkter baseret på spiritus, vin eller andre gærede drikkevarer blandet med drikkevarer, soda, cider eller saft, tilgængelige på markedet i salgsemballage, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 skal 10 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning
 - (b) pr. 1. januar 2040 skal 25 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning.
5. Fabrikanten og den endelige distributør, der på en medlemsstats område gør alkoholholdige drikkevarer i form af vin, med undtagelse af mousserende vin, tilgængelige på markedet, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 skal 5 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning
 - (b) pr. 1. januar 2040 skal 15 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning.
6. Fabrikanten og den endelige distributør, der på en medlemsstats område gør ikkealkoholholdige drikkevarer i form af vand, vand tilsat sukker, vand med andre sødemidler, aromatiseret vand, læskedrikke, lemonade, iste og lignende drikkevarer, der er umiddelbart drikkeklare, ren saft, saft eller most af frugt eller grøntsager og smoothies uden mælk og ikkealkoholholdige drikkevarer med mælkefedt, tilgængelige på markedet i salgsemballage, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 skal 10 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning
 - (b) pr. 1. januar 2040 skal 25 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning.
7. Erhvervsdrivende, der anvender transportemballage i form af paller, plastkasser, foldbare plastkasser, spande og tromler til transport eller emballering af produkter under andre betingelser end dem, der er fastsat i stk. 12 og 13, sikrer følgende:
 - (a) pr. 1. januar 2030 er 30 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
 - (b) pr. 1. januar 2040 er 90 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem.

8. Erhvervsdrivende, som anvender transportemballage til transport og levering af nonfoodprodukter, der for første gang gøres tilgængelige på markedet via e-handel, sikrer følgende:
- a) pr. 1. januar 2030 er 10 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
 - b) pr. 1. januar 2040 er 50 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
9. Erhvervsdrivende, der anvender transportemballage i form af palleindpakning og remme til stabilisering og beskyttelse af produkter, der anbringes på paller under transporten, sikrer følgende:
- a) pr. 1. januar 2030 er 10 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
 - b) pr. 1. januar 2040 er 30 % af den anvendte transportemballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
10. Erhvervsdrivende, der anvender multipakemballage i form af kasser, bortset fra pap, der anvendes uden på salgsemballagen til at gruppere et bestemt antal produkter for at skabe en lagerenhed, sikrer følgende:
- a) pr. 1. januar 2030 er 10 % af den anvendte emballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem
 - b) pr. 1. januar 2040 er 25 % af den anvendte transportemballage genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem.
11. De mål, der er fastsat i stk. 1-10, beregnes for en periode på et kalenderår.
12. Transportemballage, der anvendes af en erhvervsdrivende, skal kunne genbruges, når den anvendes til transport af produkter:
- (a) mellem forskellige lokaliteter, hvor den erhvervsdrivende udfører sine aktiviteter eller
 - (b) mellem en hvilken som helst af de lokaliteter, hvor den erhvervsdrivende udfører sine aktiviteter, og lokaliteterne hos enhver anden tilknyttet virksomhed eller partnervirksomhed som defineret i artikel 3 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361, alt efter hvad der er relevant, pr. *[Publikationskontoret: Indsæt dato = datoen for denne forordnings ikrafttræden]*.
- Denne forpligtelse gælder for paller, kasser, bortset fra papkarton, bakker, plastkasser, mellemstore beholdere til bulkvarer, tromler og metalcylindre af alle størrelser og materialer, herunder fleksible formater.
13. Erhvervsdrivende, der leverer produkter til en anden erhvervsdrivende i samme medlemsstat, må kun bruge genbrugstransportemballage til transport af sådanne produkter.
- Denne forpligtelse gælder for paller, kasser, bortset fra papkarton, plastkasser, mellemstore beholdere til bulkvarer og tromler af alle størrelser og materialer, herunder fleksible formater.
14. Erhvervsdrivende fritages for forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 2-10, hvis de i løbet af et kalenderår:

- (a) har bragt højst 1 000 kg emballage i omsætning eller
 - (b) opfylder definitionen af mikrovirksomhed i overensstemmelse med reglerne i Kommissionens henstilling 2003/361 pr. [*Publikationskontoret: Indsæt dato = datoen for denne forordnings ikrafttræden*].
15. Erhvervsdrivende fritages for forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 2-6, hvis de i løbet af et kalenderår har et salgsareal, herunder alle oplagrings- og forsendelsesområder, på højst 100 m².
16. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 til supplerings af denne forordning med henblik på at fastlægge:
- (a) mål for andre produkter end dem, der er omfattet af denne artikels stk. 1-6, og andre emballager end dem, der er omhandlet i stk. 7-10, baseret på de positive erfaringer med foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til artikel 45, stk. 2
 - (b) undtagelser for erhvervsdrivende ud over dem, der er anført i denne artikels stk. 14, litra a)-c)
 - (c) undtagelser for bestemte emballager, der er omfattet af målene i denne artikels stk. 2-6, i forbindelse med alvorlige hygiejne-, fødevarer- eller miljøproblemer, der forhindrer opfyldelsen af disse mål.
17. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 8 år efter denne forordnings ikrafttræden*] revurderer Kommissionen situationen med hensyn til genbrug af emballage og vurderer på dette grundlag, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte foranstaltninger, revidere målene fastsat i denne artikel og fastsætte nye mål for genbrug og genpåfyldning af emballage, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsforslag.

Artikel 27

Regler for beregningen af, om målene for genbrug og genpåfyldning er opfyldt

1. Med henblik på at påvise, at målene fastsat i artikel 26, stk. 1, er opfyldt, beregner den erhvervsdrivende, der for første gang gør store husholdningsapparater opført i punkt 2 i bilag II til direktiv 2012/19/EU tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, følgende:
- (a) antallet af salgseenheder af disse apparater i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, og som for første gang er gjort tilgængelige på markedet på en medlemsstats område i et kalenderår
 - (b) antallet af salgseenheder af disse apparater i anden emballage end genbrugsemballage som omhandlet i litra a), som for første gang er gjort tilgængelige på markedet på en medlemsstats område i et kalenderår.
2. Med henblik på at påvise, at målene fastsat i artikel 26, stk. 2-6, er opfyldt, beregner den endelige distributør eller i givet fald fabrikanten, der gør sådanne produkter tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, for hvert mål særskilt følgende:
- (a) antallet af salgseenheder af drikkevarer og fødevarer i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, og som er gjort tilgængelige på markedet i en medlemsstat i et kalenderår

- (b) antallet af salgseenheder af drikkevarer og fødevarer, som er gjort tilgængelige på markedet i en medlemsstat i et kalenderår ved genpåfyldning
 - (c) antallet af salgseenheder af drikkevarer og fødevarer, som er gjort tilgængelige på markedet i en medlemsstat på andre måder end dem, der er omhandlet i litra a) og b), i et kalenderår.
3. Med henblik på at påvise, at målene fastsat i artikel 26, stk. 7-10, er opfyldt, beregner den erhvervsdrivende, der anvender en sådan emballage, for hvert mål særskilt følgende:
- (a) antallet af tilsvarende enheder af de enkelte emballageformater opført i artikel 26, stk. 7-10, som udgør genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, og som de har anvendt i et kalenderår
 - (b) antallet af tilsvarende enheder af de enkelte emballageformater opført i artikel 26, stk. 7-10, bortset fra dem, der er opført i litra a), som de har anvendt i et kalenderår.
4. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2028 gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede beregningsregler og -metoder vedrørende de mål, der er fastsat i artikel 26.
- Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

Artikel 28

Rapportering til de kompetente myndigheder om mål for genbrug og genpåfyldning

1. De erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1-10, indberetter data om opfyldelsen af målene fastsat i artikel 26 til den kompetente myndighed, der er omhandlet i denne forordnings artikel 35, for hvert kalenderår.
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport forelægges senest seks måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet.
3. Den første rapporteringsperiode er det kalenderår, der begynder den 1. januar 2030.
4. De kompetente myndigheder indfører elektroniske systemer, hvorigennem data rapporteres, og angiver de formater, der skal anvendes.
5. De kompetente myndigheder kan anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre pålideligheden af de indberettede data.
6. Medlemsstaterne offentliggør resultaterne af de rapporter, der er omhandlet i stk. 1.

Kapitel V

Plastbæreposer

Artikel 29

Plastbæreposer

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer på deres område.
Der opnås en varig reduktion, hvis det årlige forbrug ikke overstiger 40 letvægtsplastbæreposer pr. person eller det tilsvarende mål i vægt senest den 31. december 2025 og derefter senest den 31. december hvert år.

2. De foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at nå målet i stk. 1, kan variere afhængigt af miljøbelastningen fra letvægtsplastbæreposer, når de fremstilles, genanvendes eller bortskaffes, og deres komposteringssegenskaber, deres holdbarhed eller den specifikke tilsigtede brug heraf. Sådanne foranstaltninger kan uanset artikel 4 omfatte markedsføringsrestriktioner, forudsat at de er forholdsmæssige og ikkediskriminerende.
3. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger, såsom økonomiske instrumenter og nationale reduktionsmål for så vidt angår alle former for plastbæreposer, uanset deres vægtykkelse, i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af traktaten.
4. Medlemsstaterne kan undtage meget lette plastbæreposer, som er nødvendige af hygiejnehensyn eller anvendes som salgsemballage til fødevarer i løs vægt for at forebygge fødeaverspild, fra de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1.

Kapitel VI

Emballagens overensstemmelse

Artikel 30

Metoder til prøvning, måling og beregning

Med henblik på at opfylde og kontrollere opfyldelsen af kravene i artikel 5-11 og 24 i denne forordning udføres prøvninger, målinger og beregninger under anvendelse af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som bygger på de mest avancerede alment anerkendte metoder og fører til resultater med lille usikkerhed.

Artikel 31

Overensstemmelsesformodning

1. Metoder til prøvning, måling eller beregning som omhandlet i artikel 30, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf, jf. nævnte artikel.
2. Emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav eller dele deraf, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf, jf. artikel 5-11 og 24.

Artikel 32

Fælles tekniske specifikationer

1. Emballage, der er i overensstemmelse med de fælles tekniske specifikationer, der er omhandlet i stk. 2, eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 5-11 og artikel 24, for så vidt som disse krav er omfattet af disse fælles tekniske specifikationer eller dele deraf.
2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter fastsætte fælles tekniske specifikationer for kravene i artikel 5-11 og 24, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) der er ikke nogen harmoniseret standard, der dækker de relevante krav, hvis reference er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller standarden opfylder ikke de krav, som det er hensigten, at den skal dække

- (b) Kommissionen har i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmodet en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde eller revidere en harmoniseret standard for kravene i artikel 5-11 og 24, og en af følgende betingelser er opfyldt:
- i) anmodningen er ikke accepteret af et af de europæiske standardiseringsorganer, som anmodningen er rettet til
 - ii) anmodningen er blevet accepteret af mindst en af de europæiske standardiseringsorganisationer, som anmodningen er rettet til, men de ønskede standarder:
 - er ikke vedtaget inden for den frist, der er fastsat i anmodningen
 - er ikke i overensstemmelse med anmodningen
 - er ikke i fuld overensstemmelse med de krav, de skal dække.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

3. I forbindelse med offentliggørelse af referencer til en harmoniseret standard i *Den Europæiske Unions Tidende* vurderer Kommissionen, om de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, eller dele heraf, som omfatter de samme krav i artikel 5-11 og 24, skal ophæves eller ændres.

Artikel 33

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

Vurdering af emballagens overensstemmelse med kravene i artikel 5-11 foretages efter proceduren i bilag VII.

Artikel 34

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at kravene i artikel 5-11 er opfyldt.
2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag VIII, indeholde de elementer, der er anført i modulet i bilag VII, og løbende ajourføres. Den skal oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor emballagen bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet.
3. Hvis emballagen eller det emballerede produkt er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Denne erklæring skal anføre de pågældende EU-retsakter og deres offentliggørelseshenvisninger. Det kan være et dossier bestående af alle de relevante enkelte overensstemmelseserklæringer.
4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at emballagen opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning.

Kapitel VII

Håndtering af emballage og emballageaffald

AFDELING 1 - Almindelige bestemmelser

Artikel 35

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelse og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel og i artikel 26, stk. 1-10, artikel 27, artikel 28 og artikel 29.
2. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser om den eller de kompetente myndigheds organisation og drift, herunder de administrative og proceduremæssige regler for:
 - (a) registrering af producenter i overensstemmelse med artikel 39
 - (b) opstilling og overvågning af rapporteringskravene i henhold til artikel 39, stk. 7
 - (c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 40
 - (d) tilrådighedsstillelse af oplysninger i overensstemmelse med artikel 50.
3. Senest [*Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 3 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne og adresser på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt ophold Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheds navne og adresser.

Artikel 36

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 38 og 46, senest tre år før hver frist, der er fastlagt i disse artikler.
2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:
 - (a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
 - (b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
 - (c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.

Artikel 37

Affaldshåndteringsplaner

Medlemsstaterne medtager i de affaldshåndteringsplaner, der kræves i artikel 28 i direktiv 2008/98/EF, et særligt kapitel om håndtering af emballage og emballageaffald, som omfatter de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 38 og 45 i denne forordning.

AFDELING 2 — Affaldsforebyggelse

Artikel 38
Forebyggelse af emballageaffald

1. Hver medlemsstat reducerer mængden af produceret emballageaffald pr. indbygger i forhold til mængden af produceret emballageaffald pr. indbygger i 2018 som indberettet til Kommissionen i overensstemmelse med beslutning 2005/270/EF med:
 - (a) 5 % senest i 2030
 - (b) 10 % senest i 2035
 - (c) 15 % senest i 2040.
2. Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger med henblik på at forebygge produktion af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning.
3. Med henblik på stk. 2 kan medlemsstaterne anvende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet såsom de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag IV og IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre passende instrumenter og foranstaltninger, herunder incitament via ordninger for udvidet producentansvar og krav til producenter eller producentansvarsorganisationer om at opstille affaldsforebyggelsesplaner. Sådanne foranstaltninger skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende og udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med traktaten.
4. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 8 år efter denne forordnings ikrafttræden*] reviderer Kommissionen de mål, der er fastsat i stk. 1. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsforslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.
5. En medlemsstat kan under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser og bestemmelserne i denne forordning vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne artikel.

AFDELING 3

Register over producenter og udvidet producentansvar

Artikel 39
Producentregister

1. Medlemsstaterne udarbejder et register, som benyttes til at kontrollere, at emballageproducenterne opfylder kravene i dette kapitel.

Registret skal indeholde links til andre nationale registre over producenternes websteder for at lette registreringen af producenter eller udpegede repræsentanter for det udvidede producentansvar i alle medlemsstater.
2. Producenterne har pligt til at lade sig registrere i det register, der er omhandlet i stk. 1. Med henblik herpå indgiver de en ansøgning om registrering i hver medlemsstat, hvor de for første gang gør emballagen tilgængelig på markedet. Hvis en producent har udpeget en producentansvarsorganisation som omhandlet i artikel 41, stk. 1, opfyldes forpligtelserne i denne artikel af denne organisation, medmindre andet er angivet af den medlemsstat, hvor registret er oprettet.

3. Forpligtelserne i henhold til denne artikel kan på producentens vegne opfyldes af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar.
4. Producenterne må ikke gøre emballage tilgængelig på markedet, hvis de eller, hvis det er relevant, deres udpegede repræsentanter for det udvidede producentansvar ikke er registreret i den pågældende medlemsstat.
5. Ansøgningen om registrering skal indeholde de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med bilag IX, del A. Medlemsstaterne kan anmode om yderligere oplysninger eller dokumenter, hvis det er nødvendigt for en effektiv anvendelse af registret.
6. Hvis en udpeget repræsentant for det udvidede producentansvar repræsenterer mere end én producent, anfører denne i tillæg til oplysningerne i henhold til stk. 5 navn og kontaktoplysninger for hver af de repræsenterede producenter særskilt.
7. Producenten eller, hvis det er relevant, producentens udpegede repræsentant for det udvidede producentansvar eller producentansvarsorganisationen indberetter senest den 1. marts for det fulde foregående kalenderår de oplysninger, der er anført i bilag IX, del B, til den kompetente myndighed med ansvar for registret.
8. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for registret:
 - (a) modtager ansøgninger om registrering fra producenter omhandlet i stk. 2 via et elektronisk databehandlingssystem, som angives nærmere på de kompetente myndigheders websted
 - (b) godkender registreringer og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor alle de oplysninger, der er fastsat i stk. 5 og 6, er indgivet
 - (c) kan fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til registreringskravene og -proceduren uden at tilføje væsentlige krav ud over de krav, der er fastsat i stk. 5 og 6
 - (d) kan opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenterne for behandlingen af ansøgningerne omhandlet i stk. 2
 - (e) modtager og overvåger den rapportering, der er omhandlet i stk. 7.
9. Producenten eller, hvis det er relevant, producentens udpegede repræsentant for det udvidede producentansvar eller producentansvarsorganisationen underretter uden unødigt ophold den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse af den emballage, der er omhandlet i registreringen, på medlemsstatens område. En producent udelukkes fra registret, hvis producenten er ophørt med at eksistere.
10. Hvis oplysningerne i producentregistret ikke er offentligt tilgængelige, sikrer medlemsstaterne, at udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, har gratis adgang til oplysningerne i registret.
11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for registrering i og rapportering til registret og præciserer detaljeringsgraden af de data, der skal indberettes, og de emballagetyper og materialekategorier, der skal omfattes af indberetningen.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

Artikel 40

Udvidet producentansvar

1. Emballageproducenter har udvidet producentansvar under de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF og med denne afdeling for den emballage, som de for første gang gør tilgængelig på markedet på en medlemsstats område.
2. En producent udpeger ved skriftlig fuldmagt en udpeget repræsentant for det udvidede producentansvar i den enkelte medlemsstat ud over den, hvor producenten er etableret og for første gang gør emballagen tilgængelig.
3. Udbydere af onlineplatforme, som er omfattet af anvendelsesområdet for afdeling 4 i kapitel 3 i forordning (EU) 2022/2065, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, indhenter følgende oplysninger fra producenter, der udbyder emballage til forbrugere i Unionen:
 - (a) oplysninger om registreringen af de producenter, der er omhandlet i artikel 39, i den medlemsstat, hvor forbrugeren befinder sig, og producentens registreringsnummer eller -numre i dette register
 - (b) en selvcertificering fra producenten, der forpligter sig til kun at udbyde emballage, for hvilken kravene om udvidet producentansvar i denne artikels stk. 1 og 2 er opfyldt i den medlemsstat, hvor forbrugeren befinder sig.

Artikel 41

Producentansvarsorganisation

1. Producenterne kan overlade det til en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 42, at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at gøre det obligatorisk at overdrage opfyldelsen af disse forpligtelser til en producentansvarsorganisation.
2. Hvis flere producentansvarsorganisationer er godkendt til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på producenters vegne på en medlemsstats område, sikrer medlemsstaten, at producentansvarsorganisationerne tilsammen dækker hele medlemsstatens område for så vidt angår aktiviteterne i henhold til artikel 42, stk. 3, og artikel 43 og 44. Medlemsstaterne giver den kompetente myndighed eller en uafhængig tredjepart beføjelse til at føre tilsyn med, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser på en koordineret måde.
3. Producentansvarsorganisationerne sikrer fortroligheden af data i deres besiddelse, herunder fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres udpegede repræsentanter.
4. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 3, litra e), i direktiv 2008/98/EF, offentliggør producentansvarsorganisationerne på deres websteder mindst én gang om året med forbehold af forretnings- og fabriks-hemmeligheder oplysninger om den mængde emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på markedet på en medlemsstats område, og om de opnåede niveauer af nyttiggjorte og

genanvendte materialer i forhold til den mængde emballage, for hvilken de har opfyldt producentansvarsforpligtelser.

Artikel 42

Godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar

1. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ansøger en producent eller — i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar — de udpegede producentansvarsorganisationer om godkendelse fra den kompetente myndighed.
2. Medlemsstaten fastsætter i sine foranstaltninger om fastsættelse af de administrative og proceduremæssige regler, der er omhandlet i artikel 35, kravene til og de nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren, som kan være forskellige for enten individuel eller kollektiv opfyldelse af det udvidede producentansvar, og proceduren for kontrol af overholdelsen, herunder de oplysninger, som producenterne eller producentansvarsorganisationerne skal give til dette formål. Godkendelsesproceduren skal omfatte kravene om verifikation af de etablerede ordninger for at sikre overensstemmelse med kravene i stk. 3 samt tidsplanen for denne verifikation, som ikke må overstige tolv uger fra indgivelsen af en udførlig ansøgning. Denne verifikation foretages af en uafhængig ekspert, som udsteder en verifikationsrapport om resultatet af verifikationen. Den uafhængige ekspert skal være uafhængig af den kompetente myndighed og producentansvarsorganisationerne eller de producenter, der er bemyndiget til individuel opfyldelse.
3. De foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til stk. 2, skal omfatte foranstaltninger, der sikrer, at:
 - (a) kravene i artikel 8a, stk. 3, litra a)-d), i direktiv 2008/98/EF er opfyldt
 - (b) de foranstaltninger, der er truffet af producenten eller producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til, at emballageaffald kan returneres eller indsamles gratis i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1 og 2, og artikel 44 med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og mængden med hensyn til mængden og typen af emballage, der første gang gøres tilgængelig på markedet på en medlemsstats område af den eller de producenter, på hvis vegne producentansvarsorganisationen handler
 - (c) de nødvendige ordninger, herunder foreløbige aftaler, med henblik herpå er indgået med distributører, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne
 - (d) den nødvendige sorterings- og genanvendelseskapacitet er til rådighed for at sikre, at indsamlet emballageaffald efterfølgende undergår indledende behandling og genanvendes
 - (e) kravet i stk. 6 er opfyldt
4. Producenten eller producentansvarsorganisationerne underretter uden unødigt ophold den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i ansøgningen om godkendelse, om ændringer, som vedrører betingelserne for godkendelsen, eller om endeligt ophør af aktiviteterne.
5. Den kompetente myndighed kan beslutte at tilbagekalde den relevante tilladelse, navnlig hvis producenten eller producentansvarsorganisationen ikke længere opfylder kravene med hensyn til tilrettelæggelsen af behandlingen af emballageaffald

eller ikke foretager den fornødne rapportering til den kompetente myndighed eller underretning af enhver ændring i betingelserne for godkendelsen eller er ophørt med sine aktiviteter.

6. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar stiller en producent, og i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar stiller udpegede producentansvarsorganisationer, en tilstrækkelig garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af producentens aktiviteter eller insolvens. Denne garanti kan tage form af en genanvendelsesforsikring eller en spærret bankkonto eller producentens deltagelse i producentansvarsorganisationen. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til denne garanti.

AFDELING 4

Retur-, indsamlings- og returpantssystemer

Artikel 43

Retur- og indsamlingssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres systemer til returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald fra slutbrugerne for at sikre, at det behandles i overensstemmelse med artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF, og for at lette forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelse af høj kvalitet.
2. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra stk. 1, forudsat at indsamling af emballage eller emballageaffaldsfraktioner særskilt eller sammen med andet affald ikke påvirker muligheden for, at sådan emballage eller sådanne emballageaffaldsfraktioner undergår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF, og forudsat at denne behandling skaber output af en kvalitet, der er sammenlignelig med den, der opnås ved særskilt indsamling.
3. De i stk. 1 omhandlede systemer skal:
 - (a) være åbne for deltagelse af de erhvervsdrivende i de berørte sektorer, de kompetente offentlige myndigheder og tredjeparter, der håndterer på deres vegne
 - (b) dække hele medlemsstatens område og alt emballageaffald fra alle typer emballage og aktiviteter under hensyntagen til befolkningens størrelse, den forventede mængde og sammensætning af emballageaffald samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne. De skal omfatte særskilt indsamling i det offentlige rum, på forretningssteder og i beboelsesområder
 - (c) være åbne for importerede produkter på ikkediskriminerende betingelser med hensyn til de nærmere regler for adgang til systemerne og eventuelle afgifter herfor og andre betingelser, og de skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med traktaten.
4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at fremme genanvendelse af emballageaffald, der opfylder kvalitetsstandarderne for brug af genanvendte materialer i de relevante sektorer.

5. Som en undtagelse fra forpligtelsen til særskilt indsamling af affald i stk. 3 kan visse typer emballageaffald indsamles sammen, forudsat at en sådan indsamling ikke påvirker muligheden for genanvendelse, og forudsat at denne behandling skaber output af en kvalitet, der er sammenlignelig med den, der opnås ved særskilt indsamling.

Artikel 44

Pant- og retursystemer

1. Senest den 1. januar 2029 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at der indføres pant- og retursystemer til:
 - (a) engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter
 - (b) engangsbeholdere til drikkevarer af metal med en kapacitet på op til tre liter.
2. Forpligtelsen i stk. 1 gælder ikke for emballage til:
 - (a) vin, aromatiserede vinprodukter og spiritus
 - (b) mælk og mejeriprodukter opført i del XVI i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013.
3. Uden at det berører denne artikels stk. 1, fritages en medlemsstat for forpligtelsen i stk. 1 på følgende betingelser:
 - (a) den særskilte indsamlingsprocent som krævet i henhold til artikel 43, stk. 3 og 4, i det respektive emballageformat som indberettet til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 1, litra c), er over 90 % i vægtprocent af den emballage, der er bragt i omsætning på den pågældende medlemsstats område i kalenderårene 2026 og 2027. Hvis denne indberetning til Kommissionen endnu ikke er sket, giver medlemsstaten på grundlag af validerede nationale data og en beskrivelse af de gennemførte foranstaltninger en behørig begrundelse for, at betingelserne for undtagelsen i dette stykke er opfyldt
 - (b) senest 24 måneder før den frist, der er fastlagt i denne artikels stk. 1, underretter medlemsstaten Kommissionen om sin anmodning om undtagelse og indgiver en gennemførelsesplan med en strategi med konkrete foranstaltninger, herunder en tidsplan, der sikrer opnåelsen af den i stk. 1 omhandlede særskilte indsamlingsprocent på 90 % i vægtprocent af emballagen.
4. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 3, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene i nævnte stykkes litra c). Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.
5. Hvis den særskilte indsamlingsprocent for den emballage, der er omhandlet i stk. 1, i en berørt medlemsstat falder og forbliver under 90 % i vægtprocent af et givet emballageformat, der er bragt i omsætning i tre på hinanden følgende kalenderår, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om, at undtagelsen ikke længere finder anvendelse. Pant- og retursystemet indføres senest den 1. januar i det andet kalenderår efter det år, hvor Kommissionen underrettede den pågældende medlemsstat om, at fritagelsen ikke længere finder anvendelse.
6. Medlemsstaterne bestræber sig på at indføre og opretholde pant- og retursystemer, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, drikkekartoner og genbrugsemballage.

Medlemsstaterne bestræber sig på, at pant- og retursystemer for engangsemballager, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, også er tilgængelige for genbrugsemballage, hvis det er teknisk og økonomisk muligt.

7. En medlemsstat kan under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser og bestemmelserne i denne forordning vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne artikel.
8. Medlemsstaterne sikrer, at retursteder og -muligheder for genbrugsemballage med samme formål og format som dem, der etableres i henhold til stk. 1, ikke er mindre praktiske for slutbrugerne end mulighederne for at returnere engangsemballage til et pant- og retursystem.
9. Senest den 1. januar 2028 sikrer medlemsstaterne, at alle pant- og retursystemer, herunder de systemer, der er indført i henhold til stk. 5, opfylder minimumskriterierne i bilag X.

AFDELING 5

Genbrug og genpåfyldning

Artikel 45

Genbrug og genpåfyldning

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at tilskynde til etablering af genbrugssystemer for emballage og genpåfyldningssystemer på en miljøvenlig måde. Disse systemer skal opfylde kravene i denne forordnings artikel 24 og 25 og bilag VI og må ikke gå på kompromis med fødevarerhygiejnen og forbrugernes sikkerhed.
2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan omfatte:
 - (a) anvendelse af pant- og retursystemer, der opfylder minimumskravene i bilag X, for genbrugsemballage og for andre emballager end dem, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1
 - (b) anvendelse af økonomiske incitament, herunder krav til endelige distributører om at opkræve betaling for brug af engangsemballage eller oplyse forbrugerne om omkostningerne ved en sådan emballage på salgsstedet
 - (c) krav til endelige distributører om at gøre en vis procentdel af andre produkter end dem, der er omfattet af målene i artikel 26, tilgængelige i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, eller ved genpåfyldning, forudsat at dette ikke fører til forvriddinger på det indre marked eller handelshindringer for produkter fra andre medlemsstater.

AFDELING 6

Genanvendelsesmål og fremme af genanvendelse

Artikel 46

Genanvendelsesmål og fremme af genanvendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til på hele deres område at nå følgende genanvendelsesmål:
 - (a) senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt produceret emballageaffald genanvendes

- (b) senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i produceret emballageaffald:
 - i) 50 % af plast
 - ii) 25 % af træ
 - iii) 70 % af jernholdige metaller
 - iv) 50 % af aluminium
 - v) 70 % af glas
 - vi) 75 % af papir og pap
 - (c) senest den 31. december 2030 mindst 70 vægtprocent af alt produceret emballageaffald
 - (d) senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i produceret emballageaffald:
 - i) 55 % af plast
 - ii) 30 % af træ
 - iii) 80 % af jernholdige metaller
 - iv) 60 % af aluminium
 - v) 75 % af glas
 - vi) 85 % af papir og pap.
2. Uden at det berører stk. 1, litra a), kan en medlemsstat udsætte fristerne i stk. 1, litra b), nr. i)-vi), med op til fem år på følgende betingelser:
- (a) undtagelsen fra målene i udsættelsesperioden er begrænset til et maksimum på 15 procentpoint fra et enkelt mål eller delt mellem to mål
 - (b) som følge af undtagelsen fra målene i udsættelsesperioden må genanvendelsesprocenten for et enkelt mål ikke blive reduceret til under 30 %
 - (c) som følge af undtagelsen fra målene i udsættelsesperioden må genanvendelsesprocenten for et enkelt mål, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. v) eller vi), ikke blive reduceret til under 60 %
 - (d) senest 24 måneder før den pågældende frist, der er fastlagt i denne artikels stk. 1, litra b), underretter medlemsstaten Kommissionen om sin hensigt om at udsætte fristen og forelægger Kommissionen en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag XI til denne forordning, som kan kombineres med en gennemførelsesplan, der er indgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.
3. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 2, litra d), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag XI. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.
4. Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 8 år efter denne forordnings ikrafttræden*] reviderer Kommissionen de mål, der er fastsat i stk. 1, litra c) og d),

med henblik på at forhøje dem eller fastsætte yderligere mål. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsforslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

5. Medlemsstaterne tilskynder industrien til ved fremstilling af emballage og andre produkter at bruge materialer, der stammer fra genanvendt emballageaffald, hvis dette er hensigtsmæssigt; det kan ske ved at:
 - (a) forbedre markedsforholdene for sådanne materialer
 - (b) revidere eksisterende regler, der forhindrer brugen af sådanne materialer.
6. En medlemsstat kan under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser og bestemmelserne i denne forordning vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 47

Regler for beregningen af, om genanvendelsesmålene er opfyldt

1. Beregningen af, om målene i artikel 46, stk. 1, er opfyldt, foretages efter reglerne fastlagt i denne artikel.
2. Medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er produceret i et givent kalenderår. Beregningen af emballageaffald, der produceres i en medlemsstat, skal være udtømmende.
3. Medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er genanvendt i et givent kalenderår. Vægten af genanvendt emballageaffald beregnes som vægten af den emballage, som er blevet til affald, der — efter at være blevet underkastet enhver nødvendig kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger for at fjerne de affaldsmaterialer, der ikke er ønskede i den efterfølgende oparbejdning, og sikre genanvendelse af høj kvalitet — bringes ind i genanvendelsesprocessen, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer.
4. Kompositemballage og anden emballage, der består af mere end ét materiale, beregnes og indberettes pr. emballagemateriale. Medlemsstaterne må fravige dette krav, hvis et givet materiale kun udgør en ubetydelig del af emballageenheden og under ingen omstændigheder mere end 5 % af emballageenhedens samlede masse.
5. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, medregnes af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, såfremt eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at eksporten af affald opfylder kravene i denne forordning, og at genanvendelsen af emballageaffaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele opfylder kravene i den relevante EU-miljøret.
6. Med henblik på stk. 3 skal vægten af genanvendt emballageaffald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit i denne artikel kan vægten af det genanvendte emballageaffald måles ved outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

- (a) dette outputaffald genanvendes efterfølgende
- (b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

7. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne i stk. 2-7 opfyldes. Dette system kan bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, eller tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald. Det kan også bestå af gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser, forudsat at der ikke kan opnås pålidelige data på anden måde. Gennemsnitlige tabsandele beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 11a, stk. 10, i direktiv 2008/98/EF.
8. Mængden af bionedbrydeligt emballageaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, kan regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstater kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.
9. Den mængde emballageaffaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende proces forud for oparbejdningsprocessen, kan medregnes som genanvendt, forudsat disse materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, der skal anvendes til det oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, der skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, regnes ikke som genanvendt.
10. Medlemsstaterne kan medregne genanvendelse af metaller, der er blevet udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1004.
11. Emballageaffald, der overføres til en anden medlemsstat for at blive genanvendt i den pågældende medlemsstat, må kun medregnes som genanvendt af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet.
12. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, medregnes af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, såfremt kravene i stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at eksporten af affald opfylder kravene i nævnte forordning, herunder at behandlingen af emballageaffaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

Artikel 48

Regler for beregningen af, om genanvendelsesmålene er opfyldt, ved medtagelse af genbrug

1. En medlemsstat kan beslutte at nå et justeret niveau for de mål, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1, i et givent år ved at tage hensyn til den gennemsnitlige andel i de foregående tre år af genbrugssalgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og er genbrugt som en del af et system til genbrug af emballage.
Det justerede niveau beregnes ved at fratække:
 - (a) fra målene fastlagt i artikel 46, stk. 1, litra a) og c), den i første afsnit omhandlede andel af genbrugssalgsemballage af al salgsemballage, der er bragt i omsætning

- (b) fra målene fastlagt i artikel 46, stk. 1, litra b) og d), den i første afsnit omhandlede andel af genbrugssalgsemballage, bestående af de respektive emballagematerialer, af al salgsemballage bestående af det pågældende materiale, der er bragt i omsætning.

Der må højst tages fem procentpoint af den gennemsnitlige andel af genbrugssalgsemballage i betragtning ved beregningen af det respektive justerede målniveau.

2. En medlemsstat kan tage de mængder træemballage, som repareres med henblik på genbrug, i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastlagt i artikel 46, stk. 1, litra a), artikel 46, stk. 1, litra b), nr. ii), artikel 46, stk. 1, litra c), og artikel 46, stk. 1, litra d), nr. ii).

AFDELING 7

Information og rapportering

Artikel 49

Oplysninger om forebyggelse og håndtering af emballageaffald

1. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF og i artikel 11 i denne forordning, stiller producenter eller de producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 41, stk. 1, følgende oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af emballageaffald til rådighed for slutbrugerne, navnlig forbrugerne, for så vidt angår den emballage, som producenterne leverer på en medlemsstats område:
- (a) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til affaldsforebyggelse, herunder bedste praksis
 - (b) tilgængelige genbrugsordninger for emballage
 - (c) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til den særskilte indsamling af emballageaffald, herunder håndtering af emballage, der indeholder farlige produkter eller farligt affald
 - (d) betydningen af de etiketter og symboler, der er anbragt, anført eller trykt på emballagen i overensstemmelse med artikel 11 eller anført i de dokumenter, der ledsager det emballerede produkt
 - (e) indvirkningen på miljøet og menneskers sundhed eller sikkerhed af uhensigtsmæssig bortskaffelse af emballageaffald såsom henkastning eller bortskaffelse i blandet kommunalt affald og de negative miljøvirkninger af engangsemballage, navnlig plastbæreposer
 - (f) komposteringssegenskaber og passende affaldshåndteringsmuligheder for komposterbar emballage.
2. De i stk. 1 nævnte oplysninger ajourføres og tilvejebringes via:
- (a) et websted eller andre elektroniske kommunikationsmidler.
 - (b) information til offentligheden
 - (c) uddannelsesprogrammer og -kampagner
 - (d) skiltning på et eller flere for brugerne og forbrugerne let forståelige sprog.

3. Hvis oplysninger stilles offentligt til rådighed, sikres fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 50
Rapportering til Kommissionen

1. For hvert kalenderår indberetter medlemsstaterne følgende data til Kommissionen:
 - (a) data om gennemførelsen af artikel 46, stk. 1, litra a)-d), og om genbrugsemballage
 - (b) det årlige forbrug af meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer og tykke plastbæreposer pr. person, særskilt for hver kategori
 - (c) den særskilte indsamlingsprocent for emballage, der er omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer fastsat i artikel 44, stk. 1Medlemsstaterne kan fremlægge data om det årlige forbrug af meget tykke plastbæreposer pr. person.
2. Medlemsstaterne indberetter for hvert kalenderår data pr. emballagemateriale og -type opført i tabel 1 i bilag IX om:
 - (a) mængden af emballage, der er bragt i omsætning, pr. emballagetype og -materiale opført i tabel 1 i bilag IX
 - (b) mængden af særskilt indsamlet emballageaffald pr. emballagemateriale opført i tabel 1 i bilag IX
 - (c) genanvendelsesprocenterne
 - (d) installeret sorterings- og genanvendelseskapacitet pr. emballagetype og -materiale opført i tabel 1 i bilag II.
3. Den første rapporteringsperiode er:
 - (a) for så vidt angår forpligtelserne i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2 det første hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7
 - (b) for så vidt angår forpligtelsen i stk. 1, litra c), det kalenderår, der begynder den 1. januar 2028.
4. Medlemsstaterne gør de data, der er omhandlet i stk. 1 og 2, tilgængelige elektronisk senest 19 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. De rapporterer dataene elektronisk senest 19 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet, i det format, som Kommissionen har fastlagt i overensstemmelse med stk. 7.
5. De data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport. Kvalitetskontrolrapporten forelægges i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7.
6. De data, som medlemsstaterne stiller til rådighed i henhold til denne artikel, ledsages af en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 47, stk. 5 og 8, herunder med detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant.

7. Kommissionen vedtager senest [Publikationskontoret: Indsæt dato = 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] gennemførelsesretsakter, der fastlægger:
- (a) regler for beregning, verifikation og rapportering af data i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og c), og stk. 2, herunder metoden til bestemmelse af mængden af produceret emballageaffald, og rapporteringsformatet
 - (b) metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer pr. person, jf. stk. 1, litra b), og rapporteringsformatet
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.
8. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle erhvervsdrivende, der gør emballage tilgængelig i medlemsstaterne, forelægger de kompetente myndigheder nøjagtige og pålidelige data, således at medlemsstaterne kan opfylde deres rapporteringsforpligtelser i henhold til denne artikel, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige problemer med at tilvejebringe detaljerede data.

Artikel 51 *Databaser om emballage*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der oprettes harmoniserede databaser om emballage og emballageaffald, hvis dette ikke allerede er sket.
2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal bl.a. omfatte:
 - (a) oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballagestrømmes og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling
 - (b) oplysninger om giftigheden og farligheden af emballagemateriale og komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf
 - (c) de oplysninger, der er anført i bilag XII.

Kapitel VIII **Beskyttelsesprocedurer**

Artikel 52 *Procedure for emballage, der udgør en risiko på nationalt plan*

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en medlemsstat har tilstrækkelig grund til at antage, at emballage, der er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed, foretager de, uden at dette berører artikel 19 i forordning (EU) 2019/1020, en evaluering af den pågældende emballage, der omfatter alle krav fastsat i denne forordning, som vedrører risikoen. De relevante erhvervsdrivende samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at emballagen ikke opfylder kravene i denne forordning, pålægger de uden ophold den pågældende erhvervsdrivende at træffe passende og

forholdsmæssige afhjælpende foranstaltninger inden for en rimelig frist, der fastsættes af markedsovervågningsmyndighederne, og som står i et rimeligt forhold til arten og, hvor det er relevant, graden af den manglende overensstemmelse for at bringe emballagen i overensstemmelse med disse krav.

2. Uanset stk. 1 vurderer overvågningsmyndighederne, hvis der er bekymring for risikoen for menneskers sundhed forbundet med kontaktfølsom emballage omfattet af specifik lovgivning, som har til formål at beskytte menneskers sundhed, ikke risikoen for menneskers eller dyrs sundhed forbundet med emballagematerialet, hvis den overføres til emballagematerialets emballerede indhold, men advarer de myndigheder, der har kompetence til at kontrollere disse risici. Disse myndigheder er de kompetente myndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2017/625, forordning (EU) 2017/745, forordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EF eller forordning (EU) 2019/6.
3. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til deres nationale område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.
4. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne afhjælpende foranstaltninger med hensyn til al den berørte emballage, som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
5. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke træffer de fornødne afhjælpende foranstaltninger inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, eller den manglende overensstemmelse varer ved, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde tilgængeliggørelsen af emballagen på deres nationale marked eller for at trække emballagen tilbage fra markedet eller kalde den tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter uden ophold Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

6. De oplysninger til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, der er omhandlet i stk. 4, meddeles via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den emballage, der ikke opfylder kravene, emballagens oprindelse, arten af den påståede manglende overensstemmelse og den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat, og, hvis det er relevant, den information, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1. Markedsovervågningsmyndighederne angiver også, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes:
 - (a) at emballagen ikke opfylder bæredygtighedskravene i artikel 5-10 i denne forordning
 - (b) mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 31 og 32 i denne forordning.
7. Andre medlemsstater end den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal uden ophold underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om den pågældende emballages manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

8. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses denne foranstaltning for at være berettiget.

Midlertidige foranstaltninger kan fastsætte en længere eller kortere periode end tre måneder for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de pågældende krav.

9. Medlemsstaterne sikrer, at emballagen trækkes tilbage fra deres marked, eller at der uden ophold træffes andre fornødne restriktive foranstaltninger over for den pågældende emballage eller den pågældende fabrikant.

Artikel 53

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 52, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, skal Kommissionen uden ophold drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

2. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den uden ophold til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, skal samtlige medlemsstater træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den emballage, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underrette Kommissionen herom.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat den tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis emballagens manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 31 i denne forordning, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.
4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis emballagens manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de fælles tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 32, ændrer eller ophæver Kommissionen uden ophold de pågældende fælles tekniske specifikationer.

Artikel 54

Overensstemmende emballage, der udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en evaluering i henhold til artikel 52 finder, at emballagen, selv om den opfylder de gældende krav i artikel 5-11, udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed, pålægger den uden ophold den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger inden for en rimelig frist, som markedsovervågningsmyndighederne fastsætter i forhold til

risikoens art og, hvis det er relevant, risikoniveauet, for at sikre, at den pågældende emballage, når den er bragt i omsætning, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække emballagen tilbage fra markedet eller kalde den tilbage.

2. Hvis der foreligger en risiko for menneskers sundhed i relation til kontaktfølsom emballage omfattet af specifik lovgivning, som har til formål at beskytte menneskers sundhed, vurderer markedsmyndighederne uanset stk. 1 ikke risikoen for menneskers eller dyrs sundhed forbundet med emballagematerialet, hvis den overføres til emballagematerialets emballerede indhold, men advarer de myndigheder, der har kompetence til at kontrollere disse risici. Disse myndigheder er de kompetente myndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2017/625, forordning (EU) 2017/745, forordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EF eller forordning (EU) 2019/6.
3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes afhjælpende foranstaltninger med hensyn til al den berørte emballage, som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelig på markedet i hele Unionen.
4. Den pågældende medlemsstat underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sine konklusioner og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1. Denne underretning skal omfatte alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den pågældende emballage, emballagens oprindelse og forsyningskæde, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.
5. Kommissionen drøfter uden ophold spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende og evaluerer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 4, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse omgående.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den omgående til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 55

Kontrol med emballage, der indføres på EU-markedet

1. Markedsovervågningsmyndighederne underretter uden ophold de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, om de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 52, stk. 4, hvis den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område. Denne meddelelse skal indeholde alle relevante oplysninger, navnlig de nødvendige oplysninger til identifikation af den emballage, der ikke opfylder kravene, som foranstaltningerne finder anvendelse på, og, hvis der er tale om et emballeret produkt, selve produktet.
2. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse af oplysninger finder sted ved indlæsning af oplysningerne i det relevante toldrisikoforvaltningsmiljø.

3. Kommissionen udvikler en forbindelse, som skal automatisere den i stk. 1 omhandlede kommunikation, fra det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 52, stk. 5, til det miljø, der er omhandlet i stk. 3. Denne forbindelse skal sættes i drift senest to år efter datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 5.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne og detaljerne i gennemførelsesordningerne med henblik på stk. 4, herunder funktioner, dataelementer og databehandling, samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og dataansvar for den forbindelse, der er omhandlet i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 3.

Artikel 56

Formel manglende overensstemmelse

1. Hvis en medlemsstat konstaterer et af følgende forhold, pålægger den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:
 - (a) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet
 - (b) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt
 - (c) QR-koden eller databæreren omhandlet i artikel 11 giver ikke adgang til de krævede oplysninger i henhold til nævnte artikel
 - (d) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VII, er ikke tilgængelig, ikke fuldstændig eller indeholder fejl
 - (e) de i artikel 13, stk. 6, eller artikel 16, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige
 - (f) et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 13 eller artikel 16 er ikke opfyldt
 - (g) kravene om begrænsninger i anvendelsen af bestemte emballager og om overdreven emballage, jf. artikel 21 og 22, overholdes ikke
 - (h) kravene til etablering, drift og deltagelse i et genbrugssystem som omhandlet i artikel 24 er ikke opfyldt med hensyn til genbrugsemballage
 - (i) oplysningskravene i artikel 25, stk. 1 og 2, er ikke opfyldt med hensyn til genpåfyldning
 - (j) kravene vedrørende genpåfyldningsstationer i artikel 25, stk. 3, er ikke opfyldt
 - (k) målene for genbrug og genpåfyldning i artikel 26 er ikke nået.
2. Hvis der fortsat er manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, litra a)-f), træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at forbyde, at emballagen gøres tilgængelig på markedet, eller sikre, at den kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.
3. Hvis der fortsat er manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, litra g)-k), anvender medlemsstaterne de bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 62.

Kapitel IX

Grønne offentlige indkøb

Artikel 57

Grønne offentlige indkøb

1. Ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU eller ordregivende enheder som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU anvender i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter for emballage eller emballerede produkter eller for tjenesteydelser, der anvender emballage eller emballerede produkter i situationer, der er omfattet af disse direktiver, de kriterier for grønne offentlige indkøb, der skal fastsættes i delegerede retsakter, som vedtages i henhold til stk. 3.
2. Forpligtelsen i stk. 1 finder anvendelse på enhver udbudsprocedure, der gennemføres af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder med henblik på tildeling af offentlige kontrakter for emballage eller emballerede produkter eller for tjenesteydelser, der anvender emballage eller emballerede produkter, og som indledes 12 måneder eller senere efter ikrafttrædelsen af den pågældende delegerede retsakt, der skal vedtages i henhold til stk. 3.
3. Kommissionen vedtager senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58, som supplerer denne forordning ved at fastsætte obligatoriske minimumskrav for grønne offentlige indkøb baseret på kravene i artikel 5-10 og på følgende elementer:
 - (a) værdi og volumen af offentlige kontrakter, der tildeles for emballage eller emballerede produkter eller for de tjenesteydelser eller det arbejde, der anvender emballage eller emballerede produkter
 - (b) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter mere miljømæssigt bæredygtig emballage eller mere miljømæssigt bæredygtige emballerede produkter
 - (c) de ordregivende myndigheders eller ordregiveres økonomiske muligheder for at købe mere miljømæssigt bæredygtig emballage eller mere miljømæssigt bæredygtige emballerede produkter, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

Disse kriterier for grønne offentlige indkøb udvikles i overensstemmelse med principperne i direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU og med princippet om, at den emballage, der skal udvælges på grundlag af disse kriterier, letter opnåelsen af målene i denne forordning.

Kapitel X

Delegerede beføjelser og udvalgsproceduren

Artikel 58

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 9, artikel 7, stk. 10, artikel 7, stk. 11, artikel 8, stk. 5, artikel 22, stk. 4, artikel 26, stk. 16, og artikel 57, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på ti år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 9, artikel 7, stk. 10, artikel 7, stk. 11, artikel 8, stk. 5, artikel 22, stk. 4, artikel 26, stk. 16, og artikel 57, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 9, artikel 7, stk. 10, artikel 7, stk. 11, artikel 8, stk. 5, artikel 22, stk. 4, artikel 26, stk. 16, og artikel 57, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 59

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der er omhandlet i artikel 72, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med denne forordnings artikel 5 anvendelse.

Kapitel XI Ændringer

Artikel 60

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

(a) Bilag I ændres således:

i) Punkt 9 udgår.

ii) Følgende punkter tilføjes:

"X [Publikationskontoret: Indsæt det næste fortløbende nummer] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

"X [Publikationskontoret: Indsæt det næste fortløbende nummer] forordning (EU) .../... om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF [Publikationskontoret udfylder EUT-publikationsoplysningerne].

b) Bilag II, punkt 8, udgår.

Artikel 61

Ændring af direktiv (EU) 2019/904

I direktiv (EU) 2019/904 foretages følgende ændringer:

(a) Artikel 6, stk. 5, litra b), udgår.

(b) Artikel 13, stk. 1, litra e), udgår.

(c) Artikel 13, stk. 3), affattes således: "3. Kommissionen gennemgår de data og oplysninger, som rapporteres i henhold til denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af indsamlingen af data og oplysninger, data- og oplysningskilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt nævnte datas og oplysningers fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke anbefalinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og oplysninger og derefter hvert fjerde år."

Kapitel XII Afsluttende bestemmelser

Artikel 62

Sanktioner

1. Senest *[Publikationskontoret: Indsæt dato = 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et

rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Manglende overholdelse af kravene i artikel 21-26 straffes med en administrativ bøde, der pålægges den pågældende erhvervsdrivende.

2. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder, kan stk. 1 anvendes på en sådan måde, at den relevante myndighed indleder bødeproceduren, og de kompetente nationale domstole pålægger bøderne, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af de administrative bøder, der er omhandlet i dette stykke. Sanktionerne skal under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
3. Medlemsstaterne giver senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden*] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den uden ophold om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 63 Evaluering

Senest [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 8 år efter datoen for denne forordnings anvendelse*] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion og til forbedring af den miljømæssige bæredygtighed af emballage. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 64 Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 94/62/EF ophæves med virkning fra [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

Der gælder dog følgende overgangsbestemmelser:

- (a) artikel 8, stk. 2, i direktiv 94/62/EF finder fortsat anvendelse indtil [*Publikationskontoret: Indsæt dato = 42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*]
- (b) artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, litra d) og e), og artikel 6a i direktiv 94/62/EF finder fortsat anvendelse indtil [*Publikationskontoret: Indsæt datoen = den sidste dag i kalenderåret 36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*]
- (c) artikel 12, stk. 3a, 3b, 3c og 4, i direktiv 94/62/EF finder anvendelse indtil [*Publikationskontoret: Indsæt datoen = den sidste dag i kalenderåret 36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*], med undtagelse af bestemmelsen om overførsel af data til Kommissionen, som finder anvendelse indtil [*Publikationskontoret: Indsæt datoen = den sidste dag i kalenderåret 54 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 65

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen =12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

03 — Det indre marked
09 — Miljø og klimaændringer

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Det overordnede mål med lovgivningsforslaget er at mindske de negative miljøvirkninger af emballage og emballageaffald og forbedre det indre markeds funktion og dermed øge effektivitetsgevinsterne i sektoren. Målet er at skabe en modstandsdygtig værdikæde lige fra design af emballagen til genbrug eller integration heraf i produkter af høj kvalitet og dermed skabe innovative, "grønne" job i en kulstoffattig emballageindustri.

1.4.2. Specifikke mål

1. Reducere produktionen af emballageaffald
2. Fremme en cirkulær økonomi for emballage på en omkostningseffektiv måde
3. Fremme brugen af genanvendt indhold i emballage.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

I modelleringen af den foretrukne løsning foreslås der for 2030 en reduktion af affaldsproduktionen og en reduktion af drivhusgasudledningen, og at miljøeksternaliteter undgås.

¹ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) eller b).

Lavere affaldshåndteringsomkostninger og mindre salg og forbrug af emballage medfører generelle økonomiske besparelser. De komplekse virkninger for beskæftigelsen skønnes at resultere i en lille nettostigning på ca. 29 000 "grønne" job.

Den foretrukne løsning mindsker behovet for fossile brændsler og øger den samlede genanvendelsesprocent for emballage med 6,5 % i 2030, hvorimod den deponerede andel falder med 9 %. Dette skub i retning af cirkularitet reducerer behovet for nye råstoffer såsom træ, glas og aluminium betydeligt.

Generelt vil overgangen til en mere cirkulær økonomi inden for emballage give fordele, idet det bl.a. vil styrke forbrugerne, mindske de negative virkninger for miljøet og menneskers sundhed, mindske EU's afhængighed af import af råstoffer og fossile brændsler, stimulere innovation og sætte skub i den økonomiske vækst og endelig reducere unødvendige husholdningsudgifter.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater er:

Øget kvalitet af genanvendte materialer (sekundære råstoffer)

Forbedret genanvendelseseffektivitet og større materialenyttiggørelse for emballagematerialer (f.eks. plast, metal, glas, papir/pap, tekstiler, træ, keramik)

Al emballage vil kunne genanvendes fuldt ud i 2030.

Gebyrerne for ordninger for udvidet producentansvar er tilstrækkeligt gradueret

Obligatoriske mål for genanvendt indhold i plastemballage

Mål for genbrug og genpåfyldning i visse sektorer.

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

De nærmere krav skal præciseres ved hjælp af gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter inden for en tidshorisont på 3-8 år. En række aktioner i form af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter og eventuelle konsekvensanalyserapporter udspringer af denne foreslåede forordning. Disse vil omfatte verifikation af opfyldelsen af bæredygtighedskrav, system til overensstemmelseskontrol, bæredygtighedskrav samt information og mærkning. En detaljeret liste over de planlagte tiltag gives nedenfor:

— Rapporteringsforpligtelser vedrørende genanvendelsesmål, indsamling af bestemte emballager og forbrug af plastbæreposer

— Krav om genanvendelighed for visse emballagekategorier

— Harmoniserede rapporteringsregler for ordninger for udvidet rapporteringsansvar

— Harmoniserede regler for beregning og verifikation af genanvendt indhold i emballage

— Revision af målene for genanvendt indhold i lyset af den tekniske og økonomiske udvikling

- Harmoniseringsregler for mærkningskrav og -formater med henblik på forbrugers sortering, genbrugsemballage, genanvendt indhold, komposterbar emballage og en QR-kode og andre digitale databærere
- Revision af undtagelser fra begrænsninger for problematiske stoffer i emballage
- Fastsættelse af obligatoriske minimumskriterier for grønne offentlige indkøb.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Nylige meddelelser om det indre marked fra medlemsstaterne viser, at gennemførelsen af nogle af de bestemmelser, der ikke er fuldt harmoniserede, i det gældende direktiv om emballage og emballageaffald såsom mærkningskrav eller vage krav såsom væsentlige krav til minimering eller genanvendelighed af emballage medfører yderligere omkostninger for de erhvervsdrivende. Medlemsstaterne opfordrer i disse meddelelser kraftigt til en yderligere harmonisering, ikke blot for at kunne arbejde mere omkostningseffektivt, men også for at overvinde den lovgivningsmæssige usikkerhed om miljøkravene til emballage, således at der kan foretages passende infrastrukturinvesteringer.

Problemerne kan ikke i tilstrækkelig grad løses af medlemsstaterne alene. EU-markedet for emballage er i mange henseender ét stort marked og ikke 27 individuelle markeder. Emballagemarkedet er kendetegnet ved en høj grad af grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne, hvor mange producenter bringer emballage i omsætning i flere medlemsstater. Nationale initiativer bidrager i mange henseender til yderligere fragmentering af det indre marked og manglende effektivitet. På samme måde er emballagerelaterede miljøproblemer udbredte, og de vigtigste underliggende årsager er fælles i alle medlemsstater.

Der er en klar merværdi ved at fastsætte fælles krav på EU-plan, da dette vil sikre et harmoniseret og velfungerende indre marked og dermed lige vilkår for producenter af emballage. Med de krav og mål, der er fastsat på EU-plan, vil omstillingen til, at emballage kan genbruges eller genanvendes på en økonomisk bæredygtig måde, finde sted på en sammenhængende måde i alle medlemsstater, hvilket vil skabe et større og mere effektivt marked. Ved at udnytte sin styrke til at støtte omstillingen til en cirkulær økonomi inden for emballage vil det bidrage til at nå målene på en mere omkostningseffektiv måde.

Der vil blive opnået stordriftsfordele gennem konsekvente tilgange, f.eks. til at påvirke emballagedesign på en sådan måde, at emballage kan indsamles, sorteres og genanvendes mere omkostningseffektivt overalt i EU. En sådan harmonisering og dermed stordriftsfordele kunne ikke være opnået alene med en indsats fra medlemsstaternes side.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

En række relaterede initiativer er meget vigtige inden for emballage: Affaldsrammedirektivet fastlægger horisontale begreber vedrørende affaldsproduktion og affaldshåndtering, herunder affaldsbehandling, genanvendelse og nyttiggørelse. Det indfører affaldshierarkiet, hvor affaldsforebyggelse prioriteres frem for genbrug og/eller genanvendelse og efterfølgende genanvendelse frem for anden nyttiggørelse og endelig bortskaffelse via deponering. Desuden forpligter det

medlemsstaterne til at indføre ordninger for udvidet producentansvar, som sikrer, at producenter af produkter bærer ansvaret for håndteringen af affaldsfasen for deres produkter. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi (CEAP) forpligtede Kommissionen sig til at vurdere gennemførligheden af at harmonisere de særskilte affaldsindsamlingsystemer i medlemsstaterne.

I direktivet om engangsplast fokuseres — blandt andre plastprodukter — også på bestemte plastemballager (f.eks. bæreposer, drikkebægre, føde- og drikkevarebeholdere, herunder flasker) med det hovedformål at forhindre henkastning af affald og dets miljøpåvirkning. Det indeholder produktforbud, en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre særskilt indsamling med henblik på genanvendelse og til at reducere mængden af bestemte grupper af engangsplast. Endelig fastsatte direktivet mål for et minimum af genanvendt indhold i drikkeflasker af engangsplast.

En anden retsakt i forbindelse med plastemballage er afgørelsen om egne indtægter fra 2020, som fastsatte egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald i en bestemt medlemsstat, uanset om denne medlemsstat opfylder målet eller ej. Afgørelsen om egne indtægter tilskynder medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger med henblik på at opnå høje genanvendelsesprocenter for plastemballage. Den indrømmer medlemsstaterne fleksibilitet i forhold til at beslutte, hvordan de skal opnå høje genanvendelsesprocenter for plast i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet.

Direktivet om emballage og emballageaffald er imidlertid det vigtigste instrument på EU-plan om emballage, der bringes i omsætning, og krav til håndteringen af udtjent emballage. Der findes også bestemmelser om, eller som er relevant for emballage, i anden EU-lovgivning. Revisionen af direktivet om emballage og emballageaffald har resulteret i et forslag til en omfattende forordning, der fastsætter bæredygtighedskrav til emballage (genanvendelighed, biobaseret, komposterbar og bionedbrydelig emballage, brug af genanvendt indhold og farlige stoffer i emballage) og indeholder bestemmelser om forebyggelse og genbrug af emballageaffald, mærkning med henblik på særskilt indsamling, indsamling og genanvendelse af emballage, pant- og retursystemer, krav til udvidet producentansvar og krav til grønne offentlige indkøb vedrørende emballage.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativerne falder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, som er retningsgivende for EU's genopretningsstrategi. I den grønne pagt anerkendes fordelene ved at investere i vores konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa. Dette omfatter den cirkulære økonomi, som er den vigtigste drivkraft for at øge materialenyttiggørelsen og forbedre kvaliteten af sekundære råstoffer.

Europa-Kommissionens støtte til og engagement i forskning inden for inden for cirkulær økonomi og navnlig bedre emballagedesign og større materialenyttiggørelse kommer til udtryk gennem det antal projekter, der er finansieret under H2020-programmet (over 100 projekter) og det finansielle bidrag til deres gennemførelse (omkring 500 mio. EUR). Resultaterne af disse projekter vil støtte og fremme emballagernes cirkularitet og genanvendelighed.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

I teorien kunne der fastsættes national lovgivning i medlemsstaterne. Der ville i så fald imidlertid ikke have været nogen garanti for ensartet anvendelse i hele EU, og det ville uundgåeligt bidrage til yderligere fragmentering af det indre marked.

Opgaver i forbindelse med udviklingen af afledt ret på EU-plan kan ikke eksternaliseres.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2027
- — derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)²

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant — jf. ovenfor

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		OB/IOB ¹	fra EFTA-lande ²	fra kandidatlande ³	fra tredje lande
1	03 02 05 Programmet for det indre marked — Udarbejdelse og formidling af statistikker af høj kvalitet om Europa	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 02 02 — Cirkulær økonomi og livskvalitet	OB	JA	NEJ	/NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 — Vederlag og godtgørelser	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 — Kontraktansatte	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 — Nationale embedsmænd, som midlertidigt ansættes i institutionen	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01 — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 — Møder, ekspertgrupper	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

Ikke relevant

¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område
--	----------	---

GD: ESTAT			2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
○ Aktionsbevillinger								
03 02 05 Programmet for det indre marked — Udarbejdelse og formidling af statistikker af høj kvalitet om Europa	Forpligtelser	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Betalinger	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
Bevillinger I ALT til GD ESTAT	Forpligtelser	=(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Betalinger	=(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

For at støtte indsamlingen af data inden for emballage og emballageaffald er der behov for tjenesteydelseskontrakter vedrørende metode og validering, og behovet vil stige i 2026 og 2027 på grund af den nye indberetningspligt. Det forventede resultat af disse foranstaltninger er en forbedring af datakvaliteten, som ikke kun vil være til fordel for emballage og emballageaffald og plastbæreposer, men også for egne indtægter baseret på plast.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Miljø og naturressourcer
--	----------	--------------------------

GD: ENV			2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
○ Aktionsbevillinger								
09 02 02 — Cirkulær økonomi og livskvalitet	Forpligtelser	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Betalinger	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
Bevillinger I ALT til GD ENV	Forpligtelser	=(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Betalinger	=(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100

GD ENV's omkostninger skyldes indkøbsbehov for at finansiere dataindsamling og analyse af genanvendeligheden af emballagetyper, fastlæggelse af en metode for genanvendt indhold i plastemballage osv. (anslået til 2,1 mio. EUR for perioden 2023-2027).

			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Betalinger	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Betalinger	=5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
GD: ENV							
<input type="checkbox"/> Menneskelige ressourcer		0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3,742
<input type="checkbox"/> Andre administrationsudgifter		0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2,420
I ALT GD ENV	Bevillinger	1,128	1,216	1,216	1,301	1,301	6,162

Der er behov for **3 AD**-stillinger (eksisterende personale) til forhandlingen og den generelle gennemførelse af forordningen og til de forskellige forberedelser og udformningen af afledt lovgivning i overensstemmelse med de frister, der foreslået i forordningen om emballage og emballageaffald.

Der er behov for yderligere 4 kontraktansatte (**2 UNE'er og 2 KA'er**) til at udføre det tekniske arbejde, herunder:

- Løbende kontrol af den tekniske og økonomiske udvikling med hensyn til emballage- og materialetilgængelighed
- Rapporteringsforpligtelser vedrørende genanvendelsesmål, indsamling af visse emballageformater og forbrug af plastbæreposer
- Krav om genanvendelighed for visse emballagekategorier
- Harmoniserede rapporteringsregler for ordninger for udvidet rapporteringsansvar
- Harmoniserede regler for beregning og verifikation af genanvendt indhold i emballage
- Revision af målene for genanvendt indhold i lyset af den tekniske og økonomiske udvikling
- Harmoniseringsregler for mærkningskrav og -formater med henblik på forbrugerens sortering, genbrugsemballage, genanvendt indhold, komposterbar emballage og en QR-kode og andre digitale databærere
- Revision af undtagelser fra begrænsninger for problematiske stoffer i emballage
- Fastsættelse af obligatoriske minimumskriterier for grønne offentlige indkøb

		2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
GD: ESTAT							
☐ Menneskelige ressourcer		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040
☐ Andre administrationsudgifter							
GD ESTAT I ALT	Bevillinger	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040

ESTAT bruger i øjeblikket en halv AD-stilling til validering og metodevejledning om emballage og emballageaffald og letvægtsplastposer. For at tackle de mange udfordringer i forbindelse med emballage og emballageaffald og forbrug af letvægtsplastposer er der behov for kvalitetsstatistikker baseret på udtømmende og sammenlignelige foranstaltninger på tværs af landene. Måling af genbrugsemballage i åbne kredsløbssystemer indebærer f.eks. en række tekniske udfordringer. Med henblik på udvikling af bedre metodevejledning og teknisk støtte og opfølgning med medlemsstaterne er der behov for en halv AD-stilling yderligere fra 2023.

Med henblik på udvikling og etablering af metoden vedrørende den supplerende rapporteringsforpligtelse vedrørende genanvendelighed for 2028 er der behov for en KA-stilling fra 2025 og fremefter.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837
	Betalinger	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ¹	Gnsntl . omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²																			
— Resultat																			
— Resultat																			
— Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2																			
— Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
I ALT																			

¹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

² Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål"

3.2.3. Anslåede virkninger for Kommissionens administrationsbevillinger

3.2.3.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.2.

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
--	------	------	------	------	------------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	0,801	0,889	0,974	1,059	1,059	4,782
Andre administrationsudgifter	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2,400
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7¹ i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Andre administrationsudgifter						
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

I ALT	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.3.3. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (i delegationerne)					
01 01 01 01 (indirekte forskning)					
01 01 01 11 (direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	2	3	4	5	5
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)					
XX 01 xx yy zz ²					
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)					
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT	6	7	8	9	9

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>GD ENV: Der er behov for 3 AD-stillinger (eksisterende personale) til forhandlingen og den generelle gennemførelse af forordningen og til de forskellige forberedelser og udformningen af afledt lovgivning i overensstemmelse med de frister, der foreslået i forordningen om emballage og emballageaffald.</p> <p>GD ESTAT: Personalet kommer til at måle genbrugsemballage i åbne kredsløbssystemer, hvilket indebærer en række tekniske udfordringer. Med henblik på udvikling af bedre metodevejledning og teknisk støtte og opfølgning med</p>
--------------------------------------	---

² Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

medlemsstaterne er der behov for en halv AD-stilling yderligere fra 2023. IT-støtten sikres af horisontale tjenester i ESTAT.E.2, som anslås til 1/20 af en AST-stilling til indsamling af data om emballage og emballageaffald og letvægtsplastposer.

2023	2024	2025	2026	2027
1 AD (0,5 eksisterende, 0,5 ny)	1 AD (0,5 eksisterende, 0,5 ny)	1 AD (0,5 eksisterende, 0,5 ny)	1 AD (0,5 eksisterende, 0,5 ny)	1 AD (0,5 eksisterende, 0,5 ny)
0,05 AST (eksisterende)	0,05 AST (eksisterende)	0,05 AST (eksisterende)	0,05 AST (eksisterende)	0,05 AST (eksisterende)

Eksternt personale

Der er behov for UNE-stillinger (eksisterende) og (yderligere) KA-stillinger til at udføre det tekniske arbejde og støtte udarbejdelsen af retsakter vedrørende:

- Rapporteringsforpligtelser vedrørende genanvendelsesmål, indsamling af visse emballageformater og forbrug af plastbæreposer
- Krav om genanvendelighed for visse emballagekategorier
- Harmoniserede rapporteringsregler for ordninger for udvidet rapporteringsansvar
- Harmoniserede regler for beregning og verifikation af genanvendt indhold i emballage
- Revision af målene for genanvendt indhold i lyset af den tekniske og økonomiske udvikling
- Harmoniseringsregler for mærkningskrav og -formater med henblik på forbrugerens sortering, genbrugsemballage, genanvendt indhold, komposterbar emballage og en QR-kode og andre digitale databærere
- Revision af undtagelser fra begrænsninger for problematiske stoffer i emballage
- Fastsættelse af obligatoriske minimumskriterier for grønne offentlige indkøb.

Udførelsen af disse opgaver kræver yderligere 4 kontraktansatte, 2 UNE'er og 3 KA'er (der er afsat 1 KA til ESTAT).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)
- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- kræver en revision af FFR.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ¹	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Ikke relevant

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.